

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VIII legislatura

Any 2014

Núm. 119

Presidència de la Molt Honorable Sra. Margalida Durán i Cladera

Sessió celebrada dia 25 de març del 2014

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

Declaració institucional amb motiu de la mort d'Adolfo Suárez González. 5535

I. PREGUNTES:

1) RGE núm. 2460/14, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Serra i Cabanellas, del Grup Parlamentari Popular, relativa a activitat assistencial als hospitals d'aguts. 5535

2) RGE núm. 2470/14, de l'Hble. Diputat Sr. Xico Tarrés i Marí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a nova modificació del contracte del nou hospital de Can Misses. 5536

3) RGE núm. 2839/14, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Mas i Colom, del Grup Parlamentari MÉS, relativa a informe Lagares. 5539

4) RGE núm. 2844/14, (rectificada mitjançant l'escrit RGE núm. 2872/14), de l'Hble. Diputat Sr. Joan Boned i Roig, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a evitar les prospeccions petrolíferes al Golf de València. 5541

5) RGE núm. 2831/14, de l'Hble. Diputada Sra. María Virtudes Marí i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a gestió dels espais Xarxa Natura. 5542

- 6) RGE núm. 2908/14**, de l'Hble. Diputat Sr. Jaume Carbonero i Malberti, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a aplicació de la Disposició addicional quarta de la Llei 8/2012. 5543
- 7) RGE núm. 2829/14**, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel José Martí i Ballester, del Grup Parlamentari Popular, relativa a accions promocionals de turisme durant el mes de febrer. 5544
- 8) RGE núm. 2833/14**, de l'Hble. Diputat Sr. Óscar Fidalgo i Bestard, del Grup Parlamentari Popular, relativa a rebaixa de la factura elèctrica en edificis públics. 5545
- 9) RGE núm. 2836/14**, de l'Hble. Sra. Margalida Font i Aguiló, diputada no adscrita, relativa a estatuts del Consorci de recursos socio-sanitaris de les Illes Balears. 5546
- 10) RGE núm. 2840/14**, de l'Hble. Diputada Sra. Esperança Marí i Mayans, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a instal·lació portuària de Sant Antoni de Portmany. 5547
- 11) RGE núm. 2842/14**, de l'Hble. Diputada Sra. Cristina Rita i Larrucea, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a separar cautelarment del càrrec un director detingut per presumptes irregularitats. 5549
- 12) RGE núm. 2827/14**, de l'Hble. Diputada Sra. Catalina Palau i Costa, del Grup Parlamentari Popular, relativa a activitat assistencial als hospitals socio-sanitaris. 5537
- 13) RGE núm. 2828/14**, de l'Hble. Diputada Sra. Lourdes Bosch i Acarreta, del Grup Parlamentari Popular, relativa a fira internacional de turisme Mitt Moscou. 5550
- 14) RGE núm. 2830/14**, de l'Hble. Diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a servei de cita prèvia implantat al SOIB. 5551
- 15) RGE núm. 2832/14**, de l'Hble. Diputada Sra. María Asunción Pons i Fullana, del Grup Parlamentari Popular, relativa a fira del camp a Menorca. 5551
- 16) RGE núm. 2841/14**, de l'Hble. Diputat Sr. Vicenç Thomàs i Mulet, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a atenció pediàtrica de l'hospital comarcal d'Inca. 5538
- 17) RGE núm. 2834/14**, de l'Hble. Diputat Sr. Francisco Mercadal i Alabern, del Grup Parlamentari Popular, relativa a acceptació del programa ICAPE. 5552
- 18) RGE núm. 2826/14**, de l'Hble. Diputat Sr. Carlos Luis Veramendi i Mestre, del Grup Parlamentari Popular, relativa a millora del transport regular en autobús de la comarca de Llevant de Mallorca. 5553
- 19) RGE núm. 2835/14**, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Isabel Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a canvi de tendència dels sectors econòmics de la comunitat autònoma de les Illes Balears. 5554
- 20) RGE núm. 2475/14**, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari MÉS, relativa a REB. 5555
- 21) RGE núm. 2907/14**, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socías, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a situació de l'educació. 5556
- 22) RGE núm. 2838/14**, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari MÉS, relativa a polítiques per a una educació de qualitat. 5557
- 23) RGE núm. 2845/14**, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socías, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a finançament per a les Illes Balears. 5559
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 8392/14**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general en matèria de benestar social. 5561
- III. MOCIÓ RGE núm. 2637/14**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a expedients sancionadors oberts a docents i conflicte educatiu, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 325/14. 5566

IV. Compareixença del conseller d'Hisenda i Pressuposts sobre el procés de negociació del nou model de finançament de les comunitats autònomes, escrit RGE núm. 2479/14, presentat pel Govern de les Illes Balears. 5573

V. Debat i votació sobre la procedència o no que el Parlament interposi recurs d'inconstitucionalitat contra la Llei 27/2013, de racionalització i sostenibilitat de l'Administració local, escrit RGE núm. 2354/14, presentat per 17 diputats adscrits al Grup Parlamentari Socialista, rectificat mitjançant escrit RGE núm. 2491/14. 5588

VI. Debat de presa en consideració de la Proposició de llei RGE núm. 9739/13, presentada pel Grup Parlamentari MÉS, relativa a modificació de l'article 16 del Reglament del Parlament de les Illes Balears. 5596

Declaració institucional amb motiu de la mort d'Adolfo Suárez González.

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, començam el plenari de dia d'avui amb una declaració institucional per la defunció del Sr. Adolfo Suárez. Per tant, don la paraula a la secretària primera.

LA SRA. SECRETARIA PRIMERA:

Gràcies, Sra. Presidenta.

Declaració institucional amb motiu de la mort d'Adolfo Suárez González:

"El Parlament de les Illes Balears, com a màxima representació del poble de la nostra comunitat autònoma, manifesta el pesar més profund per la mort d'Adolfo Suárez González, president del Govern espanyol entre els anys 1976 i 1981 i un dels artífexs de la transició cap al sistema democràtic actual.

Suárez va fer possible aglutinar persones i formacions de diferents ideologies al voltant d'un projecte comú: la transició cap a la democràcia demandada per la ciutadania.

Durant aquells anys de necessàries reformes per avançar cap a una societat moderna, va liderar una voluntat majoritària de canvi que es traduí en fites de gran transcendència històrica tals com la Llei per a la Reforma Política, els Pactes de La Moncloa i l'aprovació de la Constitució Espanyola de 1978.

Home d'Estat, diàleg, dignitat, generositat i perseverança són només alguns qualificatius que s'han atorgat a la persona d'Adolfo Suárez i que avui el Parlament de les Illes Balears vol fer seus amb aquesta declaració.

La seva forta convicció per un estat democràtic modern ens ha deixat imatges que s'han convertit en tot un símbol i exemple per a les generacions actuals i futures; exemple de dignitat i fermesa davant qualsevol amenaça contra l'exercici de les llibertats i els drets del poble espanyol.

Per això, el Parlament de les Illes Balears vol fer patent el seu reconeixement a la figura política d'Adolfo Suárez, tot destacant-ne la seva capacitat de diàleg, respecte i consens per damunt de discrepàncies polítiques i ideològiques."

Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Començam el plenari del dia d'avui...,

Sí, Sra. Cabrer?

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Sí, gràcies, Sra. Presidenta. Demanaríem, en aplicació de l'article 73.1 del Reglament, una alteració de l'ordre del dia per tal que les preguntes 12 i 16, que van dirigides al conseller de Salut, es poguessin fer totes juntes al principi perquè el conseller s'ha d'absentar.

LA SRA. PRESIDENTA:

Molt bé. D'acord. En aquest cas, i segons el previst a l'article 73.1 del Reglament de la Cambra, deman als grups parlamentaris si passam a la votació d'aquesta alteració de l'ordre del dia? Passam a l'alteració de l'ordre del dia? Puc entendre que... passam a la votació? No?

D'acord, bé, entenc aprovada aquesta alteració de l'ordre del dia.

Per tant, començam amb el primer punt de l'ordre del dia que correspon al debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant el Ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 2460/14, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Serra i Cabanellas, del Grup Parlamentari Popular, relativa a activitat assistencial als hospitals d'aguts.

Primera pregunta, RGE núm. 2460/14, ajornada a la sessió anterior, relativa a activitat assistencial a l'hospital d'aguts, que formula la diputada Sra. Margalida Serra i Cabanellas del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

LA SRA. SERRA I CABANELLAS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia, senyores i senyors diputats. Ja fa més de dos anys que des de la Conselleria de Salut es fan importants reformes per tal de poder millorar l'eficiència i l'eficàcia de l'activitat assistencial, mirar de posar seny al sistema sanitari de la nostra comunitat. S'han hagut de prendre mesures que no totes han estat fàcils ni agradables, però que eren ben necessàries per tal de capgirar la situació molt crítica que teníem al començament de la legislatura, la qual cosa demostra una actitud responsable per part del Govern per tal de donar una assistència sanitària de qualitat assegurada en el temps.

El Govern, juntament amb un gran esforç per part dels ciutadans i, per suposat, l'ajuda, la implicació i la col·laboració de tot el personal sanitari han aconseguit reconduir la situació i podem començar a veure resultats positius, encara que, com hem dit en moltes ocasions, queda molt per fer. Millores que ja hem pogut comprovar amb la disminució de les llistes d'espera per a operacions quirúrgiques com per a visites per a especialistes. Malgrat que aquestes dades no agradin a segons quins membres de l'oposició i s'esforcin dia rere dia per desacreditar la gestió de la conselleria, també podem comprovar un increment quant a activitat assistencial.

És per això, Sr. Conseller, que li volem demanar, quina ha estat l'activitat assistencial als hospitals d'aguts de les nostres illes?

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern, el Sr. Conseller, per respondre.

EL SR. CONSELLER DE SALUT (Martí Sansaloni i Oliver):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Diputada. Podem estar satisfets de l'activitat quirúrgica, de l'activitat de consultes externes i de l'activitat de proves diagnòstiques que s'ha fet durant tot l'exercici 2013 als hospitals públics de les nostres illes. Quan miram cap enrere i comparem respecte de 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012 i 2013, l'any que més intervencions quirúrgiques s'han fet, que més consultes externes s'han fet i que més proves diagnòstiques s'han fet ha estat aquest any 2013. Per tant, jo vull agrair a tots els professionals aquesta implicació i aquesta feina feta.

Hem aconseguit augmentar tots aquests conceptes, hem augmentat el percentatge d'ocupació de llits, hem incrementat la ràtio de cirurgia tant major com menor ambulatoria per tal de potenciar les intervencions quirúrgiques sense ingrés, la qual cosa dóna una millor recuperació per part del pacient, i hem millorat també les ràtios d'estada mitjana.

Per donar-li algunes dades li vull dir que el total d'intervencions quirúrgiques de l'any 2013 varen ser 59.625, de les quals 50.502 varen ser programades i 9.123 urgents, la qual cosa suposa un percentatge d'un 12% per damunt de l'activitat quirúrgica de l'any 2012, però ja li dic, el 2013 ha estat l'any

que més feina han fet del 2007 ençà. El nombre d'operacions programades l'incrementat fa referència a un 14,7%, podem dir, per tant, que és un any de molta feina per part del Servei de Salut. També en consultes externes que s'ha incrementat un 5,08% arribant a 1.331.687 consultes externes.

Per tant, la implicació de tots aquests professionals sanitaris ha estat màxima, s'han deixat determinats missatges catastròfics i els resultats demostren que aquesta és la bona direcció. Vostè fa referència també a les dades de llista d'espera, parlar de llistes d'espera mai no és una bona notícia, però sí que és veritat que hem de fer molta més feina per tal de baixar-les, però que la tendència va ser de reduir tant la llista d'espera quirúrgica com la de consultes externes.

Per tant, vull agrair als professionals la implicació feta amb els equips directius de la conselleria i de cada una de les gerències, agrair-los aquesta implicació i aquesta feina diària i dir que aquest és el camí bo per tal de seguir redoblant esforços i d'escurçar, com dic, el temps de demora mitjana, però podem estar satisfets per tal de tota l'activitat que s'ha aconseguit fer durant tot l'exercici 2013.

Moltes gràcies.

I.2) Pregunta RGE núm. 2470/14, de l'Hble. Diputat Sr. Xico Tarrés i Marí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a nova modificació del contracte del nou hospital de Can Misses.

LA SRA. PRESIDENTA:

Segona pregunta, RGE núm. 2470/14, ajornada a la sessió anterior, relativa a nova modificació del contracte del nou Hospital de Can Misses, que formula el diputat Sr. Xico Tarrés i Marí del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula.

EL SR. TARRÉS I MARÍ:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, fa un parell de setmanes vàrem poder visitar les obres, les obres o pràcticament com estava la situació del nou Hospital de Can Misses a Eivissa i vàrem veure que estava ben avançat, com li vàrem dir, però hi ha una cosa que ens sorprèn un poc, segons la modificació de contracte que es va fer aquestes obres havien d'estar lliurades l'octubre de l'any 2013, ara ens trobam que han passat cinc mesos i l'hospital no està obert i realment no sabem quan s'ha d'obrir, quan estarà en condicions de ser obert. Per tant, hauríem de saber si s'ha fet un nou modificat d'aquest contracte, si es paga i quina és la situació en què es troba el contracte de l'Hospital de Can Misses.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre.

EL SR. CONSELLER DE SALUT (Martí Sansaloni i Oliver):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Diputat. La situació és la següent, el maig de 2011 qui era director general del Servei de Salut amb el pacte va firmar un document en el qual reconeixia tota una sèrie de modificacions que s'havien d'incloure a un modificat, aquest document que, a més, reconeix unes pèrdues econòmiques per part de la societat concessionària que s'havien de reequilibrar en el modificat, idò es va veure reflectit en la signatura del modificat dia 15 d'abril de 2013, que signa l'actual director general del Servei de Salut.

Vostè, per poc que s'hagi estudiat el tema de la situació contractual amb Can Misses, sabrà que hi ha una data de lliurament, la concessionària va posar a disposició les obres finalitzades a 31 d'octubre, es va fer la revisió d'aquestes obres, es va fer tot un full de deficiències, es fan visites amb els assistencials per tal de poder esmenar aquelles coses que també s'haurien d'haver fet a l'obertura de Son Espases, i no es varen fer, mantenir la data d'obertura de l'hospital per al mes de juny d'aquest present any i el que feim és cobrir totes aquestes deficiències que sempre es poden produir a una obra gran i la signatura del darrer modificat va ser, com li dic, l'abril d'aquest any 2013. Per tant, nosaltres el que hem fet ha estat seguir la línia marcada el maig de 2011 per l'anterior director general i el juny s'inaugurarà aquest nou hospital.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. TARRÉS I MARÍ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Conseller. Miri, nosaltres amb això que ens acaba de contestar continuam tenint el dubte, per tant, ho haurem de mirar. Crec que m'he estudiat, tot el millor que he sabut, aquest modificat, i hi ha moltes coses que crec que toca aclarir, no tenim temps amb una pregunta a fer-ho, haurem de seguir treballant per veure què passa perquè nosaltres haurem de mirar d'ajudar, de col·laborar que l'hospital estigui en funcionament com més aviat millor i de la millor manera possible.

Per tant, jo voldria entendre, i vostè em corregirà en la seva segona intervenció si és així, que en aquests moments es paga ja arran del que deia el darrer modificat, que jo li deia, que havia d'estar acabat en octubre de 2013, perquè si no pagam en aquests moments no m'ha aclarit vostè que hi hagi un nou modificat que ens dugui la data de finalització en un altre moment.

D'alguna manera també hauríem de saber si aquesta obra, en tot cas, està lliurada o no està lliurada per part de la concessionària, en quina situació es troba cadascun dels seus serveis, que supòs que van per camins diferents i quan dic per camins diferents em referesc tant al tema del material que falta per equipar aquest hospital com, per exemple, de l'aparcament com de les altres àrees que han de donar-se per acabades en el moment que s'obri l'hospital.

A nosaltres ens agradaria que totes aquestes coses les poguéssim saber perquè pensam que simplement aquest hospital no està obert a dia d'avui per les retallades que ha fet aquest govern, és una decisió que en principi en el cas d'Eivissa ha perjudicat la sanitat d'Eivissa molt, moltíssim diria jo. Per tant, crec que en el seu moment ho puguem aclarir una mica.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. Gràcies.

EL SR. TARRÉS I MARÍ:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Moltes gràcies, presidenta.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern.

EL SR. CONSELLER DE SALUT (Martí Sansaloni i Oliver):

Sí, gràcies, Sra. Presidenta. Jo, Sr. Tarrés, em qued amb la primera part de la seva segona intervenció, oferir mà estesa, col·laboració per tal que aquest projecte sigui un projecte comú i agrairé intercanviar impressions perquè la segona part de la seva intervenció crec que es basa més en una desinformació i, per tant, m'ofereix a donar-li la màxima informació possible o una informació parcial intencionada, la qual cosa encara em preocupa més.

Dic això perquè és veritat que en el modificat del mes d'abril es va posar com a data de recepció, de lliurament de l'obra, el 31 d'octubre, aquí vostè sap que hi ha un cànon fix que és el que en aquests moments s'ha començat a pagar a partir d'aquesta recepció de l'obra, el variable va en funció de la prestació dels serveis que es van introduint, no s'han introduït tots els serveis ni de bon tros, hi ha un calendari fet d'aquests serveis i, per tant, el variable anirà en funció d'aquesta posada en funcionament dels diferents serveis. Per tant, jo li vull oferir total col·laboració i mà estesa perquè sigui un projecte comú i evitar aquesta desinformació o mala informació intencionada.

Moltes gràcies.

I.12) Pregunta RGE núm. 2827/14, de l'Hble. Diputada Sra. Catalina Palau i Costa, del Grup Parlamentari Popular, relativa a activitat assistencial als hospitals sociosanitaris.

LA SRA. PRESIDENTA:

Dotzena pregunta, RGE núm. 2827/14, relativa a activitat assistencial en els hospitals sociosanitaris, que formula la diputada Sra. Catalina Palau i Costa del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

LA SRA. PALAU I COSTA:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. Podem afirmar sense marge d'error que el Govern a començament de legislatura ho tenia realment difícil per poder resoldre la gestió sanitària amb èxit, tot eren dificultats i obstacles: un finançament insuficient per part de l'Estat, una transferència deficient de les competències en matèria sanitària l'any 2002 poc favorable als nostres interessos i un dèficit disparat la passada legislatura que ens situà en un escenari de precarietat màxima.

Ara però, i pensant que no només han transcorregut tres anys, si tenim en compte el moment present el podem caracteritzar per l'eficiència i la garantia de les prestacions sanitàries. Per això, Sr. Conseller de Salut, no podem fer altra cosa que felicitar-lo, amb una bona gestió aquest govern ha aconseguit capgirar la truita, ha aconseguit una gran implicació dels professionals sanitaris, ha aconseguit la màxima optimització de recursos tecnològics, ha aconseguit unificar les polítiques de compres i els preus amb una autèntica central de compres, ha aconseguit incrementar el nombre d'intervencions quirúrgiques de consultes amb especialistes reduint les llistes d'espera i també ha aconseguit implantar a Mallorca un nou model d'atenció sociosanitari que ha permès atendre cada pacient en el recurs assistencial més adient i també atendre més pacients cada any.

Ho podem resumir tot sota el lema "qualitat i eficiència", i el més important és que tot això s'ha produït amb una reducció del dèficit i complint amb els proveïdors. Ens podria concretar més, Sr. Conseller, sobre l'atenció sociosanitària a l'illa de Mallorca? Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern, el Sr. Conseller, per respondre.

EL SR. CONSELLER DE SALUT (Martí Sansaloni i Oliver):

Gràcies, Sra. Diputada. El nou model sociosanitari que vàrem implantar fa poc més d'un any ha donat uns fruits importants dins l'exercici 2013, vàrem incrementar l'activitat d'aquests dos centres més d'un 8%, un 8,7% per ser exactes. Aquestes dades són fruit d'una tasca coordinada entre els professionals dels dos centres d'aguts que deriven més pacients perquè s'han atès 2.700 pacients en aquests centres, més pacients dels que els arribaven abans, perquè cada persona rebi l'assistència sanitària en el recurs més adequat. Hem incrementat les derivacions tant directament del Servei d'Urgències com d'altres serveis que també tenien possibilitat de derivar pacients cap als hospitals sociosanitaris.

Aquesta tasca coordinada integrant aquests hospitals sociosanitaris, un a Son Espases i l'altre a Son Llàtzer, ha donat aquests fruits d'increment d'activitat. L'Hospital Joan March ha registrat un increment significatiu del nombre de pacients amb un increment del 43,3% pel que fa a les estades que s'incrementaren de forma considerable. A l'Hospital General el nombre d'ingressos de pacients va créixer un 5,4%.

Per tant, jo crec que són dades positives d'assistència sociosanitària, que el model funciona i tot això ha estat possible gràcies, com deia també a la pregunta anterior, a la implicació d'uns professionals que s'han deixat de determinades disputes que es produeixen en aquesta cambra i els resultats ens avalen quant a les estades sociosanitàries...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor.

EL SR. CONSELLER DE SALUT (Martí Sansaloni i Oliver):

... i, a més, també ens avalen quant al grau de satisfacció que els usuaris diuen que tenen quan tenen l'alta mèdica. Per tant, les valoracions són molt altes i això satisfà tot l'equip de la conselleria i ho vull traslladar també als membres d'aquest parlament. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.16) Pregunta RGE núm. 2841/14, de l'Hble. Diputat Sr. Vicenç Thomàs i Mulet, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a atenció pediàtrica de l'hospital comarcal d'Inca.

LA SRA. PRESIDENTA:

Setzena pregunta, RGE núm. 2841/14, relativa a atenció pediàtrica de l'Hospital Comarcal d'Inca, que formula el diputat Sr. Vicenç Thomàs i Mulet del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, dos hospitals que vostè volia tancar personalment...

(Remor de veus)

Sr. Conseller, les darreres setmanes hem pogut escoltar i llegir moltes notícies preocupants amb relació a l'atenció pediàtrica a l'Hospital d'Inca. Ens pot explicar què passa a l'Hospital d'Inca?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre.

EL SR. CONSELLER DE SALUT (Martí Sansaloni i Oliver):

Gràcies, Sra. Presidenta. El que vull és garantir la prestació de l'atenció pediàtrica a l'Hospital d'Inca. A més, vostè sabrà que hem apostat per l'atenció pediàtrica també a l'illa de Menorca, que no hi havia un pediatre de guàrdia a l'anterior legislatura, estava localitzat, i nosaltres l'hem posat a tota l'illa de Menorca per tal que doni aquesta assistència; però en el cas de l'Hospital d'Inca li vull dir és que hi ha nou professionals, que són els mateixos que vostè tenia quan era conseller, que presten atenció pediàtrica per a l'activitat programada i que també donen l'assistència d'urgència. El que li vull dir és que garantim la prestació del Servei de Pediatria d'Inca, que es manté el Servei de Pediatria d'Inca i que si hi ha canvis serà per millorar-lo. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Sr. Conseller, l'Hospital d'Inca és una mica la imatge del desgavell de la gestió del PP aquesta legislatura, basta recordar sis directors gerents en dos anys, podríem recordar la caça de bruixes a traumatologia, Alpha Pam, 120 treballadors al carrer o que el veïnat de Pollença o d'Alcúdia ara els obliguen a anar a oftalmologia a la Policlínica.

Vostè fa molts de mesos que sap que els pediatres han denunciat les seves condicions laborals actuals i que no poden donar una atenció pediàtrica de qualitat, han d'atendre parts, neonats, hospitalització i urgències i ara ja a urgències només atenen nins de 0 a 3 anys -a nins de 0 a 3 anys-, situacions simultànies, de situacions crítiques han succeït, i la reclamació d'un segon pediatre fa més d'un any que ho saben, i vostè ho sap directament. Una denúncia davant Inspecció de Treball, una carta dirigida a vostè i no contestada, una denúncia davant el Jutjat d'Inca.

Els pediatres de Son Espases han dit en repetides ocasions que no hi volen anar i en lloc de cercar solucions exerceix pressió, amenaces i, finalment, cessa un magnífic professional, el cap de servei, i a l'altre el jubila forçosament, no són les solucions que necessita Inca, per què no un segon pediatre?, i ara ho sabem, perquè la seva opció amagada és provocar una centralització i una reorganització de l'atenció, tota dirigida des de Son Espases, fusió de l'atenció pediàtrica de les Illes Balears, document de treball subscrit pel cap de Son Espases i assumit per la conselleria. Vostè fa set anys va fer un hospital per apropar atenció i cada vegada l'allunya més.

Les manifestacions de denúncies, de demandes per garantir qualitat d'atenció pediàtrica des de fa un any no ha tengut solució ni resposta per part seva, què pensa fer per garantir aquesta atenció pediàtrica...

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat.

EL SR. THOMÀS I MULET:

....de qualitat?

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE SALUT (Martí Sansaloni i Oliver):

Gràcies, Sra. Presidenta. Jo, Sr. Thomàs, li diré el que vostè va dir aquí dia 18 de maig de 2010 en sessió parlamentària, que deia que "en política sanitària no val tot i que si no ens posam d'acord mai no avançarem".

Per què li dic això?, per què li ho he dit?, la mateixa plantilla que vostè tenia és la que hi ha en aquests moments a l'Hospital d'Inca, les mateixes urgències que havien de veure en aquella legislatura són les mateixes, la simultaneïtat per tant és la mateixa.

El que hem fet ha estat mantenir aquesta plantilla i donarem una solució integral, però en cas que hi hagi canvis dins l'Hospital d'Inca serà per millorar i per incrementar. El que també li vull dir és que ho farem des del diàleg i des del pacte i intentarem pactar amb aquells que es volen seure amb nosaltres i volen col·laborar amb l'Administració, desgraciadament m'agradaria tenir-lo a vostè també, però he de reconèixer que, com ja va dir l'expresident del Govern Adolfo Suárez, *quién llega al poder con demagogia hace un daño irreparable para la nación*, i vostè d'això s'hauria de saber aplicar el *cuanto*; li vull dir que qui es vol seure amb nosaltres per fer el Pla estratègic de pediatria de l'assistència sanitària de totes les Balears és la Societat de Pediatria Balear i per tant, conjuntament amb ells dissenyarem aquest pla estratègic que també li varen oferir a vostè, a la darrera part de legislatura, i que vostè no va ser capaç de cristal·litzar.

Per tant, la feina de la conselleria és mantenir el servei de Pediatria d'Inca, en cas que fem canvis serà per millorar i el que li puc assegurar és que farem tantes reunions com siguin necessaris per fer un pla estratègic de Pediatria a nivell de les Illes Balears conjuntament amb la Societat de Pediatria.

Moltíssimes gràcies.

I.3) Pregunta RGE núm. 2839/14, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Mas i Colom, del Grup Parlamentari MÉS, relativa a informe Lagares.

LA SRA. PRESIDENTA:

Tercera pregunta RGE núm. 2839/14, relativa a informe Lagares, que formula el diputat Sr. Miquel Àngel Mas i Colom del Grup Parlamentari MÉS. Té la paraula.

EL SR. MAS I COLOM:

Bon dia a tothom, i sent aquesta la meva primera pregunta voldria deixar constància de la meva disconformitat amb aquest sistema de preguntes que és una paròdia del que hauria de ser la funció de control governamental, i ara la pregunta,...

(Remor de veus)

... quin és el posicionament del Govern de les Illes Balears en relació amb l'informe del comitè d'experts anomenat Lagares?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS (José Vicente Marí i Bosó):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Mas, resulta complicadíssim en dos minuts contestar respecte de les consideracions del Govern sobre un informe que presenta més de 400 propostes en matèria de fiscalitat i en aquest sentit el Govern comparteix unes coses i no en comparteix unes altres. El que és important és aprofitar aquest informe o hauríem d'aprofitar aquest informe per produir una profunda reforma de la fiscalitat al nostre país.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Diputat.

EL SR. MAS I COLOM:

Gràcies, Sr. Conseller. Aquest comitè d'experts conformat per nou homes, deu ser difícil avui només trobar nou homes per conformar un comitè d'experts, tots ells teòrics catedràtics, probablement cap d'ells no hagi fet una liquidació de l'IVA, proposen entre altres coses, a la proposta 125, la supressió de l'autonomia fiscal entre altres coses, proposen que per crear en aquesta cambra un impost propi hagi de ser aprovat prèviament pel Consell Econòmic Fiscal, on òbviament no hi tenim majoria.

El fonament, la unitat de mercat, una fal·làcia, una d'aquestes mantres que circula en els darrers anys que forma part d'aquest embat recentralitzador i uniformitzador que ens arriba des de Madrid, una fal·làcia.

Als Estats Units, exemple d'economia flexible i eficient, els estats poden fixar els seus tipus impositius del 0 al 10% d'IVA, poden crear les seves pròpies figures impositives, tenen autonomia fiscal. La uniformitat no només no és necessària, sinó que fins i tot pot ser no desitjable perquè no contempla la necessitat i flexibilitat per les circumstàncies. I aquí, Sr. Conseller, som unes illes, i aquestes circumstàncies són més evidents perquè a més a més hem de menester un règim propi. Tenim una economia molt orientada cap al nord d'Europa, cap a Alemanya, cap al Regne Unit, nosaltres hem de menester autonomia fiscal.

Em consta que sou militant del Partit Popular, és veritat, no?, d'acord, em consta també que sou conseller del Govern de les Illes Balears i us invoc, amb aquesta condició que ens

representau a tots i com a hereu d'una institució secular del Gran i General Consell de Mallorca, us invoc perquè defenseu la nostra autonomia fiscal i us ho dic perquè no us he sentit escaïnar ni gaire ni fort i us demanaria que amb contundència i claredat denunciàssiu aquest nou intent recentralitzador i us hi oposàssiu de forma clara i contundent.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller per respondre.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS (José Vicente Marí i Bosó):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Mas, em centraré un poquet amb el que ara ha comentat vostè, encara que podríem fer altres consideracions respecte de l'informe de la comissió d'experts.

Vull dir-li, vull assenyalar-li que, segurament no ho haurem dit prou fort o tal vegada vostès no hi estaven molt pendents, però el president del Govern de les Illes Balears i aquest conseller d'Hisenda han assenyalat que el que volem és major autonomia financera, que el volem és major corresponsabilitat fiscal i ho hem dit per activa i per passiva des del primer moment, la darrer vegada el Sr. President del Govern en un esmorzar a Madrid la setmana passada.

Compartim, compartim també, amb aquest informe la necessitat de donar preferència a la tributació indirecta respecte de la directa, és necessari rebaixar la tributació directa perquè atorgui major renda disponible a les persones, a les famílies, de tal manera que puguin estalviar i de tal manera que també puguin consumir.

Creiem necessari, tal vegada aquí no ho acabam de compartir, però crec que en el fons sí, creiem necessari posar un poquet d'ordre i harmonització de les figures tributàries al nostre país i en aquest sentit, no en el sentit que diu la comissió d'experts, però en aquest sentit sí que és necessari que el *Consejo Superior para la dirección y coordinación de la gestión tributaria* analitzi en caràcter previ les figures impositives per veure si s'adeqüen a la LOFCA.

El problema que hem tengut aquests anys és que tots gaudíem d'autonomia financera, exercíem l'autonomia financera i immediatament el Govern central... t'interposava un recurs d'inconstitucionalitat o immediatament el Govern central utilitzava eines que incomplien el principi de lleialtat constitucional, que també sap vostè que figura en la nostra Constitució, però sí que és veritat que seria bo per la seguretat jurídica que la prèvia adopció de determinades figures tributàries passàs i s'analitzàs en aquest consell superior, no en el Consell de Política Fiscal i Financera, en aquest consell superior.

Moltes gràcies.

I.4) Pregunta RGE núm. 2844/14, (rectificada mitjançant l'escrit RGE núm. 2872/14), de l'Hble. Diputat Sr. Joan Boned i Roig, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a evitar les prospeccions petrolíferes al Golf de València.

LA SRA. PRESIDENTA:

Quarta pregunta RGE núm. 2844/14, rectificada mitjançant l'escrit RGE núm. 2872/14, relativa a evitar les prospeccions petrolíferes al Golf de València, que formula el Sr. Joan Boned i Roig del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sra. Presidenta. Aquesta pregunta és per al conseller de Turisme i és per a ell perquè fa dues setmanes va ser qui va fer el darrer que va fer l'afirmació que el Govern de la passada legislatura no havia fet el que tocava per intentar aturar les prospeccions i que aquest govern del Partit Popular sí està fent i farà i ha fet tot el que es podia fer. Continua mantenint aquesta afirmació, Sr. Conseller?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Jaime Martínez i Llabrés):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, sí, mantenc i mantenim que hem fet tot el possible i que continuam fent tot el possible, n'hem donat compte aquí en multitud de vegades i... cinc o sis setmanes, els que no varen fer el possible o varen fer el possible perquè fossin autoritzades varen ser vostès.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Diputat.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sra. Presidenta. Darrerament tots els membres d'aquest govern, incloent el president Sr. Bauzá han manifestat que emprendran accions judicials a partir del primer acte administratiu que es produeixi i que permeti tal acte.

Sr. Conseller, miri, sap què és això?, això és una còpia del *Butlletí Oficial de l'Estat* de 2 de gener de 2012, es publica una ordre del Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç per admetre la transmissió de permisos d'investigació d'hidrocarburs de l'empresa Medoil a l'altra empresa autoritzada al Golf de València que és Capricorn Spain. Això, Sr. Conseller, és un acte administratiu.

El mes de gener de 2013 tenien l'oportunitat vostès, a partir del dia 2, de dos mesos per presentar el recurs i tampoc no ho varen fer, el Govern del Sr. Bauzá ha mentit fins ara perquè no ha fet tot el que es podia fer, però és que en el seu cas encara és més greu que el del govern anterior de la passada legislatura, perquè l'anterior, el que va fer va ser el mateix que havien fet

tots els que hi havia hagut fins ara i és no fer res davant les nombroses autoritzacions de prospeccions a la Mediterrània, entre elles set concedides pel Govern del Sr. Aznar, però vostès el que no varen fer va ser, va ser..., de fet ho feren, incomplir una proposta aprovada per unanimitat dues vegades en aquest parlament en què s'instava al Govern a emprendre accions judicials i després d'això vostès tengueren l'oportunitat i no ho feren.

Tenim la sensació, Sr. Conseller, que aquest govern, aquest Partit Popular està més centrat a buscar com acusar al Partit Socialista de tot el que està passant en aquest món, d'això també, però s'hauria de centrar més a buscar solucions al greu problema, hauria d'intentar deixar de monopolitzar el moviment en contra de les prospeccions, hauria d'intentar fer les coses en positiu, però com que no és aquesta la seva intenció, segurament per això vostès no presentaren recurs en els dos mesos en què podien fer-ho, a partir del 2 de gener de 2012, segurament per això votaren en contra d'anar tots junts a protestar davant el Sr. Rajoy i segurament per això es neguen a presentar la denúncia d'aquest govern davant la Unió Europea per incompliments de normativa comunitària.

Vostès no busquen més...

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat.

EL SR. BONED I ROIG:

...que el seu profit particular.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Jaime Martínez i Llabrés):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, vostès cada vegada que parlen obliden que vostès varen autoritzar les prospeccions i que vostès no varen presentar cap recurs el mes de gener de 2011.

(Alguns aplaudiments)

Miri, jo li vull dir una cosa, no varen recórrer... em pot mostrar tots els papers que vulgui, vostès no..., vostès varen autoritzar les prospeccions i vostès no varen presentar el recurs en el moment en què tocava, a més, no ho varen fer incomplint un mandat d'aquesta cambra, és a dir, que va presentar el Grup Popular perquè el Govern...

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, deixin intervenir.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Jaime Martínez i Llabrés):

...el vostre... el govern que vostès dirigien en aquell moment presentàs el recurs corresponent, i estam en aquesta situació perquè vostès les varen autoritzar i perquè vostès no varen recórrer.

El Govern del seu partit va incomplir aquesta resolució i li recordaré una proposició no de llei presentada pel Grup Popular en aquest plenari dia 8 de març de 2011 que en el seu punt tercer deia: "el Ple del Parlament insta el Govern de les Illes Balears a exercir les accions polítiques, judicials o de qualsevol altre tipus necessàries per impedir l'execució de les prospeccions petrolíferes a la zona marítima situada entre el Golf de València i les Illes Balears".

I no em parli de set prospeccions o de vuit, nosaltres parlem de les prospeccions que ens afecten i són vostès els que les varen autoritzar i són vostès els que no...

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors ....

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Jaime Martínez i Llabrés):

...varen presentar cap recurs per aturar-les...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Boned... Sr. Boned, silenci, per favor. Senyors diputats.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Jaime Martínez i Llabrés):

A més,...li tornam demanar per què no varen donar compliment al mandat d'aquesta proposició no de llei?, jo li ho diré, perquè quan vostès governaven a la passada legislatura no els preocupava gens aquest tema, els preocupa ara, abans no els preocupava. Està clar que la seva preocupació per aquest tema varia en funció de qui governa a Madrid i la nostra no, ho vàrem lluitar abans i ho lluitam ara.

No facin més demagògia sobre aquest tema tan important per a les Illes Balears...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Boned, per favor, silenci.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Jaime Martínez i Llabrés):

...perquè els ciutadans d'aquestes illes no s'ho mereixen. Nosaltres deim no a les prospeccions i vostès varen dir sí a les prospeccions.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(Se sent una veu de fons que diu "no heu fet res", remor de veus i petit aldarull)

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors...

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

Senyors diputats, senyors diputats i senyores diputades d'aquesta cambra, abans de continuar amb el torn de preguntes, crec convenient recordar una cosa que tots els que som aquí hauríem de saber que és que el Reglament de la cambra, article 75.1, diu que cap diputat no podrà parlar sense haver demanat la paraula i després també l'article 75.3 diu que ningú no podrà ser interromput durant les seves intervencions.

Moltes gràcies i a continuar.

I.5) Pregunta RGE núm. 2831/14, de l'Hble. Diputada Sra. María Virtudes Marí i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a gestió dels espais Xarxa Natura.

Cinquena pregunta, RGE núm. 2831/14, relativa a gestió dels espais Xarxa Natura, que formula la Sra. María Virtudes Marí i Ferrer del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

LA SRA. MARÍ I FERRER:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Seguim en el torn de preguntes de qui realment protegeix i gestiona el territori i qui parla molt i avui ens ve molt bé parlar d'una qüestió tan important com és la Xarxa Natura 2000 que suposa la protecció del 23% del nostre territori.

La Xarxa Natura 2000 surt a partir d'una directiva europea que declara zones especials de conservació, lloc d'importància comunitària i zones d'especial protecció per a les aus. La declaració d'aquestes zones té com a objectiu contribuir a garantir la biodiversitat en el marc europeu mitjançant la conservació dels hàbitats naturals i de la flora i fauna silvestre existent d'acord amb la directiva Hàbitat i tenint en compte les exigències econòmiques socials i culturals de cada territori, concretament en aquest moment tenim declarats 138 espais LIC i 55 espais ZEPA, 202.748 hectàrees en el primer cas i 138.591 hectàrees en el segon.

Des de l'any 2006 el Govern tenia l'obligació de redactar plans de gestió per tal que el que ja estava damunt el paper es convertís en una manera eficient, ecològica, tant des del punt de vista econòmic social i cultural, de protegir i gestionar aquest territori.

Per tot això, Sr. Conseller, en aquesta legislatura li demanam, quines actuacions s'han fet per gestionar aquests espais de Xarxa Natura 2000?

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, efectivament ens trobam que quan entram en el 2011 no s'havia pres cap mesura ni una per fer la renovació o l'adaptació d'aquells plans de gestió, ens hi posam i ara ens trobam que més del 50% d'aquells llocs d'interès comunitari, els seus corresponents plans de gestió s'estan ja tramitant. S'ha començat -com dic-tota una fase que, si no hi ha res de nou, dins la tardor l'hauré acabada.

Això ho feim en compliment de la normativa europea, estatal i autonòmica i sobretot relacionat amb tot el que és la Xarxa Natura 2000 amb la mesura preventiva d'avaluar les repercussions ambientals que qualsevol projecte pugui tenir dins aquells llocs protegits i sempre que s'hagi de fer abans d'autoritzar-los. Actualment, com hem dit s'elaboren els plans de gestió concrets per a cada lloc d'importància comunitària, per a cada LIC, i també per a cada ZEPA o agrupacions d'aquests.

Per poder declarar els LIC com a ZEC, Zona Especial de Conservació, que és la nova nomenclatura que hi ha dins la Unió Europea, es preveu que en una primera fase s'aprovaran onze plans de gestió que afecten 79 llocs d'interès comunitari mitjançant els decrets que, si no hi ha res de nou, com dic, a finals d'enguany estaran i la resta estaran a principis del 2015, també si no hi ha res de nou, i com dic, en aquests moments ens trobam en una fase de participació ciutadana que l'hem dividida en dues fases, una primera fase ja s'ha fet la participació per al que és el diagnòstic i després ens manca la de mesures que es preveu fer-la a principi del mes que ve.

Als tallers i per via telemàtica, ja hi han participat una diversitat d'ens territorials com són tècnics d'ajuntaments, entitats socials, entitats naturalístiques, ecologistes, propietaris, societats de caçadors, etc., i hem de dir que moltes aportacions de les que s'han fet s'han anat incorporant als textos que teníem en marxa.

Els plans de gestió són una primera passa que ha donat aquest govern per complir no només la normativa, sinó també per gestionar de forma directa les zones d'especial conservació i millorar el seu estat de conservació, i hem de recordar, com bé ha dit vostè, que hi havia l'obligació de tenir-los fet després de sis anys, i varen començar l'any 2016; anam amb un cert retard

perquè també és que no ens havíem trobat res començat, hem començat des que varem iniciar la legislatura i, com solem dir, *las cosas de palacio van despacio*. Tots aquests temes administratius són complicats, però si no hi ha res de nou, com dic, a final d'any ja en tendrem més de la meitat, i a principi del que ve ho rematarem tot.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.6) Pregunta RGE núm. 2908/14, de l'Hble. Diputat Sr. Jaume Carbonero i Malberti, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a aplicació de la Disposició adicional quarta de la Llei 8/2012.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sisena pregunta, RGE 2908/14, presentada en substitució de la RGE 2843/14, relativa a aplicació de la disposició adicional quarta de la Llei 8/2012, que formula el diputat Sr. Jaume Carbonero i Malberti, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula.

EL SR. CARBONERO I MALBERTI:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Per a general coneixement de la cambra, fa dues setmanes el Grup Popular va votar en contra de declarar LIC el canal de Menorca, com proposa el seu ministeri, el seu ministeri de Madrid.

La disposició adicional quarta de la Llei 8/2012, de turisme, permet que els establiments de restauració incrementin un 10% d'edificabilitat sempre que aquesta actuació vagi destinada a augmentar la seva qualitat o la seva modernització. Les sol·licituds hauran de comptar amb l'informe previ preceptiu i vinculant de l'administració turística competent per a l'obtenció de les llicències d'obres.

Què en pensa, Sr. Conseller de Turisme, del projecte de restaurant a l'oratori de Portals?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Jaime Martínez i Llabrés):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, la veritat és que la disposició adicional quarta ha donat els seus fruit perquè, a part d'establiments de restauració, idè també ha afectat més de 200 establiments turístics que han pogut reformar, reposicionar-se, fins i tot reposicionar segons quines destinacions turístiques. Això ha permès també reactivar l'economia i l'activitat constructora que, com saben, feia anys que patia segons quins moments difícils. L'any 2012 es varen reformar 137 establiments turístics; l'any 2013, 77; i l'any 2014, 14.

En referència al projecte que vostè em comenta, és un projecte que té un informe tècnic que pareix que compleix -i així ho diu perquè és favorable a nivell de la Conselleria de Turisme- que compleix els aspectes que diu la disposició addicional quarta, i en aquests moments serà l'ajuntament que haurà d'atorgar la seva llicència si així correspon.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Diputat...

EL SR. CARBONERO I MALBERTI:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. El seu informe és vinculant, Sr. Conseller. La parcel·la està ocupada per l'oratori de Portals, i es un edifici catalogat, i un restaurant il·legal, que ja supera en molt el 5% de la superfície construïda per a l'ús principal permès, que és ús religiós. El que es proposa és traslladar l'ús del restaurant a primera línia, a la vorera del penya-segat de Portals, afegint un 10% a la superfície il·legal actual, i destinar l'edificació existent a ús religiós; és a dir, una edificació de nova planta molt més gran a 200 metres de l'actual, i amb una ubicació que altera greument l'*skyline* del penya-segat de Portals.

Diverses reflexions. Primera: l'increment d'edificabilitat, un 10%, tan sols és possible per augmentar la qualitat i millorar l'establiment existent, i aquí el que es proposa és un nou restaurant separat de tot l'anterior per explotar comercialment les vistes. Segona: l'informe previ preceptiu i vinculant de la Conselleria de Turisme és sobre l'edificabilitat i no sobre altres paràmetres, com l'impacte paisatgístic, que no s'esmenta a l'addicional quarta per a aquest ús, i que ha de ser objecte, lògicament, de llicència municipal.

Tercera: l'ús permès a la parcel·la és religiós com a ús principal, existint la possibilitat d'un ús secundari de restaurant sempre que la seva superfície no superi el 5% de l'ús principal religiós. Aquí el que es fa és transformar els metres quadrats dels que resen en metres quadrats dels que mengen; és com si a l'edifici del Parlament, projectat per Gaspar Bennàssar, hi afegissin un 10% de superfície per fer-hi una discoteca amb l'edificant excusa que en aquesta sala s'hi feia el ball de les debutants en societat. Tot és molt edificant, Sr. Conseller.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Conseller, quan vulgui.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Jaime Martínez i Llabrés):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, el que fan és convertir l'ús dels que mengen a l'ús dels que resen, perquè és el contrari, és a dir, el restaurant existent de l'oratori el que fa és convertir-se a l'ús religiós.

De totes maneres a vostè el preocupen 10 metres quadrats, perquè el restaurant amplia 10 metres quadrats. Vol que li digui qui va aprovar el pla general que permet, que permet en aquesta parcel·la 33.448 metres quadrats? El Partit Socialista, és un pla general socialista, on es permeten 33.448 metres quadrats d'edificació, dels quals 1.700 poden ser restaurant. En aquests moments hi ha un restaurant de 100 metres quadrats, i per la Llei de turisme es permet la modernització; estam parlant de 10 metres quadrats. Però la qualificació de la parcel·la, els usos, l'edificabilitat i tot el que es pot fer està aprovat per un pla general de l'any 2000.

Em sap greu, és a dir, no parlem de 10 metres quadrats. Si l'alarma social és a qualche banda és en els 35.000 que varen aprovar vostès, o en els 1.800 que permeten d'ús de restauració si es fes tota l'edificació que permet la parcel·la, però no és una qüestió d'aquest govern ni de la Llei de turisme, és una qüestió del Pla general de Calvià de l'any 2000 aprovat per un govern socialista.

Moltes gràcies.

I.7) Pregunta RGE núm. 2829/14, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel José Martí i Ballester, del Grup Parlamentari Popular, relativa a accions promocionals de turisme durant el mes de febrer.

LA SRA. PRESIDENTA:

Setena pregunta, RGE 2829/14, relativa a accions promocionals de turisme durant el mes de febrer, que formula el diputat Sr. Gabriel José Martí i Ballester, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

EL SR. MARTÍ I BALLESTER:

Gràcies, presidenta. Sr. Conseller de Turisme i Esports, Sr. Martínez, el mes passat li vaig demanar per les accions promocionals dutes a terme en el mes de gener; ara volem saber quines accions promocionals s'han duit a terme en el mes de febrer.

Quan es parla de promoció turística, als que feim feina en aquest sector sempre ens vénen al cap les grans fires turístiques: Fitur de Madrid, la ITB de Berlín, o la World Travel Market de Londres. Però també tenim molt present que la promoció sense creació de producte i demanda no és efectiva. Les Illes Balears estan molt assortides de producte, i el Pla integral de turisme de les Illes Balears, elaborat per l'actual govern balear, està potenciant el producte existent de manera eficaç i eficient. La creació de demanda és bàsica i és un pilar per reforçar la temporada baixa i per tenir una gran temporada alta. Per això estam convençuts que les fires menors i especialitzades són les que realment creen demanda per atreure els visitants, i per aquest motiu creim que l'aposta per aquestes accions ha de ser un objectiu prioritari per promocionar els nous productes i els existents.

Sr. Martínez, el Pla integral de turisme 2014 preveu 145 accions. Voldria saber quines accions s'han dut a terme durant el mes de febrer des de la seva conselleria per crear la demanda, i que continuï posicionant les Illes Balears com a líders turístics que som i continuem anant per bon camí.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Jaime Martínez i Llabrés):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, com ja vàrem fer el mes de gener, que vàrem fer nou accions promocionals en els nostres principals mercats emissors, i en aquells que tenen potencial també dins els productes específics turístics, aquest mes de febrer n'hem fet set, tres a fires generals i quatre accions promocionals especialitzades, que formen part d'aquestes 145 accions que vostè comenta.

Li passaré a definir cada una d'elles. Del dia 5 al 9 es va assistir a la fira Reisen d'Hamburg, que és una fira orientada als productes de natura i cicloturisme; hi hem assistit amb un estand propi i onze empreses hi han participat com a coexpositors, entre elles l'Associació Hotelera de Cala Millor i la de Sóller i l'Ajuntament de Pollença. Del 13 al 16 es va assistir a la fira London Bike de Londres, que és la fira més important de ciclisme del Regne Unit; l'any 2013 va atreure 38.000 visitants i 330 periodistes; l'assistència a aquesta fira ha estat proposada per la Mesa estratègica del sector. Del 13 al 16 es va assistir a la fira BIT de Milà, que és la fira de turisme més important d'Itàlia i està destinada tant a públic general com a professionals; les Illes hi varen participar amb un estand de 70 metres quadrats amb l'objectiu de consolidar el mercat italià, que és especialment important per a Eivissa i Formentera, on l'any 2013 va créixer un 5%.

Del 14 al 16 es va assistir a la fira Hanse Golf, que és la fira de golf més gran del nord d'Alemanya; s'hi va assistir seguint les indicacions de la Mesa estratègica de golf, i l'assistència de gent amb un alt poder adquisitiu dels alemanys del nord, i per la seva gran aflluència de públic que té. Del 19 al 23 es va assistir a la fira Free de Munic conjuntament amb Turesspaña; tot i ser una fira de turisme general a poc a poc s'ha anat especialitzant en turisme actiu i el públic final és molt especialitzat i s'interessa per la temporada baixa.

Del 21 al 23 es va assistir a la fira Rheingolf de Düsseldorf, fira especialitzada en golf; la importància d'assistir a aquesta fira radica en el fet que els jugadors de golf d'Alemanya s'han incrementat en un 24% de l'any 2005 al 2010, i la mateixa organització de la fira ha creat la Mallorca Golf Card, que dóna avantatge als camps de golf i establiments que es vulguin sumar a la iniciativa. També del 21 al 23 es va assistir a la fira de Herning a Dinamarca, que és la fira de vacances més gran del mercat escandinau; el 2013 les Illes Balears varen rebre 200.000 turistes danesos, que és el desè mercat per a les nostres illes, i destaca el creixement que va tenir a Menorca, que va ser de més del cent per cent. Moltes gràcies.

I.8) Pregunta RGE núm. 2833/14, de l'Hble. Diputat Sr. Óscar Fidalgo i Bestard, del Grup Parlamentari Popular, relativa a rebaixa de la factura elèctrica en edificis públics.

LA SRA. PRESIDENTA:

Vuitena pregunta, RGE 2833/14, relativa a rebaixa de la factura elèctrica en edificis públics, que formula el diputat Sr. Óscar Fidalgo i Bestard, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

EL SR. FIDALGO I BESTARD:

Gracias, Sra. Presidenta. Señorías, atrás queda aquella forma de gobernar bajo el paradigma de que el dinero público no es de nadie, que sentenció, como saben, una famosa dirigente socialista. Los tiempos, las circunstancias, el sentido común, imponen inexorablemente que sean el análisis, la eficiencia, el rigor y la disciplina objetivos esenciales en la gestión del dinero público.

Desde el primer día de legislatura este gobierno está sometido a esa disciplina y a ese rigor, ahorrando cientos de millones de euros al bolsillo de todos los ciudadanos, y ahí están los datos del déficit, y ahora también, como sabemos, en la factura eléctrica, en más de 6 millones de euros, 1.000 millones de las antiguas pesetas.

Por eso le pregunto, Sr. Conseller, cómo pretende el Govern de las Illes Balears rebajar la factura eléctrica en edificios públicos e instalaciones dependientes de la comunidad autónoma de las Islas Baleares.

Muchas gracias, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern. Sr. Conseller, quan vulgui.

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I COMPETITIVITAT (Joaquín García i Martínez):

Sí, apagando la luz, entre otras cosas, tiene razón.

Mire, desde principio de legislatura, como usted ha definido, la austeridad en la gestión ha sido una de las referencias que entre otras actuaciones ha tenido este gobierno, y si ahora nos vamos a los costes energéticos fue muy sencillo: se hizo un análisis de situación e identificamos que había 750 suministros a edificios públicos de los cuales no existía, evidentemente, ningún inventario ni ningún control de costes.

Las actuaciones fueron concretadas en tres medidas fáciles de entender: unificar suministros, ajustar potencias y optimizar el consumo; nueve actuaciones que concretan estos tres objetivos que podemos definir como elaboración de un registro

actualizado de instalaciones -hay que conocer para actuar-; creación de la figura del gestor energético local, personas encargadas del control del consumo; monitorización de los suministros, analizar la información para tomar decisiones; establecimiento de ratios de consumo; una actuación que hemos sido la primera comunidad a nivel nacional de ponerla en marcha, que es contratación unificada de todos los suministros indexados a precios del mercado de la energía, es decir, ahorrar 3.700.000 euros en nueve meses; ajustes en potencias contratadas, ahorrar 2,5 millones de euros; compensación de energías reactivas, 350.000 euros; análisis de los hábitos de utilización de las instalaciones -es cierto, apagar la luz-; y, nueve, instalación de equipos fotovoltaicos para el consumo.

En definitiva, estamos hablando de conseguir un ahorro, sobre un consumo de 30 millones de euros, un ahorro de casi 6 millones o más de 6 millones de euros al año; es decir, para concretar, poder construir un colegio más o poder hacer una instalación solar fotovoltaica de 10 megavatios para dar luz a 1.500 viviendas.

Señorías, esto es gestión, esto es ajuste.

I.9) Pregunta RGE núm. 2836/14, de l'Hble. Sra. Margalida Font i Aguiló, diputada no adscrita, relativa a estatuts del Consorci de recursos socio-sanitaris de les Illes Balears.

LA SRA. PRESIDENTA:

Novena pregunta, RGE 2836/14, relativa a estatuts del Consorci de recursos socio-sanitaris de les Illes Balears, que formula la diputada no adscrita Sra. Margalida Font i Aguiló. Té la paraula.

LA SRA. FONT I AGUILÓ:

Gràcies, Sr. Presidenta. Sra. Consellera de Família i Serveis Socials, el passat dia 14 el Consell de Govern va ratificar la modificació dels estatuts del Consorci de recursos socio-sanitaris a les Illes.

Quina és la seva valoració d'aquestes modificacions?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la representant del Govern per respondre.

LA SRA. CONSELLERA DE FAMÍLIA I SERVEIS SOCIALS (Sandra Fernández i Herranz):

Muchas gracias. Pues consideramos la aprobación de esta modificación por parte del Consell de Govern como un trámite necesario para poder integrar las funciones de la actual fundación de atención y apoyo a la dependencia i promoción de la autonomía personal de las Islas Baleares dentro del Consorcio de recursos socio-sanitarios y asistenciales de las Islas Baleares hoy en vigor. Por lo tanto lo consideramos un trámite necesario y lo valoramos positivamente. Gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Diputada...

LA SRA. FONT I AGUILÓ:

Gràcies, Sra. Consellera, per la seva resposta. Però, miri, la realitat és que som davant una modificació d'estatuts que amaguen diversos punts amb els quals no podem estar d'acord.

Aquestes modificacions aprofundeixen un procés de recentralització competencial del tot contrari al principi de descentralització marcat per l'Estatut. Donen una passa enrere i eviten un procés estatutari. Permeten nomenar un delegat insular i, per tant, institucionalitzen els delegats polítics del Govern a cada illa. I, miri, a Formentera ja sabem el que això significa: un intent de passar per damunt del consell i deixar-lo al marge. Mentre aquest nou delegat comissari polític proposa el pla anual d'actuacions del consorci per a l'illa, vostès deixen el paper del consell insular reduït a formar part d'una comissió insular de seguiment.

Si aquests punts són de per si inacceptables, esment especial requereix la incorporació als estatuts de la Fundació d'atenció i suport a la dependència i promoció de l'autonomia personal de les Illes, la qual cosa implica una modificació substancial amb unes conseqüències importants, tant competencials com econòmiques. Aprovar definitivament aquests estatuts significaria assumir nous passius i augmentaria les càrregues del consell substancialment, del tot contrari al que diu la Llei de racionalització i sostenibilitat de l'administració local, que vostès haurien de conèixer molt bé. Per tant el Consell de Formentera no els pot aprovar definitivament per estar sotmès a un pla d'ajust.

Vostès poden argumentar que aquestes modificacions no donen lloc a un nou consorci, sinó a la modificació dels anteriors, amb uns nous estatuts però la mateixa persona jurídica i, miri, resulta que en el fons això no és veritat, perquè dins el consorci inclouen la fundació amb tot el que això representa.

Davant aquesta problemàtica i l'informe negatiu de la institució formenterera, tot i assumint l'aplicació de la nova llei, fa impossible la ratificació definitiva d'aquestes modificacions per part del consell, que s'ha vist obligat, davant la inseguretat jurídica sobrevinguda per l'aplicació de la Llei 27/2013, a sol·licitar diversos informes dirigits a l'Advocacia de la comunitat i a la Conselleria d'Hisenda i al Ministeri d'Hisenda.

Per acabar els he de dir que aquesta modificació conté tres punts importants inacceptables: primer, pretén passar per sobre del consell insular; segon, imposa nous comissaris polítics i, tercer, crea inseguretat jurídica.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada.

LA SRA. FONT I AGUILÓ:

(Remor de veus)

Vostès què hi faran...?

Señores, la sigue teniendo la comunidad autónoma. ¿Y qué es lo que queremos?

LA SRA. PRESIDENTA:

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies.

Silenci, per favor! Silenci.

(Alguns aplaudiments)

Té la paraula, Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE FAMÍLIA I SERVEIS SOCIALS (Sandra Fernández i Herranz):

Que todos los consells..., que todos los consejos formen parte de la gestión en una primera fase en materia de dependencia. Léanse..., léanse, señores... El Partido Socialista en Formentera aprobó inicialmente la modificación de estos estatutos y después se despiertan que no.

LA SRA. CONSELLERA DE FAMÍLIA I SERVEIS SOCIALS (Sandra Fernández i Herranz):

Muchas gracias. Sra. Diputada, yo le animaría a leerse de verdad la modificación de estos estatutos, porque tengo la sensación de que no se los ha leído, sinceramente.

A mi sinceramente lo que me suena realmente es, otra vez más, a demagogia y a una cuestión política más que a una cuestión jurídica. Aún así, remitiremos todos los informes necesarios como así lo estamos haciendo...

El poder poner un delegado insular es a petición de los consells insulares, exactamente como la creación de la comisión de seguimiento, que siempre tendrá mayoría de los consells insulares, a petición de cada uno de los consells insulares. Si el Consell de Formentera entra dentro de este consorcio y no quiere tener delegado insular, el Consell de Formentera no va a tener delegado insular.

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats!

Hay..., mire, tenemos informes jurídicos, evidentemente, para hacer esta modificación, no solamente de la CAIB sino de cada uno de los consells insulares que ya lo han aprobado definitivamente y que desde luego no les han surgido tantas dudas como al Consell de Formentera. Pero es que resulta que el Consell de Formentera hace una aprobación inicial, aprobada por unanimidad de todos los grupos; después de haberlo aprobado por unanimidad en aprobación inicial el Partido Socialista hace una serie de enmiendas, todas de tipo político, y ahora nos encontramos en esta situación. Evidentemente nosotros tenemos diálogo permanente con el Consell de Formentera, le vamos a hacer llegar todos los informe jurídicos que sean necesarios, porque nuestra intención es que el Consell de Formentera forme parte de este consorcio, porque entendemos que los ciudadanos de Formentera así se lo merecen.

LA SRA. CONSELLERA DE FAMÍLIA I SERVEIS SOCIALS (Sandra Fernández i Herranz):

Muchas gracias. Y hablen con el secretario de Formentera a ver qué opina.

I.10) Pregunta RGE núm. 2840/14, de l'Hble. Diputada Sra. Esperança Marí i Mayans, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a instal·lació portuària de Sant Antoni de Portmany.

LA SRA. PRESIDENTA:

Desena pregunta RGE núm. 2840/14, relativa a instal·lació portuària de Sant Antoni de Portmany, que formula la diputada Sra. Esperança Marí i Mayans del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, heu anunciat que el Govern pretén dur a terme una gestió indirecta d'una part de les instal·lacions del port de Sant Antoni de Portmany i ens agradaria saber i voldríem que ens explicàssiu en què consistirà aquesta gestió indirecta.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre.

Lo hemos repetido por activa y por pasiva: este consorcio no usurpa competencias, tenemos una norma, que es el Estatuto de Autonomía, que evidentemente define muy bien de quién son las competencias. Le puedo decir que las competencias en materia de dependencia las tiene todavía la comunidad...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor.

LA SRA. CONSELLERA DE FAMÍLIA I SERVEIS SOCIALS (Sandra Fernández i Herranz):

...autónoma, y es lo que va a gestionar este consorcio!

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Jaime Martínez i Llabrés):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, la gestió indirecta que té prevista fer aquest govern a Sant Antoni, quan es produeixi, consistirà en fer la mateixa que se fa fins ara a 28 de les 41 instal·lacions del Govern que ja funcionen com gestió indirecta.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Diputada.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Gràcies, Presidenta. Permeti'm, Sr. Conseller, que expressi alguna de les meves reserves sobre aquestes privatitzacions que pensa dur a terme, en aquest cas en el port públic de Sant Antoni de Portmany.

D'altra banda, aquestes reserves que jo li present, també els hi han presentat tot l'empresariat nàutic de Sant Antoni de Portmany, li han presentat tots els partits polítics i també tots els usuaris del port de Portmany. En primer lloc, aclarim que si es tracta de privatitzar unes instal·lacions públiques a través d'una concessió, que qualsevol concessió implica un encariment dels costos d'amarratge, perquè qui es quedi la concessió hi haurà de fer inversions i vostè sap perfectament, Sr. Conseller, que les inversions en llenguatge empresarial s'han de recuperar.

Vostès no pensen en les persones, perquè en aquesta àrea hi sol haver embarcacions petites de propietaris que no es poden costejar l'amarrament del club nàutic, perquè hi són des de fa molt de temps i que a través del temps han reconvertit la seva activitat. Primer eren pescadors de Sant Agustí, de Corona, de Sant Mateu, que amb l'arribada del turisme varen modificar la seva activitat pesquera i canviant-la per la recreativa. Ara, i vostè ho sap, són petites empreses que compten amb embarcacions per al transport de turistes per a excursions i que no poden pagar un preu més alt del que ara mateixa ja estan assumint.

Les persones quedaran més perjudicades i aquesta privatització farà que durant anys i anys aquestes persones que han assumit l'oferta turística del port de Portmany, que han mantingut el port de Sant Antoni, ara es veuran perjudicades. I miri què li dic, encara ho trob d'un cinisme per part d'aquest govern, quan precisament la part que es reserva per a tots els iots de luxe, aquesta part no es privatitza. Això sí que és un escarni per al poble de Portmany. Entre la gent del poble, la privatització no interessa a ningú. Vostè sap i ningú no es creu que els preus no pugin, si no, miri les tarifes que tenen ara a Calanova, n'és un exemple claríssim.

Jo li dic, conseller, que aquestes coses, aquests intents que té aquest govern d'aprimar l'administració pública per damunt de tot, per damunt les persones,...

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada.

(Se sent el timbre de tall de micròfon)

(Se sent de fons la Sra. Marí i Mayans qui continua la intervenció sense micròfon)

Sra. Diputada, no té la paraula.

(Alguns aplaudiments)

Sr. Conseller, quan vulgui.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Jaime Martínez i Llabrés):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, el primer que li vull aclarir és que no es tracta d'un procés privatitzador o de vendre el domini públic, no ho és. El domini públic portuari no és objecte de venda i per tant, l'administració seguirà sent titular de la instal·lació i vetllarà per a tots els seus ports, a través de l'activitat de control i supervisió que du a terme el departament de gestió indirecta de Ports.

De totes maneres de tots els temes que m'ha comentat, tots els temes els estam tractant amb els diferents sectors, fins i tot la setmana passada jo mateix va ser a Sant Antoni i vaig traslladar al sector productiu que a més no està tan alarmant com vostè diu, però els vaig dir que em traslladassin tots aquells aspectes, s'estudiarien i intentaríem arribar a les millors conclusions possibles.

De totes maneres li confirmaré que els objectius que es persegueixen són diversos: que el concessionari aboni un cànon a l'administració i que puguin equiparar-se segons quines imatges de segons quins ports als que realment en aquests moments en gestió indirecta tenim. La imatge dels nostres ports és la imatge del nostre producte nàutic i crec que ens hi jugam tots molt. Per altra banda, el concessionari també se farà càrrec del manteniment de la infraestructura. I per altra banda, millorarà tots aquests serveis que avui no existeixen, com poden ser el manteniment d'embarcacions, el *travel lift* per a avarada i varada, consum d'aigua i llum, serveis de noves tecnologies com wifi, o aplicacions informàtiques de serveis portuaris, serveis d'embarcacions, reserva d'amarraments o cantina, que tots aquests serveis moltes vegades en gestió directa no es poden donar.

Sobre el tema del sector primari, els pescadors, ja hem dit que es quedarà al marge de qualsevol tipus de concessió, perquè és un sector que s'ha de protegir i així ho hem repetit. Per tant, no és cert el que vostè diu.

Sobre el tema d'embarcacions petites, també hem traslladat que totes les embarcacions d'unes mides fins a 7,5 metres, quedaran protegides del tema tarifari actual i per tant, tampoc no tendran cap tipus d'augment de tarifes.

El sector productiu, li he dit, que ens traslladarà tots aquells aspectes que hi puguem incloure. A més, vostès saben perfectament perquè ho coneixen molt bé, que el Club Nàutic de Sant Antoni funciona perfectament mitjançant gestió indirecta.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies.

I.11) Pregunta RGE núm. 2842/14, de l'Hble. Diputada Sra. Cristina Rita i Larrucea, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a separar cautelarment del càrrec un director detingut per presumptes irregularitats.

Onzena pregunta RGE núm. 2842/14, relativa a separar cautelarment del càrrec a un director detingut per presumptes irregularitats, que formula la diputada Sra. Cristina Rita i Larrucea del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Consellera d'Educació, en diverses ocasions el meu grup li ha recriminat una actitud arbitrària i injusta en relació amb els expedients disciplinaris oberts als directors dels instituts de Maó i de Marratxí, expedients que encara continuen oberts, després de 8 mesos en el cas del de Maó.

Ara ens assabentam que han obert un expedient no disciplinari, sinó només informatiu, a un director de l'escola de la Colònia de Sant Jordi, per unes irregularitats en l'exercici del seu càrrec, que li han comportat ser detingut per part de la policia i la imposició de càrrecs.

Voldríem saber si ens pot confirmar aquesta circumstància i que quedi clar que respectam la seva presumpció d'innocència i la investigació que està fent la policia. Però sí que voldríem saber el motiu pel qual la conselleria no ha actuat de la mateixa manera en aquest cas que amb els directors de Maó i de Marratxí i no se l'ha separat cautelarment del càrrec, mentre es tramita l'expedient. Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la consellera. Quan vulgui.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

Gràcies, Presidenta. Gràcies, Sra. Diputada. La conselleria efectivament té obert un expedient informatiu que es troba en tramitació, s'està replegant tota la documentació i a la vista d'allò que es replegui, com s'ha fet amb els altres casos, es resoldrà. Gràcies.

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula Sra. Diputada.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Gràcies. Consellera, vostès no van respectar la presumpció d'innocència dels directors de Maó i de Marratxí i directament els va obrir un expedient sancionador, per falta molt greu i els va suspendre cautelarment de les funcions i sous de direcció i als de Maó fins i tot de les funcions de docència durant un mes i mig, sens informatiu previ, sense replegar informació, sense demanar-los la seva opinió.

Ens explica també si li havien arribat les denúncies contra aquest director, algunes fetes des del mes de juliol de 2013, pel mateix ajuntament de la Colònia, pel claustre de l'escola i per les famílies. I per què si és així, la conselleria no va actuar? Deim açò perquè entre els fets i la incoació de l'expedient en el cas dels de Maó, vostès no van deixar passar ni 24 hores! Deim açò perquè pensam que aquesta és una actitud totalment arbitrària i discriminatòria i esperam que la causa no sigui tal com s'ha dit, que aquest director es un dels seus representants en el Consell Escolar de les Illes Balears...

(Remor de veus)

Un representant de "lo nostro" com diria el president, digui'm, si no, què hi ha de diferent, si no és que uns van actuar en defensa dels drets fonamentals i col·lectius d'expressió, de vot i de vaga i l'altre en defensa de "lo seu". Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Consellera, quan vulgui.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

Gràcies, presidenta. Gràcies, Sra. Diputada. Tal vegada s'hauria de plantejar qui és qui atempta contra la presumpció d'innocència. Jo una vegada ja li vaig dir a una Comissió d'Educació, miri, no els ha fet més mal als directors ningú que vostè mateixa amb la publicitat que ha donat de les seves actuacions...

(Remor de veus)

Perquè la presumpció d'innocència, precisament implica ser processat, ser jutjat..., una de les coses que implica per organismes competents i no fer un espectacle públic precisament dels expedients de les persones en concret.

Miri, què és que hi ha dos tipus de directors per a vostè?, els que es mereixen aquesta presumpció i els que no la mereixen? Miri, cada cas és ben diferent...

(Continua la remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor!

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

Per començar, vostè aquí ha manifestat una afirmació que jo no sé si és certa, "una persona detinguda". Detinguda? Miri-s'ho, jo no ho sé, però vostè ja la dóna per detinguda, no és el mateix una persona detinguda i que la policia la se'n dugui, que una persona que va a declarar voluntàriament. Jo no ho sé, però vostè informi's perquè ho ha dit aquí públicament...

(Continua la remor de veus)

No és el mateix una persona que va a declarar davant la policia que una persona que es cridada pels jutjats pertinents...

(Continua la remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats!

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

...em mostra un retall de premsa i, com comprendrà, els retalls de premsa no impliquen una veracitat absoluta i molt manco en temes d'aquest tipus.

Jo li deman respecte per a tothom i per a les actuacions que la conselleria du a terme. La conselleria actuarà amb la mateixa contundència en un cas i en els altres i amb totes les garanties pertinents i no en farà escarnis públics com ha fet vostè des del principi, que han perjudicat molt més a les persones afectades, que una actuació professional discreta i que quan s'acaba és quan se sap el resultat.

Gràcies.

(Remor de veus i aplaudiments)

I.13) Pregunta RGE núm. 2828/14, de l'Hble. Diputada Sra. Lourdes Bosch i Acarreta, del Grup Parlamentari Popular, relativa a fira internacional de turisme MITT Moscou.

LA SRA. PRESIDENTA:

Tretzena pregunta RGE núm. 2828/14, relativa a Fira Internacional de Turisme MITT Moscou, que formula la diputada Sra. Lourdes Bosch i Acarreta del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

LA SRA. BOSCH I ACARRETA:

Gràcies, Sra. Presidenta. El gran repte del turisme de la nostra comunitat autònoma és aconseguir per una banda que les turistes es distribueixin equitativament al llarg de l'any i per l'altra atreure turistes d'alt poder adquisitiu, qualitat versus quantitat.

Respecte de l'alt poder econòmic, entre els mercats amb aquesta característica, cal destacar el turista rus. El seu perfil correspon al d'una persona que acostuma a viatjar amb tota la família, que s'allotja en hotels de 4 i 5 estrelles i la despesa mitjana del qual és fins a un 50% més alt que la resta de mercats, fet que repercuteix favorablement a diversos sectors com ara el comerç, restauració, oci, esports, cultura, etc.

Per aquest motiu, tant el Govern nacional com l'autonòmic, s'han fixat com una de les seves prioritats cuidar i incentivar al màxim possible aquest tipus de turisme. L'any passat les autoritats diplomàtiques d'Espanya a Moscou, aconseguiren que es reduís d'un mes a tres dies el temps màxim de concessió de visats a turistes russos i només a unes hores si s'acredita la urgència del cas, solucionant així fins la que llavors era la principal dificultat per avançar en l'arribada d'aquests turistes.

Per poder valorar en la seva justa mesura la importància d'aquest assoliment, hem de tenir en compte que els nostres competidors directes com Turquia o Egipte, no exigeixen cap tipus de visat, el que ens situava en desavantatge. La flexibilització en l'obtenció del visat ja ha donat els seus fruits, segons dades de Turespaña, si fa tres anys es varen emetre un total de 442.000, fins a novembre del 2013 ja se n'han emès més d'1 milió. Espanya s'ha situat com el tercer país preferent per viatjar per als russos i Balears s'està consolidant com a destinació. Les nostres illes són actualment, després de Catalunya, la segona destinació espanyola més visitada pels turistes russos. Anam pel bon camí.

És per això, Sr. Conseller de Turisme i Esports, que voldríem saber com valora el Govern la fira internacional de turisme MITT de Moscou, que s'ha celebrat recentment?

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Jaime Martínez i Llabrés):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, l'assistència va ser molt important pel gran potencial de creixement que encara té el mercat rus a les nostres destinacions. A més, he de comentar que ens varen agrair especialment la nostra presència, la del president i la meva, en aquests moments i en aquestes circumstàncies, la varen agrair especialment a la fira.

Entre 2007 i 2013 el nombre de turistes russos a les Balears s'ha incrementat en prop d'un 500%, passant de 29.000 l'any 2007 a 133.000 l'any 2013. L'any 2013 les pernотacions varen ser d' 1.410.000, és a dir, un 16% més que l'any 2012. La despesa total va ser de 198 milions d'euros, un 26% més que l'any 2012 i la despesa mitjana diària, molt important, també es va incrementar un 9%, passant de 129 a 149 euros per turista i dia. El 62% dels turistes russos varen viatjar en un paquet turístic i un 53% ho varen fer a hotels de 4 estrelles o superior. A més, un 70% va realitzar visites culturals, un 40% excursions i el 68% va valorar el viatge amb una puntuació de 9 o 10.

Pel que fa a la fira, les illes varen assistir a la MITT amb cinc mostradors integrats dins l'estand de Turespaña i 1 exterior i es va presentar la destinació Balears a 30 operadors turístics i mitjans de comunicació, on es varen exposar que les illes ofereixen una oferta completa i variada, on se varen destacar aspectes com la natura, la pràctica d'esports com golf, cicloturisme, o nàutica, la gastronomia, l'excel·lent planta hotelera, la possibilitat de realitzar compres o visitar l'exposició de Joan Miró, que recorre les Illes durant el 2014.

A més, seguint amb la diversificació de productes, previst en el Pla integral de turisme, els xefs Tomeu Caldentey i Adrià Quetglas varen dur a terme una demostració gastronòmica a l'estand i també es varen mantenir reunions amb majoristes de viatges, d'entre els quals Natalie Tours és el més important, ja que mou el 40% del turisme rus. I ens varen manifestar que malgrat la devaluació del ruble, hi ha hagut una recuperació de la borsa russa, per la qual cosa les previsions són bones i fins i tot se poden millorar les dades de l'any 2013. A més es va anunciar per part de Natalie Tours que es mantindran totes les freqüències previstes per a enguany i que coincideixen aproximadament amb les de l'any passat. Moltes gràcies.

I.14) Pregunta RGE núm. 2830/14, de l'Hble. Diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a servei de cita prèvia implantat al SOIB.

LA SRA. PRESIDENTA:

Catorzena pregunta RGE núm. 2830/14, relativa a servei de cita prèvia implantat al SOIB, que formula la diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Un dels objectius del Govern del Partit Popular, tant a les Balears com a nivell estatal, ha estat fer una administració a la mesura de les necessitats dels administrats, és a dir, una administració més àgil, més senzilla i més eficient, que doni resposta efectiva a les necessitats dels ciutadans.

Per això, el 26 d'octubre de 2012, el Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques, va crear la Comissió de Reforma de les Administracions Públiques, CORA, que fins ara ha elaborat un total de 219 propostes, de les que 137 afecten a l'Estat i les comunitats i 82 exclusivament a l'Estat. A les Balears, correspon a la Conselleria d'Administracions Públiques, la coordinació i posada en marxa d'aquestes mesures.

Pel que fa al SOIB, una de les mesures innovadores que afecten l'ocupació és la cita prèvia per a la realització coordinada dels tràmits d'inscripció de demanda d'ocupació i sol·licitud de la prestació. De fet, les Balears varen ser pioneres des del SOIB, en la implantació d'aquest sistema coordinat amb el SEPE i aquesta mesura s'ha posat com exemple de bones pràctiques per implantar a altres territoris. Una vegada més veim com és amb l'actual gestió del Partit Popular que el SOIB és un referent a Espanya.

Però el més important és que aquestes millores en la gestió es tradueixen en beneficis per als ciutadans de les Balears, atenció individualitzada, millores en la intermediació i el que és més essencial i que hauria de ser sempre la base d'un servei públic d'ocupació, més inserció laboral, un 41,27% i un major nombre d'ofertes de feina perquè un 45% més d'empreses confien en la tasca i els resultats de l'administració pública. A més, una elevada satisfacció per part dels usuaris, veim com és possible evitar molèsties i tràmits innecessaris i tenir una administració centrada en el ciutadà.

Per això li demanam Sra. Consellera, quina és la seva valoració sobre aquest servei de cita prèvia i la felicitem des del Grup Popular, una vegada més, per la seva gestió al front del SOIB. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula, Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Diputada. Efectivament, es va implantar aquest servei dia 9 de juliol del 2012, en coordinació amb el SEPE i, així com diu vostè, a la conferència sectorial i des del ministeri s'ha considerat un exemple de bones pràctiques a imitar per altres comunitats autònomes.

La finalitat, efectivament, era millorar l'accés dels demandants al servei d'ocupació i s'ha aconseguit garantir una atenció personalitzada per a cada persona i reduir el temps d'espera i les cues que hi havia. Tenim un alt grau de satisfacció dels usuaris que ronda el 88,35%. Moltes gràcies.

I.15) Pregunta RGE núm. 2832/14, de l'Hble. Diputada Sra. María Asunción Pons i Fullana, del Grup Parlamentari Popular, relativa a fira del camp a Menorca.

LA SRA. PRESIDENTA:

Quinzena pregunta, RGE núm. 2832/14, relativa a Fira del Camp a Menorca, que formula la diputada Sra. María Asunción Pons i Fullana del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

LA SRA. PONS I FULLANA:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Les campanyes de millora genètica i de sanejament dutes a terme per les explotacions agrícoles ramaderes de Menorca han donat com a resultat uns exemplars de gran qualitat, tant per la seva morfologia com per les actituds de producció làctia. Així es va posar de manifest i es va poder comprovar en el transcurs de la Fira del Camp de Menorca, organitzada per l'Ajuntament d'Alaior, i el concurs morfològic de raça frisona, convocat per l'Associació Frisona Balear.

Tot i les dificultats que pateix el sector primari de Menorca els professionals del camp fan un gran esforç per mantenir i incrementar l'activitat amb el relleu generacional dels joves pagesos, a la vegada són capaços d'impulsar noves fórmules de comercialització i obrir nous mercats. Açò és possible amb els acords signats per la Cooperativa del Camp de Menorca amb la Cooperativa d'Alaior i amb la Cooperativa Guissona que permet disposar de 409 punts de venda directa a Catalunya.

Tot açò es produeix amb una bona relació de col·laboració i bon enteniment de la Conselleria d'Agricultura, Medi Ambient i Territori que manté un contacte constant amb els pagesos de Menorca, perquè avui els agricultors i ramaders de Balears disposen d'interlocutors directes en el Govern del Partit Popular, no com succeïa en l'anterior govern del pacte que no sabien a qui dirigir-se per exposar els seus problemes i a qui reclamar el pagament de les ajudes que eren aprovades, però no abonades. Aquest govern ha sabut restablir la confiança i el diàleg amb el sector agrícola ramader de les nostres illes.

Per tant, Sr. Conseller, quina valoració fa de la Fira del Camp de Menorca, a la qual vostè va assistir durant les dues jornades, que es va celebrar a Alaior? Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada. Bé, la valoració que fa aquest conseller d'aquesta fira és molt satisfactòria, com ja ho va fer també l'any passat i com supòs que ho farem a partir d'ara. En el concurs morfològic de bestiar boví de raça frisona, que organitza l'Associació Frisona Balear, la participació, tant a nivell de ramaderies com a nivell de cans de bestiar ha tornat a ser molt elevada, elevada i en la mateixa línia, com dic, dels anys anteriors.

Per als ramaders això representa una oportunitat de mostrar a la societat les millores en genètica i morfologia que han aconseguit els darrers anys gràcies a un treball dur dels propis pagesos feta a consciència i de forma molt professional i també amb el suport de les ajudes que des de la Conselleria d'Agricultura se'ls fa arribar, tant amb els programes d'ajuda a la cria d'animals, com també amb els de la millora genètica. Entre aquestes qüestions hem aconseguit que des de l'any 93 fins ara pràcticament una vaca hagi incrementat la producció

prop d'un 40%, produïen al voltant de 6.700 quilos de llet per animal i ara estan a més de 9.100 quilos.

Vull destacar també que cada vegada que vénen aquests jutges nacionals, jutges que es passegen per tota Espanya i també per fora d'Espanya, dins Europa, ens ha tornat corroborar que tenim, a Menorca concretament, una ramaderia extraordinària, no és que tinguem un animal o dos que despuntin sinó que hi ha una ramaderia a nivell general extraordinària. Això fa que ens pugem sentir orgullosos de la feina feta des dels darrers 20, 25 o 30 anys fins ara. Per tant, en aquest aspecte hem d'agrair als menorquins que hagin seguit aquesta línia i que vulguin seguir fent-ho.

Altre tema a destacar també és la quantitat de ramaders joves que varen sortir a la pista, com també solen fer cada any, a la pista concursant amb els seus exemplars. Això assegura, de qualque manera, el futur de la pagesia a Menorca, el futur del sector ramader a Menorca i, a més, ens fa sentir, com solem dir, orgullosos de ser pagesos, quan en altres temps i amb altres governs això pareix que no ha estat així, pareix que precisament era l'inrevés, haver de fer de pagès era com que no et quedava res més. Jo crec que anar a Menorca és possiblement dels llocs d'Europa, d'Espanya, d'Europa on et pots sentir més orgullós de ser pagès, veure sortir els pares i els padrins amb els filllets això, als que ens agrada aquest món, ens agrada...

(Remor de veus)

... a altres pareix ser que els sap greu que diguem això, m'entens? Però bé, jo què voleu que us digui? A Menorca hi ha això i nosaltres ens sentim molt orgullosos. Per tant, enhorabona a la batlessa d'Alaior que segueixi fent aquesta feina...

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

... perquè és necessària. Gràcies.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

I.17) Pregunta RGE núm. 2834/14, de l'Hble. Diputat Sr. Francisco Mercadal i Alabern, del Grup Parlamentari Popular, relativa a acceptació del programa ICAPE.

LA SRA. PRESIDENTA:

Dissetena pregunta, RGE núm. 2834/14, relativa a acceptació del programa ICAPE, que formula el diputat Sr. Francisco Mercadal i Alabern del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

EL SR. MERCADAL I ALABERN:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. El programa ICAPE, Plan para el impulso de las capacidades emprendedoras, nace del desarrollo de la Ley de apoyo al emprendedor, a la pequeña y a la mediana empresa. No en vano, en el capítulo segundo de la ley, titulado *Talento y capital humano*, se preveía la creación de módulos para la formación del espíritu emprendedor en todos los niveles educativos.

El programa nació con objetivos claros, entre otros fomentar el espíritu emprendedor en la enseñanza, aportar un conocimiento básico del mundo empresarial a los alumnos, la utilización de las tecnologías de la información y de la comunicación y concienciar de las posibilidades que ofrece la autoocupación. Es importante también la dignificación de la figura del emprendedor como persona que pone todas sus habilidades para desarrollar un proyecto y ofrecer, en definitiva, mejores productos y servicios en un entorno competitivo.

Por eso, tras la puesta en marcha del programa ICAPE entre la Conselleria de Economía y Competitividad y la Conselleria de Educación y Cultura le querríamos hacer la siguiente pregunta: ¿cual ha sido el nivel de aceptación de este programa impulsado por el Govern?

Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I COMPETITIVITAT (Joaquín García i Martínez):

Sra. Presidenta. Sr. Diputado, como usted bien define, este programa nace de la Ley de emprendedores y dentro de ello de identificar y desarrollar talento y capital humano. Estamos convencidos que desde el inicio, en todas las etapas educativas, esta habilidad hay que trabajarla y hay que identificarla y hay que desarrollar acciones. Por eso nace el Proyecto ICAPE que es un proyecto en colaboración y en trabajo conjunto con la Conselleria de Educación y va a todas las etapas del ciclo formativo, para habilitar y dar conocimiento a nuestros chicos desde el inicio en habilidades de emprendimiento y en habilidades dentro del mundo de la gestión.

Estamos empezando el segundo año, es un programa de tres años de inicio, es un programa que queremos de alguna forma hacerlo permanente y el éxito del primer año, 1.500 alumnos, nos ha animado a ir a un segundo ejercicio donde vamos a 3.000 alumnos y duplicamos centros educativos. Ahora mismo el plan para este año es trabajar sobre 8 grupos infantiles, 18 grupos de primaria y 13 grupos de la ESO en tres actividades distintas, para infantil se va a dar materia que se le llama *Creando emprendedores en la escuela*, nociones y hábitos del emprendimiento. En primaria, *Emprender en mi escuela*, aquí ya culminan con la creación de un modelo corporativo, es decir, de cómo desarrollar una cooperativa y como gestionarla. Y en secundaria, le llamamos al programa *Jóvenes emprendedores sociales*, que es constitución de una entidad sin ánimo de lucro cuyos beneficios se destinarán a un proyecto real en un país en vías de desarrollo. Pero además también hacemos actuaciones

en bachillerato y en formación profesional, que lo llamamos *Talleres motivacionales*.

Como último, también, y dentro de las habilidades que hay que trasladar de emprendimiento y autogestión y autoocupación, también hacemos programas específicos para personas que están ahora mismo sin ocupación, que están en el paro y quieren, de alguna forma, formarse para desarrollar proyectos de emprendeduría y autoocupación.

Por tanto, el ICAPE hoy está teniendo éxito, está siendo aceptado y de alguna forma tenemos peticiones para el año que viene, que en total llegaremos a más de 9.000 alumnos. Es una buena actividad y es una buena forma de trasladar conocimiento desde los inicios.

(*Alguns aplaudiments*)

I.18) Pregunta RGE núm. 2826/14, de l'Hble. Diputat Sr. Carlos Luis Veramendi i Mestre, del Grup Parlamentari Popular, relativa a millora del transport regular en autobús de la comarca de Llevant de Mallorca.

LA SRA. PRESIDENTA:

Divuitena pregunta, RGE núm. 2826/14, relativa a millora del transport regular en autobús de la comarca de Llevant de Mallorca, que formula el diputat Sr. Carlos Luís Veramendi i Mestre del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

EL SR. VERAMENDI I MESTRE:

Gracias, presidenta. El actual govern ha supuesto un evidente cambio en la garantía y mejora del transporte público en todos sus diferentes modos de prestación, aplicando criterios de eficiencia y sostenibilidad económica y social, intentando dejar atrás el lastre de la anterior legislatura. Hoy es pública la denuncia de anticorrupción contra la anterior cúpula de SFM.

En los diferentes modos de prestación destacaré hoy el transporte público regular de autobuses, tan ignorado por algunos por falsos postulados ideológicos que sostienen sobre el tren, porque el autobús, señores, también existe y este govern es consciente de su importancia, habiendo adoptado medidas de racionalización para asegurar su viabilidad y mejora, transportando más pasajeros con menor coste público.

Recordemos el Plan de eficiencia del transporte interurbano de autobuses de Mallorca, puesto en marcha en 2012, revisado frecuentemente desde el Consorcio de Transportes de Mallorca, detectando dónde es posible mejorarlo, que supone un ahorro del 2,2 millones de euros para las arcas públicas sin rebajar las prestaciones del servicio. También han puesto en marcha actuaciones de mejora del transporte público en diversos municipios de Mallorca.

Me centraré en la comarca de Llevant y su situación tras la paralización definitiva del despilfarrador proyecto de su tren de Llevant, que habían iniciado sin muchas cosas, muchos trenes y ni saber la demanda real, hablando de cifras desorbitadas de supuestos usuarios, cuando los datos oficiales hablan para toda la comarca de unos 98.000 pasajeros. Así, este govern, aparte de dar una solución al lamentable estado de los terrenos que ocupaban las obras de su tren de Llevant, mediante el conocido proyecto Corredor Verde, ha puesto en marcha un plan para mejorar las necesidades de movilidad de los habitantes de esta comarca de Mallorca.

Por todo ello, Sr. Conseller de Agricultura, Medio Ambiente y Territorio, le pregunto: ¿qué supone el Plan de mejora del transporte regular en autobús de la comarca de Llevant de Mallorca puesto en marcha recientemente por el Govern de las Illes Balears?

Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat. El Pla de millora de transport regular a la zona de Llevant segueix la línia marcada des de l'inici de la legislatura en la recerca contínua de millores en el transport regular per carretera i sempre perseguint l'eficiència i la qualitat del servei.

Ja havíem dit quan ens trobàrem tot el trull del Manacor-Artà que faríem una actuació en diversos caires, una d'ells era reconvertir, tot el que poguéssim, aquella zona i dignificar el que ens havien deixat, que era una obra que estava feta un desastre. I a més, el que volíem fer era reforçar tot el transport en aquella zona.

Per tant, millorar considerablement els serveis que es prestaven, les connexions amb Palma i amb Manacor això va ser clau per a nosaltres i és el que feim. Es concentra l'actuació sobre dues línies, sobretot la 411 i la 432, i el que feim és incrementar les freqüències diàries en una quantitat que és important. És a dir, en aquests moments dins la zona hi ha 9.376 expedicions, o hi havia, i hem passat a 15.545 expedicions, això vol dir incrementar un 65,8% el nombre d'expedicions. A més a més, abans anaven de les set a les nou del vespre, ara és de les sis a les onze del vespre. A més a més, es crea un trajecte Son Servera-Manacor amb un estalvi de 35 minuts del que tenien fins ara, és a dir, menys 35 minuts tenen ara. A més a més, tots els serveis faran aturada a l'Hospital de Manacor ja que, en col·laboració amb l'Ajuntament de Manacor, al qual vull aprofitar per agrair-li totes les facilitats que ens ha donat per fer una nova aturada urbana a les proximitats de l'hospital, hem aconseguit que totes aquestes 15.000 expedicions s'aturin pràcticament devora l'Hospital de Manacor.

Tot això ho hem fet amb un cost de 150.000 euros, que veient què costaria aquell tren, 7 milions d'euros anuals, ens dóna clarament quina és l'actuació que s'ha de fer en transport públic. Transport públic aquest govern? Sí, el potencia. Capricis? No. Si podem transportar la gent amb 70 cèntims d'euros no tenim per què haver-ho de fer amb 13 euros que era el que ens havien plantejat amb un tren que avui, per desgràcia, és notícia als diaris, és notícia perquè es varen fer tota una sèrie de compres que haurem de veure com acaben, però que no s'haurien d'haver fet ni tenien necessitat de fer-les, varen ser capricis, capricis de fer transport públic a uns costos desorbitats que paguen tots els ciutadans de les Illes Balears, i això no està bé, no hauria de tornar a passar.

Gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

I.19) Pregunta RGE núm. 2835/14, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Isabel Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a canvi de tendència dels sectors econòmics de la comunitat autònoma de les Illes Balears.

LA SRA. PRESIDENTA:

Dinovena pregunta, RGE núm. 2835/14, relativa a canvi de tendència dels sectors econòmics de la comunitat autònoma de les Illes Balears, que formula la diputada Sra. Margalida Cabrer i González del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Fa quinze dies coneixíem l'informe de conjuntura econòmica del darrer trimestre de l'any 2013 i, per tant, de tot l'exercici de 2013, amb un creixement del 0,3%, una línia que marca una evolució positiva de l'economia, un canvi de tendència i el més important, en sectors que després de molts d'anys tornen a mostrar el seu dinamisme.

En el mateix sentit, la setmana passada es feia públic l'informe anual de l'any 2013 de la patronal del sector de la construcció, amb un resultat d'un creixement de l'11% que tanca el seu primer any positiu des de l'any 2007. En total es va fer una inversió en construcció de 766 milions d'euros amb un creixement de 217 milions respecte de 2012. Un creixement d'aquest sector que precisament ha vingut de la mà de les inversions turístiques, unes inversions turístiques que varen créixer un 41,2% respecte de l'exercici anterior, una dada important i fruit de les reformes normatives valentes com la nova llei de turisme que ha facilitat aquests tipus d'inversions. Sense cap dubte una aposta per incentivar l'economia que es va marcar com a prioritat aquest govern i que dóna bons resultats.

Si a aquestes dades li afegim la gran bona notícia que ha suposat complir amb l'objectiu de dèficit de 2013, una fita històrica que demà tendrem ocasió de debatre, però que és un motiu per donar l'enhonorabona a la feina d'aquest govern. En definitiva, si unim totes les dades creim que estam davant d'unes tendències econòmiques que canvien i que ens agradaria conèixer la seva opinió, Sr. Conseller.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I COMPETITIVITAT (Joaquín García i Martínez):

Sra. Presidenta. Sra. Diputada, es cierta la reflexión, los datos que tenemos sí que empiezan a darnos y a garantizarnos que el cambio de tendencia en nuestra comunidad, en nuestra comunidad, se está dando, pero además se está dando liderándola frente al resto de las comunidades.

El informe que usted menciona nos hace un cierre del ejercicio 2013 de un crecimiento de un 0,3%, pero no es esto, esto es la tendencia, ¿cuáles son los datos que empiezan a hablarse del 2014? Que superaremos el 1% de crecimiento. ¿Esto qué significa? Que el sector principal, que es el sector turismo, que estaba tirando, durante el año 2013, estaba empezando a tirar de nuestra economía está empezando, de alguna forma, a ser impulsor del resto de sectores, como no podía ser de otra forma. Sectores como el de servicio, que también a nivel de facturación y a nivel de ocupación lideramos a nivel nacional, es una constatación de que otros sectores están empezando a mejorar y a crear empleo. Crear empleo, de alguna forma, vinculado a actividad.

Sectores como la construcción, cierto que ha sido un sector que esta crisis de alguna forma es el que más ha sufrido y que su actividad ha estado casi o ha sido nula durante estos cinco ejercicios, trasladan una situación distinta hoy, empiezan de alguna forma a crecer de forma sostenible, vinculada a la actividad y a las necesidades de mejora en otros casos de nuestras plazas hoteleras y a mejora de otros entornos que necesitan rehabilitación. Son datos que la propia patronal da.

Otros indicadores que nos demuestran ese cambio de tendencia es facilísimo, es hablar de la ocupación neta y hablar de que llevamos dieciséis meses disminuyendo los niveles de paro, dieciséis meses consecutivos, la única comunidad que llevamos.

Por tanto, estamos en este cambio de tendencia, los indicadores empiezan a marcar el resultado del Plan económico que el presidente puso en marcha en el 2011, que era ajuste de déficit, pagar a proveedores porque así pueden tener actividad y, evidentemente, las reformas necesarias para que la economía productiva se pusiera en marcha.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

I.20) Pregunta RGE núm. 2475/14, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari MÉS, relativa a REB.

LA SRA. PRESIDENTA:

Vintena pregunta, RGE núm. 2475/14, ajornada a la sessió anterior, relativa a REB, que formula el diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta del Grup Parlamentari MÉS. Té la paraula.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Sí, gràcies, Sra. Presidenta. Sr. President, l'article 3 de l'Estatut d'Autonomia estableix la insularitat com un fet diferencial de les Illes Balears. La disposició adicional sisena estableix que una llei de les Corts Generals regularà el règim especial balear; l'Estat ajustarà la seva política a la realitat pluriinsular de les Illes Balears, especialment en matèria de transports, infraestructures, telecomunicacions, energia, medi ambient, turisme i pesca. Aquesta llei regularà un instrument financer. I la disposició transitòria novena estableix un termini de set anys per a la modificació de la Llei de règim especial de les Illes Balears.

Dia 1 de març es va exhaurir aquest termini de set anys, com explica, Sr. President, aquest incompliment tan flagrant de l'Estatut d'Autonomia, d'una llei orgànica?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el president del Govern per respondre.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Moltes gràcies, Sr. Barceló. Idò miri, com vostè sap aquest govern fa feina juntament amb el Govern de l'Estat per tal d'adaptar i modificar aquest règim econòmic de les Illes Balears, el fet insular requereix un marc jurídic específic, que pugui corregir i que pugui també compensar el desavantatge del fet insular, és un fet absolutament, idò, incontestable de la mateixa manera que s'ha de fer aquesta modificació de la llei d'una manera incontestable com està negociant aquest govern.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Diputat.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Sí, Sr. Bauzá, el cert és que és un fracàs, un fracàs d'aquest govern, han passat aquests set anys, han passat aquests set anys i s'ha incomplert la llei orgànica, s'ha incomplert l'Estatut d'Autonomia. No han fet res, Sr. Bauzá, no han negociat. S'han dormit, s'han dormit totalment i absolutament, no han estat capaços que el Govern del Sr. Rajoy faci el més mínim per a la insularitat, Sr. Bauzá, reconegui-ho així.

Miri, aquesta legislatura diverses vegades ens hem interessat per com anava el tema del règim especial i la darrera vegada va ser una compareixença que vàrem demanar conjuntament els dos grups de l'oposició a l'octubre de 2013, va comparèixer el conseller d'Hisenda i varen dir... i deia textualment: "calendari, farem tota la feina que faci falta i així serà perquè el març de 2014 la llei sigui al Parlament estatal", és a dir, que complirien l'Estatut d'Autonomia, "em compromet a convocar els grups parlamentaris per enllestir breument, a les pròximes setmanes, per posar damunt la taula punts en comú en matèria de règim econòmic especial".

Sr. Bauzá, res de res -res de res- i no em vengui a dir, quan jo ja no tendré temps per replicar-li, que la passada legislatura es va fer o no es va fer... tres anys del seu govern, tres anys, és la seva responsabilitat i la del Sr. Rajoy, són vostès dos els responsables que es compleixi l'Estatut d'Autonomia.

Li vull recordar una cosa a més, no hem tengut inversions en els pressuposts generals de l'Estat, a la cua; no tenim les inversions estatutàries durant aquesta set anys, si no hi havia règim especial hi havia d'haver les inversions estatutàries, des de 2011, primer el Sr. Zapatero i ara el Sr. Rajoy no compleixen amb les Balears, sense que vostès no hagin estat capaços de fer res, i ara vendrà el finançament, veurem com acabarà. I de moment, dia 1 de març, va caducar el REB, ni inversions estatutàries ni REB, res de res, Sr. Bauzá.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula el president del Govern per respondre.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Miri, per parlar de desavantatges i per negociar un règim especial no es pot parlar de qualsevol manera, necessitam tenir unes dades concretes, necessitam parlar d'un reconeixement i precisament per tal de tenir unes dades més objectives, no interpretables, hem signat el passat 18 d'aquest mateix mes un conveni, hem demanat un treball a la Universitat de les Illes Balears per tal que pugui redactar aquest projecte d'una manera, torn repetir, objectiva en el qual nosaltres demanarem el que altres simplement demanaven sense dades concretes, per primera vegada negociam això.

Sr. Barceló, jo li he de dir que és molt curiós que vostès, com sempre, d'una manera habitual, exigeixin a aquest govern el que podrien haver fet vostès, no passa res, ja estam acostumats, però miri, el primer que un de fer és practicar amb l'exemple i el primer criteri de compliment s'ha de complir aquí, s'ha de complir amb els criteris d'un objectiu de dèficit, no perquè ens ho imposin, sinó per criteri propi. Per tant, és molt curiós anar a demanar, torn repetir, sense dades objectives, quan aquí no només no es mira, sinó que del que es tracta és de gastar el que segons diuen altres és de tots.

Per tant, Sr. Barceló, no ens doni lliçons, no ens marqui temps, aquest govern aprovarà un nou règim específic i econòmic per a les Illes Balears, vostè ho veurà i una altra vegada haurà de callar. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.21) Pregunta RGE núm. 2907/14, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socías, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a situació de l'educació.

LA SRA. PRESIDENTA:

Vint-i-unena pregunta RGE núm. 2907/14, presentada en substitució de la RGE núm. 2473/14, relativa a situació de l'educació, que formula la diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socías del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula.

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. President del Govern, vostè havia promès autopistes de l'educació, de les paraules als fets, ara que ja gairebé fa tres anys que és president, hi ha un abisme.

La realitat de la seva gestió educativa és tremendament dolenta, la hi definiré en deu punts: han retallat 120 milions d'euros; han acomiadat 1.000 professors; han eliminat els programes de suport als infants amb necessitats especials; han reduït les beques de menjador i transport escolar; nul·la inversió en infraestructures educatives; han concertat l'escola del Opus Dei que separa els nins de les nines; han eliminat els programes d'atenció a la diversitat; han augmentat les ràtios a les escoles i vàrem tenir una pèssima notícia la setmana passada, perquè allarguen dos anys aquest augment de ràtios, 36 alumnes per a ESO, 30 per a Primària, per tant, ens condemnen, a les Illes Balears, al fracàs escolar; imposició d'una aberració pedagògica com el TIL, ara que en duim sis mesos i s'ha pogut avaluar els nins saben menys anglès i saben menys les assignatures acadèmiques que han estat impartides en anglès i a més han creat problemes d'ansietat a molts d'infants, i desè punt, Sr. President, tot això ho ha fet des de la supèrbia, des de l'imposició, des de l'autoritarisme i des de la persecució i l'insult als magnífics docents d'aquesta comunitat autònoma.

Un, quan governa ho ha de fer per millorar les condicions de la seva ciutadania. Després d'aquesta anàlisi, crec que exhaustiva, Sr. President, em pot dir en què ha millorat l'escola pública durant aquest curs escolar?

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el president del Govern per respondre, quan vulgui.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Moltes gràcies, Sra. Armengol, miri com vostè sap mai no he parlat de miracles ni de mesures que ho puguin arreglar tot d'un dia per l'altre i molt menys en matèria educativa.

Hem de millorar molt, molt l'educació per, simplement, una qüestió estadística, dades a les quals no em referiré perquè vostè les sap o almanco les hauria de saber, però miri, l'educació mai no es pot valorar en un any, qui pretengui valorar la millora d'un sistema educatiu en un any és que sap molt poc del sistema educatiu, però el que es fa és posar les mesures adequades perquè a mig termini i a llarg termini, aquí és el vertader objectiu de l'educació, es millori aquest sistema educatiu i això és el que fa aquest govern des del primer moment, ara qui vulgui valorar una millora en un sistema educatiu en un any està molt equivocada.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Diputada.

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. President, ja du tres anys de president del Govern i totes aquestes mesures que li he explicat les ha pres per decisió política vostè, i són mesures que empitjoren moltíssim el nostre sistema educatiu i vostè serà el president que serà recordat per crear el major conflicte educatiu de la història de la comunitat autònoma i li puc assegurar que amb un conflicte educatiu d'aquestes dimensions és impossible millorar l'educació pública d'aquesta comunitat autònoma.

Sr. President, ha pres les decisions des de la supèrbia, des de la ignorància i des de la realitat ideològica més extrema que l'ha acompanyat en les seves decisions.

(Remor de veus)

Divendres començaren a rectificar amb el seu míssil ideològic del TIL, una rectificació improvisada, però una rectificació en tota regla, que han pactat amb les patronals i això no és suficient, Sr. President.

Li propòs tres coses: cessi la consellera i el seu equip, no se'n surten. Sr. President, asseguis amb la comunitat educativa, agafi el bou per les banyes i sigui capaç d'avançar des del diàleg, nosaltres ho seguirem fent, treballarem per a un pacte social per l'educació i al TIL li queden menys de 500 dies en aquesta comunitat autònoma.

El convid que se sumi al seny,...

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada.

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

...al diàleg i al consens. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. President del Govern.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Armengol, miri, ho torn repetir, cap mesura de les que s'implanten en qualsevol de les reformes que fa aquest govern no ho soluciona tot d'una manera immediata.

El trilingüisme, li puc assegurar que el trilingüisme millora l'educació, no ho arregla tot, però millora l'educació, per una simple raó, perquè el fet que els nins tinguin majors capacitats lingüístiques i idiomàtiques ajuda sense cap dubte, i també perquè el resultat, torn repetir, és a mig termini i llarg termini. I per una senzilla raó, que vostè hauria de saber, en aquesta comunitat, no en una altra, en aquesta, com més idiomes sàpiga un nin, més alternatives i més opcions tindrà per accedir a un lloc de feina, sis de cada deu llocs de feina.

(Remor de veus)

Per tant, si vostè fins i tot pretén que nosaltres ens creguem, ja no la societat, perquè la societat no s'ho creu, però si vostè pretén que aquesta bancada, que aquest govern que... aquest Partit Popular que dóna suport al Govern pot solucionar un sistema educatiu i el pot millorar simplement en un any i amb un sistema de trilingüisme de veritat, Sra. Armengol, que vostè està molt equivocada.

(Remor de veus)

Si un dia, simplement si un dia a vostè li pogués anar bé eliminar, discriminar de l'educació la llengua i la ideologia li podria assegurar que podríem arribar a qualque alternativa, mentrestant, mentre això no arribi i vostè faci una campanya interna per guanyar les seves primàries, com sempre, aquest govern farà feina complint els seus compromisos, sempre pensant en el millor per a la societat i com sempre, acostumats a un no a l'oposició, aquest govern treurà els seus compromisos sempre endavant. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.22) Pregunta RGE núm. 2838/14, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari MÉS, relativa a polítiques per a una educació de qualitat.

LA SRA. PRESIDENTA:

Vint-i-dosena pregunta RGE núm. 2838/14, relativa a polítiques per a una educació de qualitat, que formula el Sr. Gabriel Barceló i Milta del Grup Parlamentari MÉS. Té la paraula.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Gràcies. La setmana passada el Sr. Nel Martí donava una sèrie de xifres de la Memòria de l'institut per la convivència i èxit escolar, Conselleria d'Educació del Govern de les Illes Balears relatives a conflictivitat i absentisme, la Sra. Camps deia: "no em doni xifres d'abandó ni de fracàs que no estiguin comprovades, rallin de fons científiques que jo pugui contrastar, siguin metòdics i científics."

Bé, xifres oficials de la conselleria que constaten dues coses: u, del 2012 al 2013, absentisme, de 2.268 casos a 5.401, increment de l'absentisme en un 138%; conflictivitat, de 6.470 casos a 20.568 casos, increment de la conflictivitat un 317%.

Creu, Sr. Bauzá, que aquestes xifres demostren que van per bon camí, creu que realment estan millorant? Creu que les seves polítiques van en el camí d'una qualitat per a l'educació?

LA SRA. PRESIDENTA:

Quan vulgui.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Barceló, el primer que li he de dir és que tenc una cosa molt clara, que és que quan vostè parla de qualitat no parla del mateix... que la majoria de la societat entén per qualitat i que quan vostè parla de qualitat, la immensa majoria de la societat no sap a quin tipus d'educació es refereix. I també tenc una cosa molt clara, quan vostè parla d'educació de qualitat és impossible que es pugui referir a aquesta comunitat autònoma, simplement per les dades que vostè sap.

Per tant, el que realment m'agradaria molt és que vostè ens pogués explicar què entén vostè per educació de qualitat i si per a vostès aquesta educació de qualitat sempre implica una immersió lingüística en català.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Diputat.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Em sembla molt bé que el Sr. Bauzá decideixi el control de govern, aprofitar el control de govern per fer preguntes a l'oposició, però som jo qui faig la pregunta...

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Què diu la Memòria de l'institut per la convivència? A què es deuen aquestes males dades? A la manca de formació en mediació i resolució de conflictes, als problemes de risc social i familiar, a la manca de temps per atendre la conflictivitat a causa de l'increment lectiu del professorat i a l'augment del nombre d'alumnes per aula, això és el que diu el seu informe.

Què diuen l'Associació de directors i els pares? Que es deuen a la reducció de les ajudes socials, a l'increment de ràtios, a la disminució dels professors de suport, a la disminució de les hores de suport i tutoria, és a dir, a totes i cadascuna de les seves decisions.

Sr. Bauzá, la setmana passada varen fer una primera rectificació en l'obligació del TIL, la constatació d'un fracàs, Sr. Bauzá, han hagut de rectificar, han hagut de venir a les nostres, que els dèiem "si no hi ha flexibilització no anirà bé". Ara pot fer dues coses més perquè les coses millorin: la primera, destituir la Sra. Camps i tot el seu equip, per la seva absoluta incapacitat després del "trepitja", "sa moma", després d'haver-se barallat amb tots i cadascun dels membres de la comunitat educativa i després de no saber, ni idea, de les seves pròpies dades, el mínim que pot fer és destituir-la.

I en segon lloc, acabi de rectificar, acabi el camí que varen començar divendres passat, però aquesta vegada consensuïn-ho amb tota la comunitat educativa, veurà com li anirà molt millor i no perdrem el pròxim curs escolar com hem perdut aquest.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el president del Govern per respondre.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Barceló, miri, la política educativa d'aquest govern està cada dia més orientada a la qualitat, sabent i tenint en compte que encara queda molt per fer.

(Remor de veus i algunes rialles)

Entenc que algú se'n rigui, possiblement perquè no vulgui entendre la importància de l'aplicació d'un model trilingüe, entenem i respectam qualsevol alternativa, respectam un model d'immersió lingüística que vostès han dit que aplicaran i que la Sra. Armengol ha dit que derogarà, s'entén perfectament, però no se'n riguin del que...

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, per favor, silenci.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

...representa aquest govern, del que representa el partit que li dona suport i sobretot del que ha donat suport la majoria de la societat.

Miri, torn repetir, el sistema del trilingüisme, el que posa en evidència és precisament la necessitat que els nostres nins tinguin més capacitacions lingüístiques, més capacitacions idiomàtiques, i per això precisament del que es tracta és que no liderem aquestes xifres.

Torn repetir, mai no diré que amb aquest concepte en concret es millorarà l'educació, però no em poden negar de cap manera que és un dels punts importants per millorar-la.

També m'agradaria saber si vostès, en aquest cas el seu partit i els partits que conformen l'oposició, estarien disposats a qualque moment a voler parlar d'alguna cosa diferent a l'aplicació simplement idiomàtica. Entenem que hi hagi una discrepància en la immersió lingüística, entenem que vostès no comparteixin un trilingüisme, s'entén, però a partir d'aquí, sabent que hi ha una discrepància, assegurem-nos a negociar alguna cosa més.

Vostès es varen aixecar de la comissió parlamentària que es va aprovar aquí per parlar de matèria educativa, per tant, no qüestionin el que primer vostès reclamen i després se'n van.

Sr. Barceló, si volem una educació de qualitat, l'hem de fer entre tots, però educació de qualitat pública...

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

...i en català, no és el nostre model.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

I.23) Pregunta RGE núm. 2845/14, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socías, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a finançament per a les Illes Balears.

LA SRA. PRESIDENTA:

Vint-i-tresena pregunta RGE núm. 2845/14, relativa a finançament per a les Illes Balears que formula la diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socías del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula.

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. President, penós, penós que un president del Govern intenti crear un conflicte entre la societat utilitzant les llengües, em sembla dramàtic, aquesta falta de mesura...

(*Alguns aplaudiments*)

...d'una persona que ha de dirigir les Illes Balears.

Sr. President, li he demanat deu vegades una reunió amb la comunitat educativa i amb el Grup Socialista i cada vegada m'ha dit que no, per parlar de la qualitat de l'educació, li he explicat deu punts, dels deu, un feia efecte al TIL, dels altres no n'ha volgut parlar mai, president.

Avui ha reconegut que el seu balanç en educació és molt pobre, és zero, igual que ha fet en educació... i que el seu recorregut ha estat un fracàs absolut durant quasi bé tres anys de legislatura, el mateix li ha passat amb les negociacions amb el Govern d'Espanya.

Sr. President, vostè durant aquests gairebé tres anys, el seu balanç a aconseguir més finançament és zero i tenim tres potes: pressuposts generals de l'Estat, és cert o no que els ciutadans de les Illes Balears en el darrer pressupost general de l'Estat som els darrers, 70 euros per càpita, quan a Castella i Lleó estan a gairebé 500 euros? Sí, és cert.

Inversions estatutàries, és cert, Sr. President, o no és cert que des que vostè és president hem rebut zero euros en inversions estatutàries? Sí, és cert.

Model de finançament autonòmic, Sr. President, és cert o no que gràcies a la bona herència que ha rebut en la negociació del model de finançament autonòmic en el 2013 han pogut ingressar 500 milions d'euros que li han salvat dos punts de dèficit en aquesta comunitat autònoma, és cert o no és cert? Sí, és cert.

Per tant, expliqui'm president, quines millores de finançament ha aconseguit vostè per a la nostra comunitat autònoma?

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el president del Govern per respondre.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Simplement una matisació perquè crec que l'ha traït el seu subconscient quan ha dit que jo he reconegut que el balanç en matèria educativa és zero, això és el que segurament li hagués agradat a vostè sentir i és el que no sentirà mai, perquè és tot el contrari, milloram tot el que vostès no varen fer i vull que consti en acta perquè la traeix el seu subconscient.

Però, miri, amb el sistema de finançament que s'havia... que es va aprovar l'any 2009 i que s'ha de negociar ara l'any 2014, li ho vull recordar perquè a vostè li hem de recordar moltes vegades moltes coses, que va ser aquest president, no un altre, el que va iniciar precisament la modificació i la reclamació de la modificació del nou sistema de finançament, en concret el dia (...) octubre a la Conferència de Presidents, per tant, torn repetir, seguim fent feina, però no em doni lliçons i sobretot amb demagògia.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Diputada.

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

Avui, espectacular, Sr. President, se supera, què ha aconseguit? Vostè em diu: vaig proposar a la Conferència de Presidents començar a negociar...”, no, no, no, què ha aconseguit? És que només li queda un any de president de les Illes Balears, quan es posarà a fer feina, Sr. President, en aquesta comunitat autònoma? Quan començarà a dur recursos a aquesta comunitat autònoma?

Li torn demanar les tres coses, perquè em sembla que és necessari que vostè contesti, perquè si no sap contestar se n’ha d’anar, Sr. President, si no sap governar se n’ha d’anar. Tres preguntes clares: pressupost general de l’Estat, aconseguirà per a l’any que ve una millora, sí o no?; inversions estatutàries, aconseguirà inversions estatutàries que ens deuen 2.000 milions d’euros, sí o no?; el nou règim especial, on el té, Sr. President, quines mesures proposa, sí o no, el durà en aquesta cambra parlamentària?

I, quarta, model de finançament autonòmic, l’ha de negociar. No digui paraules vagues, digui en què consisteixen les mesures de millora de finançament. Jo li dic: principi d’ordinalitat, el vol defensar sí o no?, perquè, a part de parlar d’una sauna, convendria que parlàs de coses serioses.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el president del Govern.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies. Miri, Sra. Armengol, com sempre és una perfecta professional de la confusió. Miri, vostè hauria de saber distingir i diferenciar entre finançament de la comunitat autònoma, polítiques d’inversió públiques territorials i règim especial, i li ho explicaré, perquè és que vostè, desgraciadament, o no sap o no vol saber.

Matèria de finançament, torn repetir, s’està negociant i el conseller, si vostè queda i no se’n va escoltarà el conseller com li explicarà en compareixença voluntària aquesta qüestió. Segona, inversió; l’any 2013 aquesta comunitat per primera vegada en la història pressupostària va tenir la inversió per habitant més pròxima a la mitjana nacional, mai en la història no s’havia produït...

(Remor de veus)

...encara que vostès aixequin els braços, 74,94 euros...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

...per sota de la mitjana, quan en els seus millors moments de govern estaven a més de 80 euros, i jo entenc que no els agradi, però és la realitat, i se’n riuen, miren a les parets per tal de no donar la cara.

(Alguns aplaudiments)

Sra. Armengol, 90 milions d’euros que vàrem aconseguir com a conseqüència...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. President..., Sr. President, un segon.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

...de l’incompliment d’un conveni de carreteres que vostès unilateralment varen incomplir, 90 milions d’euros que ha aconseguit aquest govern.

(Alguns aplaudiments)

Li donaré més dades. Règim especial que s’està negociant, però li diré un exemple, perquè no en tenc més. Coses que ha aconseguit aquest govern, escolti bé perquè després no es pugui confondre: finançament conjunt amb el Govern de l’Estat per pagar als proveïdors que vostès no varen pagar.

(Remor de veus)

Aquests proveïdors ens han estalviat precisament molts de milions d’euros, milions d’euros que ens estalviam interessos, i això és el que genera és confiança; confiança genera credibilitat; credibilitat fa que venguin inversors...

(Continua la remor de veus)

...inversors fan que es generin llocs de feina...

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, silenci!

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Una cosa tan senzilla que a vostès els sembla irrisòria...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci!

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

...una cosa tan senzilla, una cosa tan senzilla i tan complicada per a vostè.

Gràcies, Sra. Armengol.

(Aldarull i alguns aplaudiments)

II. Interpel·lació RGE núm. 8392/14, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general en matèria de benestar social.

LA SRA. PRESIDENTA:

Passam al segon punt de l'ordre del dia, que correspon al debat de la Interpel·lació RGE 8392/12, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general en matèria de benestar social. En nom del Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Conxa Obrador per un temps de deu minuts.

LA SRA. OBRADOR I GUZMAN:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Consellera, passarem a parlar de les persones d'aquesta comunitat, passarem a parlar de com estan les persones d'aquesta comunitat. Jo crec que és una interpel·lació adient en aquests moments, perquè les xifres d'atur del mes passat, de febrer, ens varen donar 89.000 treballadors en aquesta situació, i això demostra encara que falta molt per a la recuperació i perquè aquesta recuperació arribi també als treballadors.

És cert que les xifres publicades indiquen una davallada, o varen indicar una davallada de 400 treballadors, d'aturats, respecte del febrer del 2011, però encara no estam creant suficient ocupació, ocupació estable i de qualitat.

El nombre de contractes subscrits durant l'any passat va créixer un 11,2% respecte del 2012, però han estat contractes precaris, quasi la meitat ha tengut una durada de tres mesos o menys, mentre que els que van de tres mesos a un any han suposat únicament un 18% del total. Les xifres més dramàtiques les trobam entre aquells que no tenen dret a cap prestació. El mes passat més de 60.000 treballadors a l'atur no rebien cap prestació, Sra. Consellera, 8.000 més que el febrer de 2011.

Les prestacions per situació d'atur s'han vist reduïdes 10 punts percentuals en dos anys. Han desaparegut els subsidis als aturats de llarga durada amb més de 45 anys, i el Govern ha oblidat revaloritzar el salari mínim interprofessional, que està situat en 646 euros mensuals. Les mesures laborals aprovades, que han suposat rebaixar i dificultar l'accés a les prestacions i als subsidis han suposat la rebaixa dels salaris, deixant els

salari a la nostra comunitat un 10% inferiors als salaris de l'Estat, de la resta de comunitats.

Això ha quedat demostrat darrere una gran temporada turística com la passada, perquè, mentre els beneficis dels grans empresaris hotelers augmentava, aquest creixement no significava un augment en la contractació dels treballadors. El 96% del creixement que es va produir en relació amb la temporada turística va anar destinat a les empreses. Avui el conveni que s'està negociant entre els empresaris hotelers i els treballadors de l'hoteleria està en una situació crítica perquè els empresaris proposen la congelació d'aquest salari, uns salaris que ja els he dit que són un 10% inferiors als que cobren a la resta de comunitats.

Quant a les pensions de les Illes Balears, hem de dir que són les cinquenes més baixes de tot l'Estat, 794 euros mensuals de mitja, un 8% menys que la mitjana. Els pensionistes d'aquestes Illes Balears no sols cobren menys, sinó que estan suportant el copagament dels medicaments, i gràcies a aquest copagament dels medicaments el Govern s'ha estalviat, l'Estat s'ha estalviat 17 milions d'euros, 17 milions que han hagut de pagar els pensionistes, i la diferència està, en relació amb les polítiques que va impulsar el Partit Socialista al Govern, és que aquests 17 milions es varen estalviar en el govern anterior però també es varen carregar sobre les empreses farmacèutiques, no sobre les espatlles dels pensionistes, com està passant en aquests moments.

Les persones sense feina o amb una feina precària han vist com se sumaven a les seves dificultats econòmiques els efectes produïts pels retalls en les prestacions socials i en la xarxa de la protecció pública. No parlarem de la sanitat, dels retalls de sanitat, de l'augment de les llistes d'espera, dels retalls en el sistema educatiu, dels retalls en el sistema de l'autonomia i l'atenció a la dependència, no parlarem de retalls que han patit les famílies després de patir anys de crisi que han acabat per esgotar els seus recursos, arribant al límit de la seva capacitat per sortir endavant. La dada que tenim avui important sobre la taula i que hem de mirar és que en el 2010 la taxa de pobresa a l'Estat era del 21,8%, 2010; a les Illes Balears, 2010, la taxa de pobresa era del 18,5%. En el 2012, l'any passat, la taxa de pobresa de l'Estat era del 22%, mentre que a les Illes Balears la taxa de pobresa va arribar al 24,2%, 5 punts més de taxa, d'índex de pobresa en aquesta comunitat.

L'informe dels serveis socials, que vostè va assistir a la reunió de treball social que es va produir divendres passat, i a la qual, com ja dic, va assistir, deixa ben a les clares quina és la situació a la nostra comunitat. A l'Estat espanyol la demanda de serveis social es va incrementar un 74%; a la nostra comunitat es va incrementar un cent per cent. Aquesta major demanda es va centrar principalment en l'atenció a la pobresa i l'exclusió social, amb un augment del 47%, seguida de l'atenció a la dependència a persones majors amb un increment de demanda del 26%. És gent provinent de classe mitjana, que mai no havia acudit abans als serveis socials, dones d'entre 36 i 50 anys en situació d'atur; aquest és el perfil dels nous demandants de serveis socials en aquest període d'aquests dos darrers anys.

Davant això els serveis socials municipals han comunicat moltes vegades, en molts d'estudis, que estan en una situació d'emergència social i que no tenen recursos econòmics ni personal suficient per atendre l'increment de les demandes. Nosaltres pensam que el Govern no està plantejant una resposta a la pobresa, principalment als col·lectius més vulnerables, que són els infants i les persones majors sense recursos. La partida de renda mínima no s'ha incrementat, la partida de prestacions bàsiques no s'ha incrementat, la targeta bàsica aprofita la mateixa partida que no es va gastar l'any passat, no s'ha destinat ni un sol euro a crear més places d'escoles infantils, les ajudes a menjadors escolars estan per sota de les ajudes de fa dos anys, no s'ha establert cap pla específic per garantir una alimentació adequada als infants que pateixen situació de pobresa, no s'ha destinat ni un sol euro a crear més places residencials públiques ni concertades. No s'ha destinat ni un sol euro a la promoció d'HPO, i aquí es va reconèixer durant un debat de la llei que es va discutir sobre desnonaments aquí, d'insolvència singular, que hi havia dos desnonaments diaris en aquesta comunitat.

Per tant nosaltres pensam, Sra. Consellera, que presumir de dèficit i de bona gestió, que és el que està sortint als mitjans, dir que aquest govern està complint l'objectiu de dèficit, fins i tot superant-lo, vol dir que simplement aquest dèficit ha anat carregat sobre les espatlles de les famílies. Han estat els retalls socials, la manca d'inversions en equipaments, els copagaments farmacèutics, l'acomiadament de milers de treballadors sanitaris i docents, l'augment de les taxes i els impostos que vostès han fet recaure -ja ho he dit- sobre les espatlles de les famílies; aquests han estat els vertaders motius que han aconseguit l'objectiu de complir el dèficit, Sra. Consellera.

Per tant crec que en una situació de pobresa, on l'índex de pobresa s'ha disparat cinc punts en dos anys en aquesta comunitat, no es pot presumir de complir l'objectiu de dèficit, sobretot quan ha recaigut un estalvi sobre les espatlles de les famílies i de les persones més vulnerables.

Sra. Consellera, aquesta interpel·lació sobre l'estat del benestar de la població balear té com a finalitat millorar els nivells de benestar social a curt i mig termini, per reduir substancialment els problemes derivats de la precarietat, de la pobresa i de l'exclusió. Pensam que és necessari que el Govern, que el seu govern, articuli un sistema en el qual cada nivell administratiu assumeixi les seves responsabilitats sobre la base de compromisos mutus i de consens amb els agents socials i polítics, liderats per la Conselleria de Benestar Social.

En aquests moments parlam de persones que viuen en una situació de vulnerabilitat, parlam d'infants, parlam de persones majors, que són els col·lectius que ho estan passant més malament. No es tracta ara de mirar pel retrovisor i dir qui té la culpa d'aquesta situació; es tracta, es tracta que mirem a la cara d'aquestes persones i que entre tots arribem a un consens per elaborar un pla de xoc que pugui ajudar aquestes persones a assumir les seves necessitats més bàsiques.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. Vicepresident primer substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Obrador. Per part del Govern té la paraula la consellera Sra. Sandra Fernández.

LA SRA. CONSELLERA DE FAMÍLIA I SERVEIS SOCIALS (Sandra Fernández i Herranz):

Muchas gracias. Para no extenderme mucho he de decirle que tanto luego el conseller de Hacienda como mañana el presidente les podrán explicar qué significa cumplir o no el déficit para los ciudadanos de Baleares.

Es cierto que el área de servicios sociales de esta comunidad autónoma, y ahora con esta conselleria de Familia y Servicios Sociales, se ha tenido que enfrentar a nuevos retos generados por una crisis económica y social que significa que no solamente debemos hacernos cargo de aquellas personas que están en una situación de exclusión por motivos estrictamente sociales, sino también que se han añadido, como bien decía la Sra. Diputada, un colectivo y unos perfiles que están en una situación de exclusión por factores económicos.

El objetivo de este gobierno siempre ha sido estar al lado de las personas en esta situación, estar al lado de los colectivos más vulnerables, pero también somos conscientes de que la mejor forma de poder hacerlo es tanto a través del tercer sector, de las entidades que son las que conviven día a día con estas personas, así como con las entidades locales, con nuestros municipios, con nuestros servicios de atención primaria, que le puedo asegurar que conozco muy bien.

Ya hemos explicado en alguna ocasión que esta conselleria ha dividido su actuación en diferentes líneas, en total seis: discapacidad, dependencia, igualdad, familia, infancia y adolescencia e inclusión social. Intentaré dar algunas pinceladas de lo que estamos haciendo en cada una de estas áreas.

Respecto a discapacidad, quiero recordarles que hemos aumentado un 24% las plazas de discapacidad, lo que supone un incremento de 3,8 millones de euros. Además esta financiación se ha traspasado ya directamente a los consells insulares, como así demandaba el sector, vía ley de financiación. Ustedes que dicen que tanto recortamos a los consells y que tampoco confiamos en su gestión, creo que esto es una muestra que desmiente todo esto. Se ha aprobado la Ley de perros de asistencia por unanimidad en este parlamento, se ha aumentado un 17% el presupuesto del servicio de atención temprana como apuesta por la prevención en este ámbito.

Respecto a dependencia, también se ha apostado claramente por la dependencia y se ha hecho una inyección económica que ha supuesto un aumento de casi el 20% respecto a 2011. Esto, conjunto con una agilidad en la gestión, nos ha permitido que, si comparamos entre diciembre de 2012 i diciembre de 2013, los últimos datos presentados, la lista de espera ha bajado un 39% y han aumentado los beneficiarios un 14,7%. Además esto supone un crecimiento neto de 1.370 personas dentro del sistema. Se crean también nuevos servicios para ampliar la cartera de dependencia y así poder dar un mejor recurso a las personas dependientes con la creación del servicio de ayuda a domicilio de alta intensidad y el servicio de teleasistencia. Se intenta hacer una mayor difusión y sensibilización del valor de las personas mayores en nuestra comunidad, pero también le puedo decir, como he repetido, que mientras haya 4.113 personas en lista de espera este equipo de gobierno no cesará en su empeño por reducir esta lista.

Respecto a igualdad, en este 2014 se cambia la tendencia producida desde los últimos 5 años de ir recortando el presupuesto del Institut Balear de la Dona y se aumenta un 2,7%. Esto significará poder dar ayudas a mujeres víctimas de violencia de género en todas y cada una de las islas. Se han aumentado las plazas de acogida a través de un convenio con el IBAVI, se han firmado convenios con la universidad, se ha restablecido el servicio de teletraducción, y se apuesta por la inserción laboral tanto con un servicio de planes de igualdad para asesorar a las empresas como de forma directa. Se ha presentado ya el diagnóstico de igualdad de nuestra comunidad autónoma y se está elaborando el plan de igualdad.

Respecto a familia le puedo decir que creo que todos compartimos que se ha convertido en la red de protección más importante en esta terrible situación de crisis económica, y además creemos en la prevención como un..., para poder dar las herramientas necesarias a las familias para que puedan hacer frente a los nuevos retos y situaciones de conflictividad a los que se puedan enfrentar. Por ello se pone en marcha el programa de habilidades parentales; se amplía la mediación gratuita a todas las islas, cosa que no había ocurrido hasta el momento; el servicio de unidad de apoyo y atención a las familias ha aumentado sus actuaciones un 20%; se va a crear una línea específica dirigida a las familias dentro del plan de prestaciones básicas; y se está elaborando el plan integral de apoyo a las familias.

Respecto a infancia y adolescencia, les puedo decir que en primer lugar tenemos una competencia específica respecto a los menores, este caso de reforma, menores con medidas judiciales; tenemos que adaptarnos a los nuevos perfiles, y además también trabajar conjuntamente con jueces y fiscales para intentar concienciar que las mejores medidas normalmente son las menos restrictivas, pero aún así debemos adaptarnos a las medidas que a día de hoy imponen los jueces. Por ello se han aumentado las plazas de internamiento, se ha firmado un convenio con Proyecto Jove para atender a menores con una situación de drogadicción, se han ampliado las medidas de medio abierto, se firmarán por primera vez convenios con los consells insulares tanto de Ibiza como de Menorca precisamente para desarrollar estas medidas de medio abierto en Menorca y en Ibiza, se ha reformado Es Pinaret también para ampliar las plazas, se ha creado un nuevo programa de emancipación; se ha proyectado un nuevo centro de menores que creará en torno a

unas 30, 35 plazas, y supondrá acabar con el déficit de plazas de internamiento de nuestra comunidad autónoma. Se siguen impulsando los programas de prevención, como son el Programa Alter, el Programa Damunt rodes, etc.

Pero también somos muy conscientes de que la infancia ha sido el colectivo más vulnerable y el que puede ser más afectado por la crisis. Por eso una de las medidas de choque que ha adoptado este gobierno es el aumento del Plan de prestaciones básicas, que pasó de 2.700.000 euros a 8.909.000 euros en 2013, y que le recuerdo que uno de los principios básicos de este plan de prestaciones básicas es que las ayudas económicas de urgencia social han de ir destinadas preferentemente a unidades familiares con menores, y evidentemente esto están haciendo todos los ayuntamientos a través de atención primaria. Le vuelvo a recordar que además este año se pondrá una línea específica dirigida a familias, evidentemente con menores.

Las becas de comedor de la Conselleria de Educación han aumentado este año un 33%. Respecto a la actuación de la Oficina del Menor, le puedo decir que ha aumentado su actuación un 40%; realizó un informe de situación de malnutrición en nuestra comunidad autónoma, donde después de ponerse en contacto con todos los centros de salud, ponerse en contacto con los centros escolares y con los servicios de atención primaria, se detectó que no existían estos casos de malnutrición. Y debido precisamente al trabajo que se tuvo que hacer para obtener estos datos fiables, se está intentando elaborar una serie de indicadores y datos estadísticos, conjuntamente con el Ibestat, para tener en todo momento unos indicadores y unos datos fiables respecto a la situación de la infancia en Baleares y poder así desarrollar la estrategia de infancia y adolescencia que desarrollará el (...).

Respecto a inclusión social, volvemos a repetir que una de las actuaciones de choque que ha hecho este Govern es triplicar el presupuesto del Plan de prestaciones básicas. Pero además, si comparamos el del 2013 con el del 2014, teniendo en cuenta que una de las líneas que se financiaba el 2013 era el proyecto piloto del servicio de ayuda a domicilio por 1.700.000 euros y que en este 2014 ha pasado a una partida diferente, podemos decir que el presupuesto del Plan de prestaciones básicas para la cobertura de estas necesidades, ha aumentado un 26%. Y uno de los objetivos precisamente del Plan de prestaciones básicas, el primero, es proporcionar a la ciudadanía servicios sociales adecuados que permitan dar cobertura a sus necesidades básicas y una vez más lo hacemos a través de los ayuntamientos, los servicios de atención primaria que son los que están más cerca de los ciudadanos. Ha aumentado la renta mínima de inserción un 152%.

Pero también creemos que la inserción laboral es la mejor medida de inclusión social, porque es la que otorga autonomía y libertad para que las personas puedan desarrollarse en todos los ámbitos de su vida. Es por eso que el Govern tiene como objetivo principal la creación de empleo, fomentar las condiciones necesarias para la generación de puestos de trabajo. Los últimos datos de febrero que también comentaba, ponen de manifiesto que hay 4.729 parados menos y 3.672 afiliados más, respecto al año anterior, y que llevamos 16 meses consecutivos generando empleo neto. Pero además le puedo decir que Baleares es la comunidad autónoma con menor porcentaje de parados sin que reciban ninguna prestación.

También la tarjeta básica que antes usted mencionaba, pasa a dejar de ser una subvención y se convierte en una prestación, con lo cual le otorga muchísima más seguridad. También estamos trabajando conjuntamente con la Conselleria de Economía y Competitividad para desarrollar el Plan de empleo que tiene uno de los ejes principales en la inserción laboral de los colectivos vulnerables. Estamos intentando impulsar la formación dual, se han aumentado como ya dijo el conseller, las ayudas precisamente para paliar el desempleo juvenil en más de un 10%, pero aparte de trabajar en esta línea, también estamos trabajando en la elaboración de la estrategia de inclusión social con Cruz Roja y con Cáritas y posteriormente la ampliaremos a otras entidades y a otras administraciones y que también evidentemente estarán muy implicadas Sanidad, Educación y Economía principalmente. Se ha aumentado el presupuesto de las subvenciones para la inclusión e integración social para las entidades un 20% del presupuesto de este año.

Y a nivel general sí que le puedo decir que estamos trabajando, además creo que usted lo ha comentado, en una comisión de trabajo para ver cómo se aplica la Ley de racionalización y sostenibilidad de la administración local con las diferentes administraciones para poder sacar un plan conjunto. También recordarles que precisamente esta ley surge a petición de los municipios, para que no tengan que asumir estas competencias impropias. También decirles que hemos llegado a un acuerdo con el tercer sector, para que también se incorporen en esta comisión y trabajar así conjuntamente.

Y decirle por último que los datos son los que no engañan. Vuelvo a recordar, el presupuesto de la Conselleria de Familia y Servicios Sociales ha aumentado respecto al año anterior un 8,7%, pero si lo comparamos con el último presupuesto que ustedes aprobaron, podemos decir que el presupuesto de esta comunidad autónoma para las personas ha aumentado un 31,2%. Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. En torn de rèplica té la paraula l'autora de la interpel·lació la diputada Sra. Obrador.

LA SRA. OBRADOR I GUZMAN:

Moltes gràcies. Sra. Consellera, jo crec que vostè no ha entès el plantejament d'aquesta interpel·lació, estam parlant de pobresa, no que vengui aquí a contar-nos el que ja va contar a les seves compareixences per explicar quin és el seu programa. Estam parlant de pobresa, que en aquests dos anys ha augmentat un 5% més, en aquesta comunitat. I estam parlant del que ha fet

vostè perquè aquesta situació no sigui una situació dramàtica, que ho és, per a aquestes persones.

Miri, ens ha parlat de la Llei de cans d'assistència, del tercer sector, però no ha dit exactament què està passant en aquesta comunitat i què està fent aquest govern per millorar la vida de les persones i el benestar de les persones més vulnerables.

Quant a infància, vostès varen crear un Observatori per a la infància i l'adolescència. Fa uns dies han penjat el primer informe de l'observatori, què han observat? No conté ni una sola informació de la situació real que estan patint més de 50.000 infants que viuen en situació de pobresa. Aquí hi ha unes dades estadístiques, nombres, el nombre de nins, naixement per edat de la mare, lloc de naixement, percentatge de fills nascuts de mares estrangeres, ... Escolti, no parla ni una sola línia, ni un sol capítol de la situació de l'alimentació dels nins que viuen en la pobresa. Vostès varen crear una ponència de la infància, a petició d'aquest grup parlamentari, per estudiar com viuen aquests nins. I tots els representants de les entitats que vénen a la ponència han dit i han manifestat que a les Illes Balears hi ha nins que pateixen fam i això no es recull a l'Observatori per a la infància i l'adolescència, per què han creat aquest observatori?, què volen mirar? Jo crec que miren coses que realment no importen ni interessin. El que interessa realment és que estan fent vostès per donar atenció aquests nins.

Quant a la dependència, vostè viu de rendes d'haver pujat un pressupost per ajustar la nòmina de la dependència a la despesa real. Aquest ha estat l'augment de la dependència que vostès varen aprovar en el darrer pressupost. L'únic que ha fet és adequar la nòmina de la dependència a la situació real. Miri, la diferència entre aquest govern i l'anterior, el del pacte de progrés, és que nosaltres vàrem passar de 0 a 10.000 persones ateses en una legislatura, aquesta és la realitat, i vostès l'any passat, el 2011, varen eliminar 1.000 places de residències, 1.000 usuaris. I ara el seu balanç, el balanç respecte del que s'havia creat és que vostès en dos anys i mig de govern han creat, han augmentat 300 places de dependència, únicament. El pacte de progrés de 0 a 10.000 i vostès han creat 300 noves places d'atenció a la dependència. Per això, les Illes Balears estan en els darrers llocs d'aplicació del sistema de la dependència.

Mirin, el Tribunal de Comptes en el document sobre la fiscalització de mesures adoptades per les comunitats diu que "quant al compliment dels terminis legalment establerts pel reconeixement de la dependència, que són sis mesos, existeix un important endarreriment en els expedients que no deriva dels problemes de tramitació de gestió, sinó que deriva per la mancança de recursos econòmics suficients per atendre la totalitat dels demandants". Sra. Consellera, el Tribunal de Comptes, és el que diu, que en aquesta comunitat no s'estan destinant els recursos necessaris per atendre les necessitats i demandes de les prestacions dels dependents. I diu que Balears

supera la mitjana nacional de persones amb dret que esperen una prestació. Avui en dia hi ha menys persones que demanen una prestació perquè saben que dos anys d'espera són molts d'anys d'espera. N'hi ha molts que s'estan morint i que no tenen aquesta prestació a la qual tenen dret. I aquesta és la manera que aquest govern gestiona la dependència. Per això nosaltres li hem proposat un pla per atendre aquestes persones més vulnerables dins els dependents, més de 1.000 persones esperen una plaça residencial, el 25% són grans dependents que tenen més de 80 anys. Quan temps pensa vostè que podran esperar que els donin una resposta?

Jo li deman que actuï amb emergència, actuï d'una manera important a curt termini per donar resposta tant als problemes de la infància d'aquesta comunitat, com als problemes de les persones amb dependència. Vostès han de centrar aquesta atenció a aquests col·lectius més vulnerables, perquè no crec que sigui de justícia citar problemes econòmics i d'ajusts, problemes que en definitiva són números, quan les persones de les Illes Balears pateixen aquesta situació de vulnerabilitat.

Per tant, li vull recordar que el Pla de prestacions bàsiques i la renda mínima d'inserció varen pujar perquè en el primer debat pressupostari, els grups de l'oposició varen presentar esmenes en aquest sentit per augmentar, i vostès varen acceptar aquestes esmenes a través del Grup MÉS. Per tant, si varen pujar va ser perquè l'oposició ho va demanar i el Pla de prestacions bàsiques, Sra. Consellera, el Govern de l'Estat l'ha reduït un 65%...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sra. Obrador, per favor.

LA SRA. OBRADOR I GUZMAN:

Aquesta comunitat va passar de tenir 1 milió d'euros per finançar el Pla de prestacions bàsiques l'any 2011 a tenir 500.000 euros ara per gestionar el Pla de prestacions bàsiques. Aquestes són les prioritats del Partit Popular. Per tant, el que li demanam és que canviï aquesta tendència i doni realment suport a les persones més vulnerables d'aquesta comunitat.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Obrador. I per tancar la qüestió en torn de contrarèplica té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE FAMÍLIA I SERVEIS SOCIALS (Sandra Fernández i Herranz):

Muchas gracias. Sra. Diputada, usted pide o su grupo pide una interpelación sobre política general en materia de servicios sociales y esta consellera le contesta sobre la política general que está llevando este gobierno en materia de servicios sociales. Si quiere hablar de algo concreto y determinado, haga una interpelación sobre algo concreto y determinado, pero después no se queje que le doy la información de una interpelación que usted ha pedido...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor!

LA SRA. CONSELLERA DE FAMÍLIA I SERVEIS SOCIALS (Sandra Fernández i Herranz):

¿Cuándo empezó la crisis? Es que yo puedo entender, entiendo y soy consciente y este equipo de gobierno es consciente de que somos ahora nosotros los responsables, los responsables de todas estas personas que no lo están pasando bien...

(Remor de veus)

Si me pide una interpelación es para que conteste, no para que hablan ustedes, yo cojo y me bajo y siguen hablando ustedes todo lo que quieran...

(Continua la remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor!

LA SRA. CONSELLERA DE FAMÍLIA I SERVEIS SOCIALS (Sandra Fernández i Herranz):

Esta crisis no empezó cuando el Gobierno del Partido Popular llegó al Gobierno de la nación y llegó al Gobierno de esta comunidad autónoma. Esta crisis empezó mucho antes, de hecho podemos dar los datos de cuándo aumentó realmente el índice de pobreza en esta comunidad autónoma y es del 2007 al 2011, que aumentó un 288% y ¿qué hicieron ustedes? ¿Dónde estaba el plan de choque, como muchas veces lo pregunta la diputada? ¿Nosotros nos encontramos algún plan de choque precisamente para paliar este aumento de un 288% respecto al índice de pobreza? No nos encontramos absolutamente nada. Nos encontramos, lo sabe bien el conseller de Hacienda, antes tesorero, muchísimas deudas con entidades sociales, muchísimas deudas con estas personas que ustedes ahora sacan pecho para defenderlas. Si se hubiesen recordado también cuando gobernaban, a lo mejor ahora no estaríamos en esta situación. Le vuelvo a decir, aunque ustedes no quieran entenderlo, el presupuesto del Plan de prestaciones básicas y de la renta mínima de inserción se ha aumentado, ¿gracias a una enmienda parlamentaria?, gracias a una enmienda parlamentaria, pero ha sido este gobierno el que ha cumplido.

Pero le diré otra cosa como ejemplo, no solamente este gobierno ha aumentado el presupuesto, sino que este gobierno ha pagado el Plan de prestaciones básicas. En el Ayuntamiento de Palma no se pagaba el Plan de prestaciones básicas por parte del consell insular desde el año 2008. Ha sido este gobierno, gracias a lo que se ha financiado y lo que se ha pagado a los consells insulares, que el Consell Insular de Mallorca ha podido pagar toda la deuda que era de 15 millones de euros del Plan de prestaciones básicas. No solamente lo presupuestamos, sino que también lo pagamos, como también hacemos con todas las entidades. Esto también es hacer política social, no solamente presupuestar y lanzar mensajes de humo, sino que nosotros también cumplimos.

¿Qué está haciendo el observatorio? Pues precisamente intentar recopilar estos datos estadísticos que a día de hoy no hay, no hay datos oficiales, no sabemos realmente cuál es la situación porque nadie hasta el momento se ha parado a preocuparse realmente de recopilar estos datos. Y es lo que está haciendo este observatorio con el Ibestat, le guste o no. Esto sí que ha salido de todas la entidades que también están de acuerdo que no hay datos oficiales, no tenemos unos indicadores comunes. Todas las estadísticas que salen, tienen indicadores completamente diferentes y por primera vez en esta comunidad autónoma por el observatorio y liderado por el observatorio, se van a crear una serie de indicadores comunes que nos permitan saber en todo momento, cuál es la situación de la infancia y de la adolescencia en nuestra comunidad autónoma.

Me habla también de dependencia. Perdona, pero es que la dependencia, le doy un dato a parte del que le he dado, que hemos aumentado el presupuesto un 20% respecto a 2011, algo habremos hecho más, le puedo decir que en julio de 2011 en esta comunidad autónoma había 7.728 personas en lista de espera. A día de hoy hay 4.113, muchas, sí, pero bastantes menos de las que dejaron ustedes. Y de beneficiarios, en julio de 2011 había 9.407 personas y a diciembre de 2013, le puedo decir que ya son más, hay 10.771 personas. Hay más personas dentro del sistema de dependencia que cuando ustedes gobernaban. Y no me pongo en el ejemplo que ustedes pasaron de 0 a 10.000. Solamente faltaría, cuando se pone en marcha el sistema de dependencia y que durante cuatro años no hubiesen hecho absolutamente nada. Es que me parece casi ridículo...

(Remor de veus i petit aldarull)

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, no poden interrompre les intervencions. Continui.

LA SRA. CONSELLERA DE FAMÍLIA I SERVEIS SOCIALS (Sandra Fernández i Herranz):

Les gusten o no, los datos son los datos. El presupuesto de la Conselleria de Familia y Servicios Sociales ha aumentado un 8,7% respecto al año anterior. Y respecto a su último presupuesto ha aumentado un 30%. Estamos dispuestos a trabajar conjuntamente, pero no nos digan que no hemos hecho nada porque no es verdad. Están faltando a la verdad en todo

momento cuando nos están diciendo esto. Este equipo de gobierno está al lado de las personas y de una situación económica muy complicada, con los cajones llenos de deudas que es lo primero que tuvimos que afrontar. A día de hoy seguimos al lado de las personas y si ustedes no quieren entenderlo o no les gusta mi respuesta, desde luego no es mi problema, es el suyo.

Muchas gracias.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

III. Moció RGE núm. 2637/14, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a expedients sancionadors oberts a docents i conflicte educatiu, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 325/14.

LA SRA. PRESIDENTA:

Passam al tercer punt de l'ordre del dia que correspon al debat i votació de la moció RGE núm. 2637/14, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a expedients sancionadors oberts a docents i conflicte educatiu, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 325/14.

Intervenció del Grup Parlamentari Socialista per defensar la moció, té la paraula la Sra. Cristina Rita, per un temps de deu minuts.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Aquesta moció és el resultat de la interpel·lació que el Grup Socialista va fer a la consellera d'Educació i Cultura fa dos dimarts, en relació amb els expedients oberts als directors de centres de secundària de Maó i Marratxí, expedients que estan lligats al conflicte educatiu que ha provocat la política educativa del Partit Popular aquesta legislatura. La consellera es va posar en aquell moment a parlar només del professorat i del conflicte, de no presentar propostes i de venir aquí a fer política, ni una proposta va dir. És probable que no estigui prou assabentada sobre què significa fer política, de quina és la raó de ser del Parlament, ni de quines són les seves atribucions. L'article primer del Reglament d'aquesta institució ho diu ben clar: "el Parlament representa el poble de les Illes Balears, exerceix la potestat legislativa, aprova els pressuposts de la comunitat autònoma, controla l'acció del Govern i exerceix totes les funcions que li atribueix l'Estatut d'Autonomia, lleis i Reglament, etc.".

Per tant, una de les seves atribucions és controlar l'acció de govern i açò es fa a partir de les preguntes, sol·licituds de documentació i les interpel·lacions. Si els grups de l'oposició feim interpel·lacions, feim control de govern, és la nostra feina com a representants del poble de les Illes Balears. Però també presentam propostes i aquestes se substancien a partir de les mocions i de les proposicions no de llei, en el ple i en les comissions i les resolucions en el debat de política general. I ningú no podrà dir que el Grup Socialista no presenta propostes, perquè faltaria a la veritat. Una altra cosa és que el Grup Popular les hagi votat desfavorablement, atès l'esperit conciliador -entre cometes-, del qual ha fet gala aquesta legislatura.

Ara estam en el moment de la moció i és una llàstima perquè la consellera no ens podrà explicar la diferència entre la política que diu que es fa en aquest parlament i l'escenificació d'un acord amb les patronals de l'església catòlica, per una suposada i (...) pel Sr. Estarellas, flexibilització del TIL. Açò es veu que no és política.

Un acord, que no han volgut fer amb l'escola pública, ni amb els seus treballadors, als quals ni tan sols contesten els dubtes que genera la seva aplicació. Veuran que dels punts de la nostra moció, es traspuja també aquesta visualització del tractament cap als docents de l'escola pública. Però anem per parts, perquè responen a tres motivacions molt precises.

Els dos primers mantenen una relació directa amb els expedients oberts als directors i el tercer en l'emparament que pensam que la conselleria ha de donar a aquells equips que han estat denunciats per motius ideològics, és a dir, directament relacionades amb la tesi de la interpel·lació de dia 11. La resta són propostes que s'han redactat motivades per la intervenció de la consellera en la interpel·lació, que insten el Govern a reconèixer la tasca dels docents. De la quatre a la set observaran que ja han estat aprovades per aquest parlament, però les tornam a portar aquí perquè no s'han executat.

I, finalment, incloem quatre propostes adreçades a combatre el fracàs escolar, que és el que demanava la consellera. El primer punt, idò, demana la resolució dels expedients dels directors de Maó abans de finals de mes, no és un termini breu quan pensam que el dia 13 de gener, fa més de dos mesos, l'instructor ja va dictar la proposta de resolució d'uns expedients que varen començar a finals de juliol. Fa gairebé vuit mesos, i que el dia 23 d'octubre va canviar la imputació dels fets, és a dir, va començar un nou procés administratiu sense haver tancat l'anterior. El dia 7 de febrer els directors varen lliurar les seves al·legacions, fa un mes i mig, sembla idò que ja és hora que l'òrgan competent de la conselleria dicti la resolució.

No entenem aquesta dilació si no és que sigui de manera interessada per retardar la denúncia per prevaricació i el consegüent judici, judici que es podria resoldre damunt les eleccions autonòmiques. La consellera es va comprometre a tramitar aquests expedients amb la màxima celeritat. Com que açò no s'ha complert, proposam que sigui el Parlament que insti a fer-ho.

Pensam que els dos expedients oberts al director de l'institut de Marratxí segueixen pel mateix camí de dilació administrativa i com que no volem que açò sigui així ens posam un termini que sembla més que raonable. A més, consideram que s'han de valorar dos fets nous, que el Tribunal Superior de Justícia de València hagi donat la raó a un director expedientat per penjar un retrat del seu conseller cap avall, perquè diu que la llibertat d'expressió d'un director preval per sobre de les dependències jeràrquiques. L'altre és el director de l'escola d'infantil i primària de la Colònia de Sant Jordi, del qual hem parlat en el torn de preguntes, i al qual només s'ha obert un expedient informatiu després de molts mesos de denúncies per part del claustre, de l'ajuntament, per fets no massa clars, i que continua en el seu lloc.

Açò ens dona la mesura de l'actitud de la conselleria cap als seus docents a concessions contínues i cap suport explícit ni tan sols en defensa de les denúncies tan greus i no fonamentades que certs grups han fet relacionades amb la vaga o amb la Llei de símbols. És per aquest motiu que volem que el Parlament insti la conselleria a donar suport jurídic i, si s'escau, psicològic a aquests equips directius.

I també reiteram altres cinc propostes aprovades aquí, que són el manifest de suport i reconeixement professional del professorat; instar el foment de la motivació del professorat en l'exercici de la seva professió i que en totes les seves manifestacions públiques reforci i doni suport a la figura del professorat. Aquestes no només no es compleixen sinó que totes les accions són en contrari. I que es promoguin, també demanam, campanyes de sensibilització de la importància de la tasca docent. Açò es va aprovar aquí fa més de dos anys.

Finalment, els altres punts són propostes adreçades a combatre el fracàs escolar. La primera parteix de la constatació que el TIL provocarà més fracàs escolar, segons demostren ja les avaluacions del primer trimestre, i, segons l'advertència de molts professionals. Per tant, es demana consensuar amb la comunitat educativa la introducció d'una tercera llengua en assignatures no lingüístiques en l'ensenyament primari, i no és consensuar l'escenificació d'un acord amb la patronal de la concertada catòlica per a secundària, sense esperar l'informe del Consell Escolar de les Illes Balears que es desenvolupava en aquell mateix moment i on es discutia l'ordre d'aplicació dels dos cursos vinents, informe, el qual, per cert, va ser votat a favor únicament pels representants de l'administració, que ja han procurat vostès que fossin majoria després de la reforma de la composició del CEIB. Açò no és consensuar, això és prendre el pèl.

I demanam que es faci pública abans de final de mes l'avaluació de competències lingüístiques que es varen realitzar el primer trimestre del curs escolar. No entenem per què no ho han fet encara, és que encara no els han aplicat prou cuina que el puguin fer públic? O, si per açò estan flexibilitzant el TIL a secundària, és aquesta la raó? Com poden introduir programes com el TIL sense haver avaluat el pla pilot o sense tenir resultats de l'avaluació de les competències lingüístiques o han d'introduir modificacions sense conèixer, segons vostès, l'avaluació o les notes del primer trimestre?

Açò, només aplicant el sentit comú ja es veu que no és útil, ni tan sols fa falta ser tan bons professionals, com presumeixen de ser-ho alguns portaveus del Grup Popular, per veure que no té el més mínim sentit pedagògic. Com tampoc no ho té haver disminuït o haver fet desaparèixer els programes de reforç escolar i d'atenció a la diversitat que tan bons resultats aportaven.

En aquesta comunitat autònoma s'havia disminuït el fracàs escolar en una legislatura 7 punts, del 42,3 en què ens ho va deixar el PP el 2007, al 35,7. També s'havia millorat l'índex d'abandonament, que ha disminuït ara efectivament a causa de la crisi a totes les comunitats, que aquest darrer any tenim el privilegi de ser la comunitat autònoma, la de les Illes Balears, que va a la cua d'Espanya, la que tenim més abandonament i només ens passen Ceuta i Melilla.

En definitiva, aquests anys de Govern del Partit Popular s'hauran caracteritzat per llevar programes que s'havien comprovat d'èxit contra el fracàs escolar i l'abandonament prematur i per implementar d'altres l'efectivitat dels quals no està comprovada, ni per lluitar contra el fracàs escolar ni per aprendre anglès i sí per provocar més conflictivitat a les aules i més absentisme escolar tal com s'ha dit aquests dies.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció del Grup Parlamentari Popular per defensar les esmenes RGE núm. 2909, 2910, 2911 i 2912/14. Té la paraula la Sra. Aina Maria Aguiló, per un temps de deu minuts.

LA SRA. AGUILÓ I GARCÍAS:

Gràcies, presidenta. Simplement, abans de començar, vull fer, vull tenir en compte dos punts, primer, el Parlament és el representant del poble i el Grup Parlamentari Popular aquí és el majoritari. I en segon lloc, Sra. Rita, a mi m'agradaria parlar del que sabem, no parlar del que no sabem. Les proves de l'IAQSE s'han passat a primer, tercer i cinquè, no a primer d'ESO, per tant, la flexibilització de primer d'ESO no té a veure amb les proves. Li record que la consellera d'Educació les onze vegades, o dotze, que es va reunir amb la Mesa Sectorial el primer que els va posar damunt la taula va ser negociem la flexibilització de l'ESO.

Per tant, crec que la consellera està en consonància amb el Consell Escolar i amb l'informe del Consell Escolar. La proposta de la consellera tan malament no va, i ja fa molts de mesos que ho repeteix. És a dir, ella fa molts de mesos que repeteix, negociem la flexibilització d'ESO, els sindicats, no, no, perquè els interessa més les condicions laborals dels professors i resulta que arriba al Consell Escolar i el primer que diu el Consell Escolar, que és on està representada tota la comunitat educativa, és el mateix que diu la consellera, flexibilitzem ESO.

Ay! Vamos! Vamos! Vull dir, no va tan malament aquesta consellera, crec jo. Crec que no va tan malament.

(Remor de veus)

La darrera vegada, vull dir, és a dir, s'avança, s'avança mig any al que dirà el Consell Escolar...

(Remor de veus)

Vamos!

La darrera vegada que vaig pujar en aquesta tribuna per tractar les iniciatives per part de l'oposició sobre expedients sancionadors i conflicte educatiu crec recordar que ja ens vàrem referir al fet que de forma reiterada s'havien tractat aquests assumptes en aquesta cambra, tant en Ple com en Diputació Permanent com en comissió. Si aquella era la setena ocasió que teníem l'oportunitat de tractar aquest tema en un període de temps relativament curt crec que és senzill deduir que estarem ara, en aquests moments, en la vuitena ocasió. En aquest breu temps hem tractat vuit vegades el mateix en Ple, en comissió i en Diputació Permanent. No els fa vergonya fer perdre el temps a la gent? A mi em fa vergonya.

Ja he repetit en diferents ocasions l'artificialitat del tema, l'artificialitat dels temes i la més que possible ...

(Remor de veus)

Presidenta, és que no em deixen parlar.

(Remor de veus i se senten veus que diuen "oooooh!")

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Aguiló, continui.

LA SRA. AGUILÓ I GARCÍAS:

Gràcies. Ja he repetit en diferents ocasions l'artificialitat dels temes i la més que possible, cada vegada es confirma més, intenció oculta de mantenir un tema, com he dit, artificialment davant l'opinió pública com no correspon als problemes veritables de la comunitat educativa.

Només cal recordar que davant les acusacions de falta de flexibilitat, de falta de progressió i de falta de connexió amb la comunitat educativa recentment, i com he dit abans, el Consell Escolar de la nostra comunitat autònoma, on es troben representats tots els sectors educatius, li record que el canvi que hi va haver va ser per estalviar, com s'ha fet a tota la conselleria a les direccions generals, però no es va canviar la representativitat, vull dir, estudiï-la bé, perquè jo la vaig estudiar bé i li puc assegurar que no s'ha canviat la representativitat sinó el nombre de membres.

Recentment el Consell de la nostra comunitat autònoma, repetesc, on es troben representats tots els sectors educatius, va donar un sí al TIL, va donar un sí a la implantació, i la conselleria, una vegada més, ha demostrat la seva capacitat i voluntat de negociar.

La rigidesa i l'absolutisme han quedat per a aquells que sempre diuen que no, diuen que no evidentment, curiosament, quan governa el Partit Popular perquè, quina casualitat!, no sé què passa, que sempre ens diuen que el Partit Popular fa les coses malament simplement perquè són del Partit Popular. Visca la democràcia!

(Remor de veus)

En aquest parlament, aproximadament al mateix temps, en què de forma reiterada i artificial l'oposició ha incorporat a les ordres del dia els mateixos temes, encara avui tornen a demanar que es derogui el decret de trilingüisme, hem arribat a diferents acords, tant en matèria de formació professional com en un augment de professorat com en una revisió al Pla d'acolliment com en l'IVA cultural, etcètera. Ah! Això sí! Els que fustiguen el Govern per falta de cintura política i no negociació, aquests no han assistit a la Ponència sobre el pacte educatiu, quan, per cert, els recordo que va ser una proposta de la pròpia oposició a la qual s'hi va sumar el Grup Parlamentari Popular, com a una demostració més que quan és necessari, positiu, oportú i no artificial sempre estam disposats a arribar a acords.

Una vegada més l'oposició en el seu conjunt posa de manifest que sempre demana el que no va fer o va haver de fer en el seu moment, aquestes contradiccions són les que han passat factura històricament a l'esquerra d'aquest país que, en matèria educativa, ha legislat en exclusiva venent horitzons meravellosos quan en realitat eren barrancs abismals dels quals ens costarà molt sortir.

Al mateix temps són poc respectuosos amb les regles democràtiques, aquests dies, desgraciadament, amb la defunció del primer president de la democràcia, hem estat testimonis recordant aquells moments d'un sentiment i voluntat democràtica amb cintura política i ganes d'avançar deixant de camí algunes qüestions personals i programàtiques. Crec que hem oblidat aquesta labor, aquest sentiment. Em pareix una falta de respecte democràtic pressionar els funcionaris que elaboren els expedients disciplinaris; em pareix una falta de respecte democràtic que demanin vostès, per enèsima vegada, la derogació del TIL, i em sembla una incoherència que mentre el Grup Parlamentari del PSOE insta el Govern a pressionar el cos d'inspectors, el Grup Parlamentari MÉS rebutgi qualsevol pressió.

Mirin vostès, el Grup Parlamentari Popular, com sempre, complirà amb la legislació vigent i tindrà un respecte absolut a la comunitat educativa i no embrutarà ni el nom d'aquells professors que han estat sancionats o expedientats ni el nom dels inspectors, no farà política amb les persones, no utilitzarà les persones per fer política, ni la seva situació personal. I si el Grup Parlamentari MÉS té alguna sospita de pressió o intimidació cap al cos d'inspectors jo crec que estaria bé que ho posassin en coneixement de la conselleria.

Per tant, votarem en contra dels punts 1 i 2. Per altre lloc, convendria recordar que en aquests moments l'oposició ha tengut una postura contrària al reconeixement d'autoritat del professor, va votar en contra de l'Estatut Bàsic de l'Empleat... del Professorat. Vostès són els que es neguen al reconeixement de l'autoritat del professor i així oferir un reconeixement social i un suport personal al seu treball. Per això, el Grup Parlamentari Popular accepta el punt 4 de la seva moció i ha presentat una esmena als punts 5, 6 i 7 els quals ha resumit en un sol punt.

Respecte del punt número 8 s'ha presentat també una esmena. Quant al punt número 9, entenem que els estudis s'han de realitzar dins del termini i en la forma escaient i ja li he dit que els informes només s'han fet a primer, a tercer i a cinquè, no a primer d'ESO, de primària, perquè s'han de fer a poc a poc perquè les conclusions estiguin més properes i possibles a la realitat. Som davant d'un nou procés que requereix una minuciosa anàlisi, els resultats que vostès sol·liciten són els resultats parcials que ens van donar abans de l'aplicació del Decret de tractament integrat de llengües.

Pel que fa als punts 10 i 11 estam totalment d'acord a ampliar els programes de reforç escolars, els equips d'atenció a la diversitat i al mateix temps optimitzar els recursos. No hem d'oblidar que el 80% del pressupost està destinat a educació i sanitat, però sempre dins la disponibilitat pressupostària. Per això, li proposam una esmena alternativa, perquè ni aquest govern ni aquest parlament no es comprometran mai, mentre governi el Partit Popular, unes partides pressupostàries les quals no disposam, perquè els record que encara pagam les seves alegries del pacte de progrés. Referent al punt 3 de la moció, a més de ser una reiteració i que ja es va dir en el seu moment.

I ja per acabar, simplement recordar que en aquests moments que recordam el tarannà democràtic del primer president de la nostra democràcia vostès, el Grup Parlamentari MÉS, demana que el Grup Parlamentari Popular doni suport a un punt on es diu que el Parlament de les Illes Balears insta el Govern de la nostra comunitat a perseguir una fundació registrada en el Ministeri d'Educació i Cultura, precisament per tenir fins constitucionals. No m'agradaria gens que aquest parlament passàs a la història com l'únic parlament el qual insta el Govern a perseguir una entitat constitucional i després, què passarà? A què podem instar el Govern a tancar-los dins unes txeques o ens els duim a un camp de concentració? A què més el Grup MÉS vol instar el Govern?

(Remor de veus)

Tal com he dit abans crec que el Grup Parlamentari MÉS s'ha equivocat en totes les esmenes i principalment jo crec que perseguir les persones, instar el Govern a perseguir les persones és molt greu i els demanaria que, per favor, retirassin les esmenes.

Votarem que no a totes les esmenes del Grup Parlamentari MÉS i els recordarem que es fa a Madrid, el Govern central, l'Estatut del Professorat, el qual els record que vostès varen votar en contra.

Moltíssimes gràcies.

(Algunes aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció del Grup Parlamentari MÉS per defensar les esmenes RGE núm. 2921, 2922, 2923, 2924, 2925, 2926, 2927 i 2928/2014. Té la paraula el Sr. Nel Martí, per un temps de deu minuts.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores diputades, senyors diputats. Abans de res, Sra. Presidenta, em vull autoinculpar, som aquí a fer política, som aquí a defensar un projecte polític, em vaig presentar a un partit polític i pens fer política amb tot l'orgull i l'honor que hauria de tenir qualsevol diputat d'aquesta cambra de fer política. Alguns en lloc de fer política fan el seu, "lo nostro".

Aquesta consellera no ho ha fet tan malament, s'ha dit, idò, ho ha fet més malament i ho ha fet pitjor. Però no només s'ha fet molt malament, també es pensa malament, basta recordar les paraules que el president d'aquesta comunitat ha dit fa pocs minuts, textualment, "l'escola pública de qualitat i en català no és el nostre model". Açò ha dit el president d'aquesta comunitat autònoma, una afirmació que a més de ser contrària a l'Estatut és, sense cap dubte, un menyspreu absolut a l'escola d'aquesta comunitat autònoma.

(Alguns aplaudiments)

Val a dir que el nostre grup coincideix amb la diagnosi que fa el Grup Socialista en aquest sentit i amb l'exposició que ha fet la diputada Cristina Rita. Així idò, donarem suport a les onze propostes de resolució que conformen aquesta moció, i ahora hem volgut afegir vuit noves aportacions que des del nostre punt de vista poden enriquir i perfilar un nou vaixell, una nova ruta i un nou destí.

No és possible avançar pel camí de l'excel·lència de l'escola i del país si l'escola, la institució escolar no posseeix els ingredients més essencials: l'estabilitat normativa, el consens, formació dels docents, prestigi i autoritat, respecte a la professionalitat, autonomia de centres, recursos humans i materials. I no sé si se n'adonen, però tots aquests ingredients tenen com a denominador comú els docents. Cap escola, cap model educatiu no té futur si no té en compte el seu principal capital, els docents, els professionals de l'administració educativa, i vet aquí el greu error de la Conselleria d'Educació, desconfiar dels professionals de l'ensenyament i qüestionar la seva professionalitat, la seva capacitat d'actuar amb la independència i neutralitat que exigeix ser treballadors i servidors públics.

És per açò que a les propostes relacionades amb el reconeixement a la labor docent, n'hi hem afegit una, la número 5, en la qual s'insta el Govern de les Illes Balears a respectar i protegir els principis d'objectivitat, neutralitat i imparcialitat dels empleats públics de l'ensenyament en l'exercici professional de la seva tasca, tal com recull l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic i que només són possibles i viables si es garanteix l'exercici d'un dret fonamental: la llibertat d'expressió.

Només he de dir que la llista de les actuacions del Govern que van en direcció contrària al que defensam, al que proposam avui són múltiples, però ja que parlam dels expedients els posaré de contraexemple els motius al·ludits per expedientar els tres directors de Maó: no haver votat dins el Consell Escolar a favor de les modificacions de la conselleria en el projecte de TIL del centre, és a dir, que contra la independència, contra la professionalitat, la conselleria diu "primer, l'autoritat, primer el que man jo".

Ja s'ha esmentat una sentència del Tribunal Superior de Justícia del País Valencià la qual diu que la llibertat d'expressió d'un director preval per damunt de la dependència jeràrquica i, per tant, anul·la la sanció imposada, en relació amb un expedient posat a un director del País Valencià.

No només açò, sinó que també la sentència davant l'argument que el director és el representant de l'administració del centre, argument utilitzat també pel Govern de les Illes, la sentència diu textualment: l'administració educativa és més, és un concepte més ampli que el cenyit al conseller d'Educació, és més, considera que no es troba -també textualment- davant un funcionament jeràrquic superior, sinó davant un càrrec polític, per tant, primer preval la llibertat d'expressió i la professionalitat, cosa que no respecta aquest govern.

En el mateix sentit de la independència i la professionalitat volem fer una defensa del cos, de la tasca del cos d'inspectors utilitzats per la Conselleria d'Educació com si fossin un cos armat, repressor, del partit al poder i no ha de ser així. El decret 36/2001, del 9 de març, ja estableix clarament quines són les funcions de la Inspecció Educativa i quin és el grau de dependència de les seves funcions respecte de l'autonomia necessària per garantir la imparcialitat i la igualtat en el tractament dels procediments sancionadors, per açò volem que aquest parlament rebutgi qualsevol pressió o intimidació als membres del departament d'Inspecció Educativa que pugui distorsionar o desvirtuar la necessària independència i professionalitat de la seva labor.

Creim que avui és necessari que el Parlament surti en defensa de la tasca autònoma i professional del cos d'inspectors perquè el Govern els utilitza com a braç armat d'unes decisions clarament partidistes, clarament repressores i d'intimidació. Un contraexemple? El tractament dels expedients de Maó, de Marratxí, en cap d'aquests casos es varen obrir diligències informatives prèvies, en cap d'aquests casos, sinó que al marge de qualsevol actuació prèvia del servei d'Inspecció -i a més els inspectors així ho varen deixar i ho varen manifestar- des de la conselleria es resol l'obertura de l'expedient i, el més greu encara, s'estableixen mesures cautelars que vulneren absolutament els principis de proporcionalitat i de presumpció d'innocència.

No és així, no s'actua així en el cas del director de l'institut de la Colònia de Sant Jordi al qual, tot i les greus infraccions i possibles delictes imputats, la consellera no imposa ni mesures cautelars ni li obri expedient, sinó que, ara sí, opta per obrir diligències prèvies, ara sí, diligències informatives.

La consellera en una resposta escrita em deia: “la decisió d’incoar un expedient disciplinari es fa depenent de si els presumptes fets es poden subsumir o no dins algunes de les faltes previstes a la llei”. Bé idò, vol que li digui les faltes aplicables que preveu la llei en el cas de la Colònia de Sant Jordi, vol que li ho digui? Què diu l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic en les faltes molt greus? Una, publicació, utilització indeguda de documentació, informació a què tinguin o hagin tengut accés per raó del seu càrrec o funció. Vol que n'hi digui un altre? La prevalença de la condició d'empleat públic per obtenir un benefici indegut per a si mateix o per un altre.

No troba vostè, la consellera, el Govern, aquelles mesures que serien aplicables per equiparar l'actuació que ha tingut en un cas i en un altre, no les troba?

Demanam al Govern..., instam el Govern a complir també els principis de legalitat, proporcionalitat i presumpció d'innocència, així com exercir amb rigor i neutralitat la potestat disciplinària, cosa que no ha fet i els casos que esmentàvem són un exemple prou clar.

També i efectivament, proposam instar el Govern de les Illes Balears, i llegiré textualment, “a impedir i denunciar, si fos necessari, les accions de la Fundació Círculo Balear destinades a controlar, vigilar i intimidar els equips directius i els docents dels centres escolars de la xarxa pública de les Illes Balears”. Estan en contra d'açò? És a dir, el Govern no ha de vetllar perquè l'actuació dels directors dels centres i de l'equip docent sigui neutral i independent i no estigui sotmesa a la pressió d'entitats externes com per exemple aquesta?

Aquesta entitat ha demanat o no ha demanat als centres públics poder entrar a visitar els centres per fer control de legalitat? Ho ha fet o no ho ha fet? Si ho ha fet, l'actuació de la conselleria quina ha estat? Per ara, nul·la, per ara, zero.

Aquesta obsessió del Govern per combatre i vèncer i no convèncer ningú està tan impregnada en el moll d'os del Partit Popular que és incapaç de defensar els treballadors públics quan ho ha de fer i aquest és un cas clar en el que ho hauria de fer.

Parlant del “TILtànica”, poca cosa més hi ha a dir, és evident que la incapacitat de diàleg i la manca de rigor no deixen veure més enllà, el camí segueix sent el naufragi.

Tot i açò el nostre grup presenta unes propostes per posar en evidència aquest horitzó del naufragi, sembla que ja inevitable, almanco governats pels que estam governats: sol·licitam la compareixença del director de l'Institut de la Convivència i l'Èxit Escolar perquè expliqui davant la Comissió Permanent de Cultura i Educació del Parlament la Memòria de convivència del curs 2012-2013, així com la resta de dades que té a disposició sobre absentisme i conflictivitat. Esper, esper, que no hi votin en contra.

També instam la conselleria a una altra cosa, que pitgi el botó de la GESTIB, del programa GESTIB que ens permeti, que permeti conèixer a tots els ciutadans d'aquestes illes, a aquesta parlament les dades, els resultats acadèmics de la primera avaluació i la segona avaluació del curs 2013-2014 organitzats de forma adequada -diu la nostra proposta- per tal de conèixer l'impacte del decret TIL en el procés d'aprenentatge de les matèries no lingüístiques impartides mitjançant la immersió lingüística -immersió lingüística- en llengua anglesa. Esper que tampoc rebutgin aquesta proposta, és tan senzill com pitjar un botó, el GESTIB del programa per obtenir unes dades que crec que aquests ciutadans, ciutadans d'aquestes illes, aquest parlament ha de conèixer.

Finalment, la darrera proposta va en el sentit de si és possible redreçar la situació en totes aquelles mesures que afecten les ràtios, que afecten la suspensió de personal docent per baixa temporal, que afecten a abordar el reconeixement de la tasca del tutor, tot açò recollit en aquelles mesures urgents del Decret Llei 5/2012 i que el Govern va traslladar al seu corresponent... corresponent aplicació, en concret aquests aspectes que esmentam, n'hi hauria molts més sense cap dubte, però els aspectes que citam en l'esmena fan referència als articles 17, 19, 20 i 21 del Decret Llei 5/2012 i són fonamentals per caminar, per redreçar la situació.

Així i tot val a dir que la publicació de dissabte al BOIB, doncs...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Martí ha d'acabar.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

...acab, ens dóna poca esperança, dissabte es publicava que es mantenien les ràtios durant dos anys més, de 25 alumnes per a Infantil i Primària, per 30 a Secundària i per 35 a Batxillerat, més el 20% corresponent si cal, uns nombres impossibles si realment es creu que el nostre sistema ha de caminar, ha d'avançar pel camí de la igualtat i de la qualitat. Aquestes mesures fan impossible aquest camí, aquest avanç.

Esperam per tant que almanco hi hagi un gest de transparència i que sigui possible facilitar les dades perquè tots, tots, puguem tenir una visió real i rigorosa de quina és la situació en aquest moment a les nostres escoles.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el grup presentant per fixar-ne la posició i assenyalar les esmenes presentades, té la paraula la Sr. Cristina Rita, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies també al suport del grup MÉS a la nostra proposta i anunciem que acceptarem introduir totes les seves esmenes les quals perfectament poden ser complementàries a la nostra moció.

Quant al Grup Popular he de reconèixer que no he entès massa la seva intervenció, la veritat, perquè parla de punts de la meua moció, que he repassat, i que no hi són, nosaltres no hem dit res del TIL en aquesta... ho hem dit altres vegades, però en aquesta justament no.

Han dit també que es contradeia una seva i una nostra sobre els inspectors, però a la nostra no n'hi cap sobre els inspectors, aquesta vegada, altres vegades sí ho hem posat, ara no. Per tant, no heu entès res.

També li he de dir que durem al Parlament, no vuit o nou vegades, no, les vegades que facin falta el cas dels directors i qualsevol cosa que pensem que hem de dur, que tenim tot el nostre dret a dur-ho, doncs faltaria més!, que encara ens haguessin de dir a nosaltres...

(Alguns aplaudiments)

Què ens enviaran a nosaltres també a la Inspecció? No, senyor.

Bé, del que tractava aquesta interpel·lació de fa dos setmanes i d'alguns punts també d'aquesta moció -com han vist- és sobre la reparació del dany que ha comès la conselleria reprimint la discrepància demostrada per la comunitat educativa a la seva política, una política basada en decisions implementades a partir de la repressió i de l'autoritarisme que, tal com es demostra aquestes setmanes, és frontal quan es tracta d'uns directors, el de Maó i el de Marratxí, que actuen segons criteris educatius i col·lectius, però que es torna suau en contra d'aquells que actuen segons interessos propis. I açò sí que és una vergonya, Sra. Aguiló, açò és una vergonya, i no que nosaltres presentem iniciatives!

La consellera va dir a la seva proposta, en referència a aquests directors, que "el Govern ha d'actuar i no pot tapar o blindar certes persones -agafat del *Diari de Sessions*- perquè amb aquesta actuació s'estaria desprestigiant tot el col·lectiu", entre cometes perquè és una cita. "Qui més els desprestigia és qui intenta tapar les coses que no són correctes", és una cita textual. Idò queda patent que hi ha dues vares de mesurar, davant açò i desemmascarar aquesta injustícia la conselleria només per pròpia vergonya, ara sí, per vergonya, hauria de tancar immediatament els expedients, tots quatre!

(Alguns aplaudiments)

I deixar els equips directius i el professorat que facin la seva feina als quals per ara només els ha posat pals a la roda i precisament de la seva feina depèn en bona mesura l'èxit escolar.

Ens demanava també la consellera què era més important per a la societat, un conflicte concret o trobar una solució a llarg termini, i que açò és el que volia fer aquest govern, perquè fins ara no s'havia fet res, després d'anys i anys de fracassos, deia. Res més equivocadament.

Com també s'equivoca, interessadament, la portaveu del PP, com també s'equivoquen interessadament el ministre Wert i la Sra. Gomendio quan fan una lectura tergiversada de l'informe PISA i de les dades del fracàs i de l'abandonament prematur a Espanya i a la nostra comunitat autònoma també, culpabilitzant la LOGSE i la LOE, per justificar la LOMQE i el TIL.

Ara han sortit els resultats de l'abandonament escolar que dona la EPA, amb comunitats autònomes amb millors resultats que la mitjana de la Unió Europea i altres no, en el mateix territori, amb la mateixa LOE, com la mateixa LOGSE, com hem dit tantes vegades. Quan a les Illes Balears..., quan el PP va deixar el Govern, ja ho hem dit, a l'any 2007 teníem un 43,1% i estaven a 12 punts, escoltin aquestes dades, a 12 punts de la mitjana d'Espanya, efectivament, a causa de la crisi ara han baixat aquests indicadors, però el 2011 nosaltres el vàrem deixar al 30,7 i no a 12 punts, sinó a 4,2 punts per sobre de la mitjana, de més abandonament que la mitjana espanyola, amb quatre comunitats autònomes que anaven darrere de nosaltres.

El 2012 estaven en 31,1, però ja havien pujat el 6,2 dos punts sobre la mitjana i només tenien ja dues comunitat per darrera. Ara, estam al 29,7, també a 6,2 punts per sobre, però només tenim a Ceuta i Melilla per darrera.

Aquest és el resultat de la seva política, pitjors resultats, més conflictivitat i més absentisme, aquest és el resultat ara de tres anys de política del Partit Popular.

(Alguns aplaudiments)

PISA, PISA, PISA, de 2009 a 2010 varen pujar 12 punts... al... sí, al 2012, varen pujar 12 punts, segons els mateixos responsables la diferència és estadísticament significativa a l'OCDE però no a la Unió Europea i estaria al mateix rang d'Itàlia, Rússia, Noruega o Estats Units.

Totes aquestes millores en els indicadors eren el resultat d'unes polítiques que ara es poden veure truncades per les seves que imposen un model regressiu i un progressiu abandonament de les polítiques de suport, diversitat, prevenció mentre augmenten les ràtios, disminueixen el professorat i desmotiven els que queden i aquí, a més, amb el TIL que obliga a disminuir els continguts d'aquelles assignatures que es donen en anglès per manca de planificació i recursos.

No, Sra. Aguiló, no aprovarem les seves esmenes perquè els seus postulats són falsos. No és cert que continuïn donant suport a la tasca docent ni és cert que el seu model sigui integrador ni s'implanta de manera progressiva, si no que ho demanin a l'alumnat de segon d'ESO...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Rita, ha d'anar acabant.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Sí, ja vaig acabant. I a més fan trampa, l'avaluació de diagnòstic del curs 2010-2011 en quart de Primària indicava que un 62% dels escolars consolidava competències en català i un 61,9 en castellà, i que l'anglès havia pujat als centres públics del 33% al 52,4. No sabem què sortirà ara, perquè no han fet públics els resultats de principi de curs, però sabem que per a les que fan ara s'han elegit centre diferents, centres en què tradicionalment els resultats en anglès eren els bons.

Vostès fan trampa -i ja acab-, no és cert que lluitin contra el fracàs escolar, si fos ací no canviarien el model, millorarien allò que fa falta, però l'estabilitat normativa és bàsica...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Rita, acabi.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

...i açò és el que ens fa falta. Vostès canvien de model, ja ho ha dit el president Bauzá, el seu no és un model d'escola pública, de qualitat i en català, perquè el seu model és el model del confessionari.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Abans de passar a la votació, demanaria si es permet...

Si?

LA SRA. AGUILÓ I GARCÍAS:

No, simplement, crec que ha quedat clar que no accepten cap esmena del Partit Popular. D'acord.

(Remor de veus i se sent una veu que diu: per què li dóna la paraula?)

LA SRA. PRESIDENTA:

Perquè li puc donar la paraula per si vol demanar votació separada, jo entenia que havia demanat...

(Remor de veus)

... l'ha demanada, ha dit que donava suport al punt 4.

I jo el que deman a la Sra. Rita és si podem fer la votació separada d'aquest punt 4. D'acord.

Començam la votació del punt 4.

Queda aprovat per assentiment, per 55 vots a favor.

Passam a la resta de la votació. Començam.

Queda rebutjada per 32 vots en contra i 23 a favor.

IV. Compareixença del conseller d'Hisenda i Pressuposts sobre el procés de negociació del nou model de finançament de les comunitats autònomes, escrit RGE núm. 2479/14, presentat pel Govern de les Illes Balears.

Passam ara al quart punt de l'ordre del dia que correspon a la compareixença del conseller d'Hisenda i Pressuposts sobre el procés de negociació del nou model de finançament de les comunitats autònomes, escrit RGE núm. 2479/14, presentat pel Govern de les Illes Balears.

Intervenció del conseller d'Hisenda i Pressuposts, sense limitació de temps.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS (José Vicente Marí i Bosó):

Hble. Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Comparec en aquesta cambra a petició pròpia i en compliment de l'acord plenari del 4 de febrer, als efectes de retre compte respecte del procés de negociació del nou sistema de finançament de comunitats autònomes que almenys fins ara es produeix.

Saben les seves senyories que la cinquena Conferència de presidents autonòmics del 2 d'octubre del 2012, el president del Govern va reclamar que s'iniciés la modificació necessària del sistema de finançament autonòmic i fruit d'aquesta petició, junt amb altres presidents de comunitats autònomes, la Conferència de presidents va acordar que: *"Se tiene presente que, de acuerdo con la Ley Orgánica 8/1980, de financiación de comunidades autónomas, y la Ley 22/2009, por la que se regula el sistema de financiación de comunidades autónomas de régimen común, y en los términos y plazos previstos en la misma, corresponde al Comité técnico permanente de evaluación, analizar el efecto de la aplicación del sistema de financiación, informar sobre el resultado de ese análisis al Consejo de política fiscal y financiera, que tomará, en su caso, la decisión oportuna."*

Després d'això, a la reunió del Consell de política fiscal i financera, de 21 de març del 2013, es va acordar la constitució del Grup de treball per analitzar els efectes de l'aplicació del sistema de finançament actual. Aquest grup de treball està integrat pels representants de l'Administració general de l'Estat i representants de les comunitats autònomes. Posteriorment, el Comitè tècnic permanent d'avaluació, estudiarà el seu informe i plantejarà les possibles modificacions al Consell de política fiscal i financera.

I el passat dia 22 de gener del 2014, es va constituir aquest grup de treball del Comitè tècnic permanent, en el qual es va acordar el procediment a seguir per realitzar l'anàlisi dels efectes produïts pel sistema de finançament del 2009, en els cinc anys de la seva vigència, i així, es va acordar:

Primer.- La remissió a aquest grup de treball, com a màxim fins al dia 7 de març, -el passat dia 7 de març-, dels documents en els quals les diferents comunitats autònomes analitzen els efectes produïts pel sistema de finançament del 2009 i n'avaluen les seves virtuts i els seus defectes i l'aplicació durant aquests cinc anys de vigència. Una vegada remesos aquests informes, es formularà per part del Govern central un document de síntesi on es recullin les coincidències i les discrepàncies de les diferents comunitats autònomes i s'aportarà, a més, la pròpia visió del Govern central sobre els efectes que ha produït el sistema de finançament durant aquests cinc anys. I una vegada elaborat aquest document, se sotmetrà a una nova reunió de treball a l'efecte de realitzar noves aportacions i acordar un document definitiu per elevar al Comitè tècnic permanent per prendre les decisions oportunes en el Consell de política fiscal i financera.

Al mateix temps, senyores i senyors diputats, a la nostra comunitat, el Fòrum Balears Competitiva, a la reunió del desembre del 2013, va acordar instar el Govern de les Illes Balears a mantenir més que mai una posició clara i ferma en les negociacions que es duuguin a terme en el marc de la propera revisió del model de finançament i afavorir un consens social i polític a les Illes Balears, almenys respecte dels principis i aspectes centrals de la posició del Govern balear en aquesta matèria.

El Fòrum Balears Competitiva va elaborar, a més, un document sobre finançament autonòmic, amb caràcter previ a l'inici de les negociacions, en el qual s'analitzaven les deficiències que presenta l'actual sistema i es proposaven principis generals per inspirar un nou sistema de finançament. Així, es subratllaven com a deficiències de l'actual sistema l'escassa capacitat normativa autonòmica que ha donat fruit durant aquests cinc anys de vigència; la manca d'estabilitat financera, tant per factors endògens com exògens i la manca d'equitat interterritorial. I a més a més, el Fòrum Balears Competitiva acordava un seguit de principis a reclamar en el si de la negociació: el principi de lleialtat institucional; la ruptura o la supressió de l'estatu quo inicial; la inclusió d'instruments de solidaritat que contribueixen que les comunitats autònomes garanteixin a tots els ciutadans l'accés als serveis públics fonamentals; el principi d'ordinaltat; la revisió i simplificació dels fons de finançament del sistema actual; major corresponsabilitat fiscal i autonomia financera; sistema de lliurament a comptes més just i previsible i que el nou model tenguí efectes retroactius a l'1 de gener del 2014.

Al mateix temps, també, i en el si d'aquesta cambra i amb diferents mocions presentades pels diferents grups parlamentaris, s'han aprovat diferents consideracions tant sobre el model de finançament del 2009, o el sistema de finançament del 2009, com quines serien les qüestions que haurien de revisar-se per finançar millor la nostra comunitat.

Doncs bé, seguint el mandat consensuat del Fòrum Balears Competitiva i els acords adoptats en el si del grup de treball del Comitè tècnic permanent del Consell de política fiscal i financera, el Govern de les Illes Balears, el passat dia 7 de març, va trametre el document d'anàlisi del sistema de finançament del 2009. Això és el que havien de fer primerament, analitzar quines coses han anat bé durant aquests cinc anys de vigència; quines coses haurien de mirar de modificar de cara a la modificació del sistema de finançament. Varen trametre, per

tant, aquest document d'anàlisi, document del qual pas a retre'ls compte a la compareixença, no sense abans destacar que l'informe presentat és fruit del treball conjunt del Govern, en especial de la Direcció General de Pressuposts i Finançament i del Cercle d'Economia de Mallorca, als quals vull agrair el seu esforç, la seva disponibilitat, la seva qualificació tècnica i la seva voluntat de servei a la societat i a la comunitat de les Illes Balears.

És per això un informe que compte amb un ampli acord entre els sectors socials de la nostra comunitat, derivat també tant dels debats i principis acordats en el Fòrum Balears Competitiva, i jo crec que també dels debats produïts en aquesta cambra, com també, i especialment, a la feina feta pel Cercle d'Economia.

En aquest informe, senyores i senyors diputats, es tractava d'analitzar el funcionament del sistema de finançament del 2009 en el seu conjunt, cosa que el Govern ha fet seguint les pautes que marca la Llei 22/2009 i assenyalant els principis que un sistema de finançament de governs sotscentrals hauria d'acomplir, tot i comprovar si la Llei del 2009 aconsegueix en aquests cinc anys de vigència, ha complert aquests principis i en quina mesura s'han complert.

Convé, però, a l'inici, breument, destacar tres qüestions, breument: primer, el sistema de finançament del 2009 de comunitats autònomes va suposar per a les Illes Balears una millora de finançament, almenys aparent, com a conseqüència de la injecció gradual al sistema pel Govern central de més d'11.000 milions d'euros. Això va suposar que, encara que es mantenia l'estatu quo de totes les comunitats autònomes, totes varen poder millorar el seu finançament, i en el cas concret de les Illes Balears es millorà també la seva posició relativa, passant de ser la darrera comunitat autònoma en finançament a la desena, amb les liquidacions definitives.

Segon, els espanyols varen votar a la Constitució del 1978 una determinada forma d'organitzar el nostre Estat i la complexitat de l'Estat, nascuda de la Constitució, es demostra també a l'àmbit del finançament autonòmic. I així, la mateixa Constitució estableix dos règims de finançament diferenciats: d'una banda, el que regula el finançament de les comunitats autònomes de règim comú, i d'altra banda, el sistema de finançament propi de les regions forals del País Basc i de Navarra.

Analitzar el finançament de les comunitats autònomes precisa, per això, de fer referència a aquestes dues realitats de finançament del nostre estat autonòmic i assenyalar que, encara que existeixi al nostre país una primera simetria de finançament, la veritat és que tots dos sistemes han de contribuir correctament al finançament de tots, sense generar desigualtat entre espanyols en l'accés als serveis públics essencial amb igual esforç fiscal. I en aquest sentit, s'ha de veure que sistemàticament els resultats, no ja la simetria de finançament derivada de l'existència de dos sistemes de finançament, sinó que els resultats de la liquidació de la quota basca i l'aportació del Conveni navarrès, suposen una contribució significativament menor a la solidaritat que la derivada del sistema de finançament de comunitats autònomes de règim comú.

I tercera qüestió, breument, la Llei Orgànica de finançament de comunitats autònomes, en la seva regulació o en la seva redacció per la Llei 3/2009, a l'article segon, fa referència al principi de lleialtat institucional, i també fa referència a la necessària valoració quinquennal de l'impacte en el sistema de finançament d'aquelles mesures d'ingressos i despeses que s'hagin produït en aquest interval de temps.

Tot l'anterior, és a dir, aquesta previsió de la LOFCA, afegit a una necessària interpretació integradora a la dicció de la disposició addicional setena i de la disposició transitòria tercera de la Llei de finançament, ens porta a afirmar, i el Govern així ho entén, que la necessària valoració i conseqüent revisió del sistema de finançament del 2009 s'ha de produir amb efectes retroactius a 1 de gener del 2014.

Dit això, parlar d'un sistema de finançament de governs sotscentrals és parlar de corresponsabilitat i autonomia financera, ho torn a dir, parlar de corresponsabilitat fiscal i autonomia financera, perquè és parlar del poder de decisió que té un determinat govern tant en el vessant de despesa, és a dir, capacitat de decidir on i com s'empren els recursos, com en el vessant dels ingressos, és a dir, capacitat de modular quants i quin tipus d'ingressos es poden obtenir. I és parlar també de traduir a cada nivell de govern guanys, guanys, en termes d'eficiència, derivada de l'adaptació a les preferències dels seus ciutadans, i d'una possibilitat de gestió més responsable del pressupost responnent els gestors públics davant dels seus ciutadans dels augments o disminucions de la pressió fiscal que acompanyin els augments o disminucions de les despeses.

Parlar d'un sistema de finançament de governs sotscentrals és parlar de l'equitat horitzontal, tant estàtica com dinàmica, en virtut del qual els diferents governs que pertanyen al mateix nivell de govern haurien d'estar en disposició de prestar un nivell similar de serveis públics, tant des del punt de vista estàtic, és a dir, el primer any de vigència del model, com des del punt de vista dinàmica, és a dir, al llarg del temps, sempre que s'exigeixin els mateixos esforços fiscals, també en termes similars. I parlar d'un sistema de finançament de governs sotscentrals és parlar també d'equitat vertical, estàtica i dinàmica, en virtut de la qual els graus de cobertura de les necessitats de despesa i els ingressos disponibles dels diversos nivells de govern que conforme l'Estat han de ser iguals; és a dir, el nivell de cobertura dels recursos ha de ser equivalent.

En aquest sentit, el sistema del 2009, tot i perseguir una major autonomia financera i corresponsabilitat fiscal, veiem que, transcorreguts cinc anys de vigència, aquest objectiu no s'ha complert, entre d'altres raons, primer, perquè l'augment de les participacions impositives que va suposar el sistema de finançament del 2009, no suposa avanços significatius en autonomia financera si no van acompanyats de majors nivells de capacitat normativa. La Llei del 2009 va suposar un cert avanç en capacitat normativa en IRPF, pràcticament va mantenir la capacitat normativa en tributs cedits i no va suposar cap avanç en capacitat normativa tant en IVA com en impostos especials.

Segon, perquè la utilització del sistema del 2009 no va suposar major autonomia financera per la utilització unilateral de la capacitat normativa per part del Govern central i en aquests cinc anys de vigència en concret, amb un impost compartit com és l'IRPF. Si el Govern central exhaureix tot el marge amb mesures d'increment tributari, l'IRPF exhaureix tot el marge, no queda espai fiscal per a la comunitat autònoma, en un impost que és compartit. I aquest tema dels impostos compartits convé que ho tinguem present de cara a proposar modificacions en aquesta matèria, perquè si és compartit, doncs, segurament, haurien, almenys les comunitats autònomes, de ser escoltades abans de prendre determinades decisions.

Tercer, perquè l'article 21.2 de la Llei del 2009, suposa una anul·lació total de la capacitat normativa que, amb caràcter indirecte, les comunitats autònomes poguessin tenir en matèria d'IVA i impostos especials. L'article 21.2 estableix un sistema en virtut del qual es revisen les aportacions al Fons de suficiència, per variació del tipus impositiu d'IVA; és a dir que es revisa de tal manera que et baixa o t'incrementa el Fons de suficiència per compensar la pujada d'ingressos que derivaria de la pujada de l'IVA.

En quart lloc, tampoc no ha produït els efectes desitjats en matèria d'autonomia financera, perquè les bases impositives sobre les quals les comunitats autònomes tenen capacitat normativa, bàsicament tributs cedits, han patit un major deteriorament a conseqüència de la crisi durant aquests cinc anys. És veritat que segurament els tributs cedits són els que més s'han ajustat al cicle econòmic, i amb aquests anys de cicle econòmic baix han patit més i les baixes impositives de les comunitats autònomes, la capacitat normativa que es tenia sobre elles ha estat molt, molt, molt minsa.

I perquè hi ha un reduït espai fiscal i notables nivells d'inseguretat jurídica a l'àmbit de la tributació pròpia autonòmica? Ho parlàvem abans, és necessari dotar de seguretat jurídica quan les comunitats autònomes volen establir tributs propis, és necessari. No és de rebut que a un moment en què s'ha de fer ajust de despesa o s'ha de mirar de modular els ingressos i les comunitats autònomes cerquen figures tributàries que els permetin modular els ingressos, això no passi correctament pel filtre del Consejo Superior de Coordinación Tributaria i, en canvi, després et vengui el recurs d'inconstitucionalitat o et vengui també incomplert el principi de lleialtat institucional, vengui també el fet que l'Estat ocupa aquell estat fiscal amb una quota tributària o amb un tipus tributari zero.

Tot això ha provocat, en el cas de les Illes Balears, parlant d'autonomia financera i corresponsabilitat fiscal, passar d'un grau d'autonomia financera que teníem el 2007 del 30% a un grau d'autonomia financera que tenim el 2011, que és l'últim exercici que saben vostès liquidat definitivament del sistema, un grau d'autonomia financera del 20%, hem perdut autonomia financera. I el Govern defensarà una modificació del sistema de finançament que incrementi la corresponsabilitat fiscal dels diferents nivells de govern, perquè el nostre país ha fet un procés de descentralització molt gran en despesa i no obstant això no hem fet el mateix procés en la desconcentració dels ingressos. I el Govern defensa que el sistema de finançament compleixi la seva funció que és acomplir el principi d'igualtat entre espanyols en l'accés als serveis públics fonamentals, i només això, això és el que correspon al sistema de finançament, i altres decisions discrecionals de despesa que se'ls pagui cadascú.

Defensem que els responsables públics a cada nivell de govern hagin de retre comptes davant els seus conciutadans i apel·lar a la pujada d'imposts per finançar decisions de pujada de despesa, i que quan alguns decideixen abaixar impostos expliquin als ciutadans correlativament quines despeses baixaran, perquè no val que aquestes decisions les paguin l'esforç fiscal d'altres, els quals, a més, no tenen la possibilitat de rellevar-los a les urnes.

Per tant, una primera part d'autonomia financera i corresponsabilitat fiscal.

I en relació amb el principi d'equitat horitzontal entre els diferents governs autonòmics, el sistema de finançament del 2009, tant des del punt de vista estàtic com dinàmic, pateix greus deficiències. Primer, perquè el sistema no es va construir per donar una solució de finançament als serveis públics essencials, que seria el que, en la nostra opinió, seria la raó de ser del sistema de finançament; sinó que es va organitzar per garantir a les comunitats autònomes l'estatu quo de finançament de què gaudien en aquell moment, més uns recursos afegits i distribuïts en funció de criteris discrecionals.

Tot l'anterior va suposar perpetuar una simetria del sistema de finançament dins del propi sistema de finançament de comunitats autònomes de règim comú a l'any base, de manera que, en el cas de Balears, si el seu statu quo en aquell any va ser una necessitat de finançament de 1.923 milions d'euros, al final resulta que quan sumam els tres components del sistema de finançament -capacitat tributària, fons de garantia de serveis públics i fons de suficiència-, al final resulta que ens dona una altra vegada els 1.923 milions d'euros. És a dir, resulta que la capacitat tributària de les Illes Balears, 2.341 milions d'euros en aquell moment, menys l'aportació al Fons de garantia dels serveis públics fonamentals, 230 milions d'euros en aquells moments, menys l'aportació al Fons de suficiència, de 188 milions d'euros en aquells moments, el que torna donar són els 1.923 milions d'euros de l'estatu quo de la comunitat autònoma en aquell moment.

I l'anterior és important, i convé desgranar aquests tres ítems, capacitat tributària, fons de suficiència i fons de garantia.

Resulta que la capacitat tributària de les Illes Balears, que en aquell moment es va establir en 2.341 milions d'euros, estava

mal calculada, ja que els criteris utilitzats per al càlcul obviaven, pel que fa als tributs cedits tradicionals (transmissions patrimonials, successions) la grossària de les seves bases imposables, de tal manera que és impossible saber si la capacitat tributària que s'atribueix a les Illes Balears és la que resulta de la nostra realitat.

Per altra banda, el Fons de suficiència constitueix la veritable font de distorsió del sistema i ve a ser un simple mecanisme de quadri, perquè en el cas de les Illes Balears, doni 1.923 milions d'euros. I per a més inri, el comportament dinàmic del Fons de suficiència fa que cada vegada que l'Estat puja els impostos a les Illes li toqui aportar més i amb major mesura a aquest fons de suficiència.

I pel que fa al Fons de garantia dels serveis públics fonamentals, aquest fons és, en opinió del Govern, el fons que bastaria i sobraria per acomplir el principi d'equitat horitzontal referit al Fons de garantia de serveis públics fonamentals. Encara que podríem matisar les variables que conformen aquest fons, per exemple no s'entén que es reparteixi la variable d'insularitat 80-20 entre Canàries i les Illes Balears; o per exemple, caldria i convendria introduir dins el Fons de garantia dels serveis públics essencials la variable del cost de la vida; o també podríem dir, i direm segurament, que el percentatge d'anivellament del sistema de finançament del 75% és massa elevat.

Però bé, malgrat això, és cert que el Fons de garantia dels serveis públics fonamentals respon correctament a tres coses: una, finançar de forma igualitària per a tots els ciutadans de l'Estat els serveis públics de sanitat, educació i protecció social. Dos, té un bon comportament dinàmic aquest fons, fruit que les seves variables es revisen anualment. I finalment, el resultat de l'aplicació del Fons de garantia dels serveis públics fonamentals permet un anivellament parcial que respecte l'ordenació a la capacitat fiscal de les comunitats autònomes.

Pel que fa a la resta de fons del sistema, igualment contribueixen a incomplir l'equitat horitzontal. No s'entén el Fons de cooperació, ja que se superposa amb el Fons de compensació interterritorial, el qual, com vostès saben, està regulat a la Llei del 2001 i se superposa també amb els fons europeus que reben les comunitats autònomes, de tal manera que aquest fons de cooperació hauria de ser exclòs dels fons de finançament dels serveis, atès que per a la redistribució de renda ja existeix el Fons de compensació interterritorial i per a la redistribució de renda ja existeixen també els fons i les polítiques europees.

Això també és cabdal, el Govern de les Illes Balears defensa que el debat en el sistema de finançament és un debat d'igualtat, no de solidaritat, per a la solidaritat ja tenim el Fons de compensació interterritorial, per a la solidaritat i la redistribució de renda també tenim els fons europeus, però per als serveis públics essencials el que tenim és el sistema de finançament.

I respecte del Fons de competitivitat, aquest fons al final el que fa és intentar tornar a homogeneïtzar les comunitats autònomes en termes de finançament per càpita. I en aquest sentit és un fons necessari en aquest sistema i és un fons innecessari si el sistema funcionés correctament i només amb el Fons de garantia.

Un altre factor importantíssim de distorsió del sistema del 2009 és el funcionament dels lliuraments a compte. En aquest sentit, cal destacar que es realitzen lliuraments a compte de cada exercici, però no d'acord amb el cicle econòmic regional. Resulta que es bestreuen en els lliuraments a compte tots els fons que perjudiquen la comunitat autònoma de les Illes Balears i no es bestreuen en els lliuraments a compte el Fons de competitivitat, del qual depèn el 20% del finançament de les Illes Balears, la qual cosa suposa un perjudici clar que ha obligat a la comunitat autònoma a realitzar en aquests cinc anys un ajust en despesa molt superior del que hauria d'haver fet. I per això, el compliment dels objectius d'estabilitat pressupostària no s'han fet en igualtat de condicions entre totes les comunitats autònomes.

L'anterior ha provocat que el finançament per habitant, ajustat al 2011, la comunitat quedàs situada a la quinzena posició de quinze, els darrers, amb 446 euros per càpita menys que la mitjana. I en els exercicis 2012, 2013 i 2014, envoltant de 170 euros per càpita per sota de la mitjana. És a dir, els ingressos que vénen a la comunitat autònoma, perquè parlam d'això, de la bestreta del Fons de competitivitat o no, els ingressos que vénen a la comunitat autònoma en l'exercici, en l'exercici, ens situen per sota de la mitjana. I els ingressos que vénen dos anys després et resituen en la mitjana, almenys en l'exercici que està liquidat.

Però els ingressos de que disposam per fer front a l'objectiu d'estabilitat pressupostària ens deixen molt enrera i molt per sota de la mitjana, de tal manera que, arribat el final del quinquenni de vigència del sistema, resulta que queden per percebre de l'ordre de 1.000 milions d'euros. I a més, si projectàssim aquest sistema a l'infinit, ens hauríem quedat sense 1.000 milions d'euros.

Els deia també, senyores i senyors diputats, a l'inici que un sistema de finançament de governs sotscentrals hauria d'acomplir també el principi d'equitat vertical, de forma estàtica i dinàmica en virtut del qual els graus de cobertura de les necessitats de despesa i d'ingressos disponibles en els diferents nivells de govern que conformen un estat, han de ser iguals. En aquesta matèria d'equitat vertical, és a dir, entre els diferents nivells -l'Estat, les comunitats autònomes, també les administracions locals- convé reconèixer en el cas de les comunitats autònomes l'aportació a l'equitat vertical que va fer l'Estat en el moment de pactar el sistema, aportant més d'11.000 milions d'euros i corregint en gran mesura els desequilibris verticals de l'anterior sistema de finançament.

No obstant això, cal destacar que aquesta aportació no va cobrir els dèficits estructurals del conjunt de comunitats autònomes, de manera que van quedar per cobrir, malgrat que es varen aportar 11.000 milions d'euros, varen quedar per cobrir 3.700 milions d'euros el primer any de vigència del sistema, i 7.000 milions d'euros per al segon exercici.

De la mateixa manera, dinàmicament, l'evolució dels ingressos de l'Estat ha estat més favorable que l'evolució dels ingressos de les comunitats autònomes. I no obstant això, la despesa rígida que mantenen les comunitats ha tendit a créixer amb major mesura que la despesa d'aquelles competències que gestiona l'Estat, motiu pel qual, en l'evolució dinàmica, malgrat l'aportació inicial, en l'evolució dinàmica s'ha obert una esletxa que cal tancar amb més transferències de l'Estat.

Dit això, senyores i senyors diputats, cal fer dues consideracions més: primer, el correcte funcionament d'un sistema de finançament de governs sotscentrals requereix d'una permanent atenció al principi de lleialtat institucional, i així, els condicionants de despesa que provoqui l'Estat han de ser compensats; vull referir-me, per exemple, a la Llei de dependència, no anam a parlar en termes de despesa, però perquè m'entenguin en termes econòmics, la Llei de dependència el pacte era que s'assumien les conseqüències econòmiques d'aquells reconeixements de drets amb aquella Llei de dependència al 50% i, en canvi, vull dir-los que la comunitat autònoma aporta avui el 80%. O també, ara que es parla de la LOMCE, doncs també les conseqüències o els condicionants de despesa que en derivin, han de ser compensats.

I també el principi de lleialtat institucional afecta aquelles decisions tributàries que igualment disminueixin els recursos autonòmics les quals igualment han de ser compensades, i aquest matí hem parlat d'algunes quan parlàvem de l'informe de la reforma fiscal.

I en segon lloc, també s'ha de destacar que el sistema de finançament no va corregir els desequilibris de finançament provocats pels anteriors sistemes. En el cas de Balears, per exemple, la mitjana de finançament del període 2002-2011, agafant els dos sistemes de finançament, ens situa encara un 8% per sota de la mitjana i en la posició tretzena del sistema.

Crec, senyores i senyors diputats, que és imprescindible una correcta anàlisi de les llums i de les ombres, que les tenen, té llums i ombres el sistema de finançament del 2009, però és imprescindible començar per aquí per fer una correcta anàlisi de la Llei 22/2009, per poder, a partir d'aquí, saber què hem de millorar.

I tot el que els acab d'explicar ens porta a la conclusió de la necessària modificació de totes aquestes qüestions que el Govern creu que no funcionen correctament en el sistema del 2009, per aconseguir un sistema de finançament que atengui millor la nostra realitat i les nostres necessitats a les Illes Balears. I tot l'anterior és el que s'ha de modificar, en opinió del Govern, per aconseguir un sistema de finançament més transparent que respongui, efectivament, al seu objectiu essencial, que és complir el principi d'igualtat entre espanyols en l'accés als serveis públics fonamentals.

I sobre aquestes bases, senyores i senyors diputats, el Govern de les Illes Balears cercarà la complicitat amb la resta de comunitats autònomes, com ja hem començat a fer, per formular un nou sistema de finançament que beneficiï amb major mesura les Illes Balears.

Avui els ret compte de l'estat de negociació de la modificació del sistema de finançament fins ara i el compromís del Govern és continuar retent compte d'aquest procés.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervencions ara dels grups parlamentaris. Té la paraula pel Grup Parlamentari Socialista el Sr. Marc Pons, per un temps de deu minuts.

EL SR. PONS I PONS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, gràcies, Sr. Conseller, per aquesta classe teòrica sobre model de finançament autòmic el qual per a res, però, ens garanteix l'arribada de més recursos econòmics a les Illes Balears. Un model de finançament que vull recordar que no és el tot sinó que és una de les parts importants d'un conjunt molt més ampli, un conjunt que engloba les relacions financeres amb la comunitat autònoma de les Illes Balears i l'Estat espanyol; aquestes relacions financeres entre Estat i comunitat, o el que és el mateix, la relació entre el que una regió contribueix en la recaptació de l'Estat i el que rep per part de l'Estat, engloba, quan ho analitzam per la part de la despesa, molt més que el model de finançament. I és que no podem oblidar que l'objectiu últim és aconseguir unes relacions financeres amb l'Estat que siguin equilibrades i justes, que garanteixin aportacions proporcionals als esforços fets. I que, per aconseguir-ho, per aconseguir aquests recursos econòmics suficients, no tan sols és necessari abordar el model de finançament de les comunitats autònomes, sinó també la resta de factors que determinen la despesa de l'Estat a la nostra comunitat.

És bàsic entendre que és la suma d'aquests factors el que acabarà configurant un correcte equilibri de les balances fiscals, un correcte equilibri de la relació financera entre la comunitat i l'Estat. I quins són els factors que determinen la relació financera, que determinen les balances fiscals entre comunitat i Estat? Quins són aquests elements claus de la despesa de l'Estat a la nostra comunitat, els recordam?

El primer seria el que l'Estat es gasta arreu de l'Estat espanyol i que ens repercuteix indirectament, podríem parlar de Defensa, d'Exteriors, el Teatre Reial, totes aquestes qüestions, no hi vull entrar ara en açò perquè al final no és objecte directament d'aquesta qüestió.

El segon és el que l'Estat es gasta o inverteix directament a les Illes Balears, parlaríem del capítol 6 i 7 dels pressuposts generals de l'Estat, dels convenis d'inversions, les inversions estatutàries, definirien tot aquest primer bloc. I aquest sí que depèn directament de la negociació bilateral entre la comunitat i l'Estat.

El tercer és el que l'Estat aporta via règim especial per a Balears, amb la finalitat de compensar els problemes derivats de la insularitat. I aquest també depèn directament de la negociació bilateral entre l'Estat i la comunitat autònoma.

I el quart factor, el darrer, és el que l'Estat transfereix a les comunitats autònomes en concepte de model de finançament, aquest englobat dins una negociació multilateral entre comunitats autònomes i Estat.

Quatre canals, en definitiva, pels quals arriben recursos o serveis a les nostres illes, dels quals tres depenen directament de la negociació Estat-comunitat autònoma. Fixin-se bé, senyores i senyors diputats, d'aquests tres elements que depenen d'una negociació entre el Govern de les Illes Balears i l'Estat açò són inversions, règim especial i sistema de finançament, d'aquests tres en dos d'ells el Govern ja ha fracassat estrepitosament. El Govern ha fracassat a l'hora d'aconseguir inversions de l'Estat a les Illes Balears, des que ha arribat el president Bauzá a les Illes Balears ens hem convertit en la comunitat autònoma on menys inverteix l'Estat de tota Espanya. I el Govern també ha fallat amb el nou règim especial per a Balears perquè ha estat incapaç de presentar una sola proposta de millora en matèria de REB, quan ja hauria d'estar gairebé aprovada per les Corts Generals i, en canvi, a dia d'avui, com molt bé reconeixia el mateix president, ni tan sols han començat a calcular els costos d'aquesta insularitat.

I davant aquesta realitat objectiva, zero de dos, ni inversions, ni règim especial, jo li he de demanar, Sr. Conseller: quina confiança creu que pot tenir aquest parlament en el seu Govern ara que ha d'afrontar la negociació del nou model de finançament? Si no han estat capaços en tres anys de presentar davant el Govern de l'Estat un sol projecte d'inversió pública, quan totes les altres comunitats autònomes d'Espanya ho han fet i elles sí han aconseguit importants recursos per a la seva comunitat; si no han estat capaços en tres anys ni tan sols d'elaborar una anàlisi seriosa sobre l'actual sistema de règim especial, de veritat troba que ara, amb els seus antecedents, podem confiar en vostès perquè defensin amb convicció, perquè defensin amb autoritat, perquè defensin amb fermesa una millora del finançament de les Illes Balears?

Miri, el president Bauzá va tenir l'oportunitat a la famosa reunió dels tres tenors, se'n recorda vostè, no?, d'aquella reunió amb els presidents de Múrcia i el País Valencià la qual no va servir per a res perquè Balears ni tan sols va tenir la valentia de plantejar en aquella reunió, als seus col·legues, la petició de suport al principi d'ordinalitat, ni el suport al nou REB, ni el suport a les inversions estatutàries. I els vull recordar totes aquestes qüestions, ordinalitat, règim especial, inversions estatutàries, han estat debatudes, acordades i votades en aquesta mateixa cambra per unanimitat, votades a favor nostre, per tots nosaltres, i després de ser acordades, el president, el nostre president ni tan sols les va voler defensar davant els seus col·legues de València i de Múrcia.

I miri que fins ara des del Grup Socialista els hem donat suport, els hem donat suport perquè el nou sistema de finançament reculli el principi d'ordinalitat i la solidaritat, perquè tenguí efectes retroactius; els hem donat suport per reclamar políticament i jurídicament les inversions estatutàries o per garantir una major descentralització dels ingressos, i ho continuarem fent. Però de res ens servirà açò, de res açò tindrà validesa si després no tenim un govern disposat a arribar fins on faci falta per fer possible que aquests acords es converteixin en una realitat.

Miri, vostès van entregar, el passat dia 7 ho explicava aquí perfectament, al Govern de l'Estat l'anàlisi del sistema de finançament autonòmic i tot i que les dades entenem que podrien ser més treballades també és cert que coincidim en molts dels arguments exposats, ara bé, sabem què és el que succeirà a partir d'ara? Ens ho ha explicat vostè, però ens ho ha explicat dins una espècie de teranyina de la qual, malauradament, els resultats que es produiran seran poc esperançadors.

Succeirà que el ministeri recollirà els seus documents de totes les comunitats i en farà una espècie de resum, els hi entregaran, els hi tornaran demanar noves correccions, vostès els enviaran noves notes i el Sr. Montoro diu que ho analitzarà i ho estudiarà, els tornarà convocar i els reunirà, semblarà fins i tot que els escolten i un dia el Sr. Montoro, quan ell cregui que és el seu millor moment per als interessos ministerials, imposarà un model de finançament que ja té elaborat i que vostès, com han fet fins ara amb el REB i les inversions estatutàries, diran que sí, vagi o no vagi bé a les Illes Balears.

Aquesta és la història que en certa manera ja ens ha succeït, el Sr. Montoro va anunciar que no hi hauria inversions estatutàries i vostès no varen piular. Va sortir el Sr. Montoro dient que s'acabarien els impostos autonòmics i no els hem sentit una mesura de força real, i podríem seguir. I és que tampoc no hem d'oblidar, Sr. Marí, senyores i senyors diputats, que tenim una comunitat autònoma que està intervinguda pel Govern de l'Estat, una comunitat que mensualment és supervisada pels homes de negre del Sr. Montoro, el quals els marca les prioritats de pagament i les retallades que han de fer, que els obliga a pagar primer de tot els bancs, a retallar sobretot en sanitat i educació, que els diu fins i tot com de grosses han de ser les retallades als consells insulars, que ara haurà de tenir la nova llei de finançament de consells insulars, o el poc cas que han de fer vostès als ajuntaments.

I per tot açò, Sr. Conseller, per tot açò i molt més, sabem que les seves paraules carregades de bona voluntat no arribaran més enfora d'aquesta cambra. El Sr. Montoro farà prou poc cas, com ha fet fins ara i tantes altres vegades, perquè ell acabarà aprovant uns criteris que tal vegada van bé a la nostra comunitat autònoma o tal vegada no hi van, però quasi segur que no, però del que estam quasi convençuts és que no serà per la seva actitud valenta, decidida i ferma que mantindrà el Govern de l'Estat...

El Sr. Marí posa cara que no serà així, malauradament li dic: ens agradaria que fos veritat, però l'experiència ens ho demostra.

Vaig acabant, senyores i senyors diputats, reconeixia i ho faré... ho vull fer amb una proposta, esper que sigui un poc benèvol el Sr. President, amb una proposta concreta de la qual esper rebre una resposta, Sr. Conseller: el conseller ha reconegut en aquesta cambra que efectivament som a la mitjana del sistema de finançament, l'actual ens ha col·locat a la mitjana, que quan tancam l'any i cobram el dèficit, 500 milions més, ens ubicam -i així ens ho ha dit el conseller, 500 milions d'euros més, quan tancam la liquidació, està al mateix document que vostès han entrat-, efectivament ens ubicam a la mitjana; que amb el pacte Aznar-Matas estàvem els darrers i amb Antich-Zapatero ens hem ubicat els novès i per tant en tenim vuit davant nosaltres i som a la mitjana, molt bé.

A partir d'aquí, voldríem saber quin nou objectiu s'ha marcat vostè? Quin increment de recursos espera aconseguir per part de l'Estat amb aquest nou sistema de finançament? Perquè si amb l'actual hem aconseguit un increment de 500 milions d'euros, estaria bé saber quina quantitat pretén incrementar amb els nous recursos de l'Estat; estaria bé saber en quants milions d'euros espera incrementar l'aportació de l'Estat.

Ens pot dir quina quantitat ha estimat necessària per donar uns serveis de qualitat a les Illes Balears i per tant, que serà aquesta la quantitat que defensarà?

És més, Sr. Marí, si m'ho permet, el rept que vostè i el seu govern, a veure si és capaç d'aconseguir un increment de recursos igual al que va consolidar el Sr. Manera i el Sr. Antich la passada legislatura, i si no és així, si no és almanco amb la mateixa quantitat, amb aquests 500 milions d'euros, almenys a obtenir el mateix percentatge de guany, que els 500 sobre els 11.000 varen suposar al voltant de..., perdó, la comparativa va representar al voltant d'un 30% respecte del pacte Matas-Aznar, respecte del que hi havia. Accepta, Sr. Marí, aquest repte?

Després d'aquesta classe teòrica que ens ha fet (...) a la realitat, accepta aquest repte o seguirem escoltant teories sense entrar a concretar la proposta que avui ens ha vingut a explicar? Sense que ni tan sols ens pugui dir quina xifra hem de batallar tots de manera conjunta, que és la que necessiten els ciutadans de les Illes Balears perquè la nostra educació, la nostra sanitat i els nostres serveis tinguin una dignitat que ens permeti mirar el futur en confiança.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. Vicepresident primer substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pons. Per part del Grup Parlamentari MÉS i per un temps de deu minuts té la paraula el Sr. Biel Barceló.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Gràcies, Sr. President. Sr. Marí, partim d'una coincidència, la passada legislatura ja vàrem dir que estàvem lluny d'estar davant el sistema de finançament que necessitaven les Illes Balears, aquell nou sistema de finançament, però també vàrem dir que l'anterior era pitjor.

Llavors, partim també d'una qüestió, vull començar per un debat que he tengut avui matí ja amb el president sobre el nou REB, el Sr. President ha dit "aquest govern aconseguirà el nou REB i vostès hauran de callar". Esperem,estic convençut que serà molt complicat, ja han incomplert, Sr. Marí, vostè es va comprometre que el març del 2014 estaria, no la llei al Parlament d'aquí, a Corts Generals, març de 2014, s'hi va comprometre a comissió. Ja han incomplert, esper haver-me de callar, efectivament, i que d'aquí a mig any, d'aquí a un any tinguem el nou REB, però el cert i segur és que ja estan incomplint. Aleshores, amb quines garanties afrontam aquesta nova negociació per al sistema de finançament?

Hem aprovat tota una sèrie de punts, d'acords en aquest parlament de les Illes Balears, que crec que és important destacar, hem acordat que defensarem la millora de la capacitat normativa de les comunitats autònomes, que defensarem una major descentralització dels ingressos, el principi d'ordinalitat, així com també el principi de solidaritat, i també hem demanat la publicació de les balances fiscals.

Vostè també ha fet referència, per cert, a l'aplicació dels fons, el Fons de garantia, el Fons de suficiència, Fons de competitivitat, vull recordar que a la passada legislatura a proposta del nostre grup es va demanar la no inclusió de les Illes Balears al Fons de suficiència, estaria bé que per començar defensassin també una qüestió que no s'ha aconseguit. El Fons de suficiència el 2013 ha suposat que les Illes Balears hem hagut de retornar 648 milions d'euros, més o manco la quantitat s'ha repetit cada any, 648 milions d'euros que són ben necessaris per aplicar a educació, a salut, a serveis socials, no ens sobren, no ens sobren, els necessitam.

Passem a veure cadascun d'aquests punts en què hi ha hagut acord com estan. En primer lloc ens remuntarem a la primera i única balança fiscal, la del 2008, que s'ha aplicat, com deixava a les Illes Balears? Deixava a les Illes Balears la primera en aportacions, 3.191 milions d'euros anuals, 3.000 milions d'euros, 3.000 i busques, que se'n van i no tornen amb una aportació del 14,2% del producte interior brut. Perquè ens facem una idea, el 14,2% del producte interior brut, hem de tenir en compte que Catalunya, per exemple, aporta el 9,4% del producte interior brut; Lombardia aporta a Itàlia un 8%; el País Basc a Espanya, un 3,5; Baviera a Alemanya, un 4%; Nova York als Estats Units, un 2,1, podria seguir. Qualsevol de les regions considerades riques aporten molt manco que les Illes Balears, 14% del producte interior brut, inassumible.

He dit, però, una cosa: "teòricament riques". Quin era el punt de partida de les Illes Balears per ser la primera en aportació? Resulta que en el rànquing del PIB per càpita estam la setena, estàvem en aquells moments, la setena, no érem els més rics. Els primers en aportar i la setena en rànquing de PIB per càpita, no érem els més rics i en canvi sí que érem els que més aportàvem.

Com està la qüestió amb el nou sistema de finançament? Molt lluny d'aplicar-se el principi d'ordinalitat que defensam, lògicament. Ja ho vàrem dir -insistesc- a la passada legislatura, no és el sistema que necessitam. Les Illes Balears se situa la segona amb els recursos que aporta, abans de l'anivellament, amb 22 punts per sobre de la mitjana a l'hora d'aportar la segona, només per darrera de Madrid, però en canvi a l'hora de rebre baixam a la posició número onze, per davall de la mitjana. La segona en aportar, baixam a la onzena, al número onze, a l'hora de rebre, no s'aplica el principi d'ordinalitat evidentment.

Això ha tengut conseqüències, durant molts d'anys aquest sistema que ens espolia ha tengut conseqüències, ha tengut la conseqüència que mentre la renda per càpita espanyola els darrers deu anys ha anat pujant, amb una lleugera baixada evidentment els darrers anys per mor de la crisi econòmica, la nostra des de l'any 2000 no ha deixat de baixar contínuament, baixa la nostra renda per càpita disponible dels ciutadans i ciutadanes de les Illes Balears, mentre que la de la resta d'Espanya sempre ha estat per damunt. S'ha acabat aquella època en què les Illes Balears lideraven econòmicament no només l'Estat espanyol, sinó fins i tot les xifres europees.

També ha tengut conseqüències, per exemple, en sanitat, no disposar de recursos financers adequats ens situa molt per davall de la mitjana a l'hora de tenir un pressupost sanitari, mentre la mitjana que reben cadascun dels ciutadans de l'Estat espanyol se situa en 1.344 euros per habitant, nosaltres en disposam de 1.066; 300 euros per davall de la mitjana per habitant. Per tant, té conseqüències damunt els nostres ciutadans i ciutadanes.

I què preparam per al futur, que és el que ens preocupa, el nou sistema de finançament? Bé, idò hem llegit atentament l'informe, la proposta metodològica que han preparat els experts i, què ens proposen? Bé, idò a l'hora de calcular els ingressos, a l'hora de calcular..., perdó, què ens proposen en el sistema de comptes públiques territorialitzades, eh?, és a dir, les noves balances fiscals que ens donaran una fotografia de com estam, bé, idò ja preparen un sistema que ens perjudicarà, que resultarà que després d'aplicar aquest sistema semblarà que encara aquí tenim recursos i tenim doblers perquè, a l'hora d'imputar les despeses ens diuen que la superestructura política i administrativa de l'Estat, incloent "*el grueso de los servicios de ciertos ministerios políticos administrativos, se distribuirá en proporción a la población media durante el año entre los distintos territorios que conforman España*" Bàsicament, a qui beneficiarà això? A Madrid, lògicament.

Però, i el que més preocupa, en els ingressos, Sr. Marí? Resulta que a l'hora d'atribuir els ingressos de què disposam aquí, resulta que... diu textualment "*El gasto gravado de los extranjeros* -es refereix als impostos indirectes, és a dir a l'IVA-, *el gasto gravado de los extranjeros, incluyendo tanto el realizado directamente en nuestro país por los turistas extranjeros, no residentes en España, como las exportaciones, se reparte por población entre todas las regiones españolas con el fin de no distorsionar la distribución de las cargas que soportan los residentes*". És a dir, l'IVA que pagaran els turistes quan vinguin a les Illes Balears resultarà que no comptarà com a ingrés nostre, comptarà com a ingrés de tot els territoris de l'Estat espanyol, ja hem rebut!, ja hem rebut! Ja hem rebut, perquè resultarà que no produïm tants d'ingressos i per tant, com que no produïm tants d'ingressos a l'hora de repartir no ens toca tant, com si els turistes no gastassin aquí energia, transport, despesa sanitària, contaminació, aigua, recursos en definitiva d'aquí, aquest informe no es pot consentir, Sr. Marí. Aquest informe no es pot consentir i és cap on anam.

El sistema de comptes públics regionalitzats, que el Sr. Camps ha defensat aquí alguna vegada, és el que diu exactament, que l'IVA que els turistes deixin aquí a les Balears no ens comptarà com a ingrés nostre, comptarà com a ingrés de tots els territoris espanyols, ja hem rebut.

No acaba aquí, però, la cosa, com ja avui matí el Sr. Mas li ha recordat i vostè n'ha fet referència en la seva intervenció, la proposta de l'informe Lagares diu que Hisenda vol suprimir els impostos autonòmics. Vostè ha parlat d'harmonització, jo dic que això és una censura prèvia, directament, no ens tracten com a majors d'edat, simplement ens tracten com a simples gestors com si això fos una gestoria, ho diu textualment: "*debe ampliarse la coordinación ex ante respecto a la capacidad de las comunidades autónomas respecto al establecimiento de nuevos impuestos*". És a dir, abans han de jutjar si aquests impostos els podem posar o no, ens tracten com a menors d'edat, com si fóssim una simple gestoria per gestionar els recursos que se'ns digui des de Madrid, com ho hem de fer.

Sr. Marí, això no es pot consentir de cap de les maneres. I tot això com es fa o per què es fa? Es fa perquè l'Estat espanyol, el seu govern, el del Partit Popular, defensa la sacrosanta unitat de mercat. Miri, un economista, el Sr. Germà Bel diu: "*¿en qué piensan quienes sufren por la unidad de mercado, en las diferencias fiscales, en que existen diferentes lenguas oficiales, en que algunas regiones acatan dar subsidios a concesionarios de coches y otros no? Francamente, estas obsesiones se curan viajando o leyendo, lo ilustra el caso de Estados Unidos paradigma de economía de mercado donde cada estado tiene su IRPF propio, su IVA propio, incluso hay especificaciones estatales en las reglas de los seguros de tráfico y de consumo. Nadie discute en Estados Unidos sobre dolencias imaginarias de la unidad de mercado*".

Per què vostès, que són tan neoliberals, en aquest tema no s'apliquen la qüestió? Per què tant defensar la unitat de mercat l'únic que farà serà perjudicar-nos.

Miri, Sr. Marí, ja per acabar, en la passada legislatura, quan s'havia aprovat el nou sistema de finançament, en una intervenció per analitzar-ho vaig dir que des del nostre grup

érem ben conscients que amb l'actual estructura de l'Estat espanyol s'ha demostrat inviable un encaix just de les Illes Balears dins l'arquitectura de finançament autonòmic, deia que de cara al futur només el concert econòmic com el que tenen el País Basc i Navarra serà una solució definitiva. Així ho defensarem en solitari en el procés de reforma de l'Estatut i ho seguim defensant ara.

Vostè ha parlat avui de corresponsabilitat fiscal i d'autonomia financera, només la sobirania fiscal, només amb un concert econòmic solidari s'aconseguirà, si no l'únic que farem serà modificar un sistema que sempre ens ha perjudicat, que vostè sap positivament que a l'hora de negociar Extremadura, La Rioja, Múrcia, Castella-La Manxa, Aragó, Cantàbria, Galícia, cadascú defensarà el seu redol, les seves posicions, ningú no voldrà perdre i una vegada més les Illes Balears seguiran perdent. M'agradaria equivocar-me, m'agradaria d'aquí a mig any, d'aquí a un any reconèixer-li que ho han aconseguit, però em tem que tornarem estar com sempre i si no s'aconsegueix d'una vegada per totes la sobirania fiscal aquests doblers que necessitam per a l'educació, per a la salut i per a la despesa social a les Illes Balears, dels ciutadans i ciutadanes de les Illes Balears sempre seguirà mancant.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Barceló. Per part del Grup Parlamentari Popular i per un temps de deu minuts té la paraula el diputat Sr. Antoni Camps.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Moltes gràcies, Sr. Vicepresident, senyores i senyors diputats. Primer de tot m'agradaria felicitar molt sincerament el nostre conseller d'Hisenda Sr. Marí i el vull felicitar per dues qüestions, primera, per la seva brillant intervenció, intervenció sòlida, intervenció solvent que ha contrastat claríssimament amb la demagògia d'algunes de les intervencions precedents, especialment la de Sr. Marc Pons, que ha estat..., és a dir, que de cada dia se supera en la seva demagògia, no ho entenc, com si fes una carrera per veure quina cosa més grossa dic el dia següent, en fi.

I el vull felicitar també per haver comparegut avui de forma voluntària en aquest plenari per retre compte de quines són les passes que es donen de cara a reformar l'actual model de finançament. Unes passes que tenen com a objectiu final tòrcer la inèrcia de tants d'anys en què de forma sistemàtica Balears ha sofert un mal finançament, i lògicament la primera passa és analitzar -i açò és el que hem fet avui- quins efectes ha tingut sobre la nostra comunitat l'actual model de finançament.

Per tant, i com molt bé ha dit el conseller, des del Partit Popular, des del nostre grup parlamentari també volem agrair la feina realitzada per part tant de la conselleria com dels membres del Fòrum Balears Competitiva, com també dels membres del Cercle d'Economia per aquest estudi realitzat que s'ha presentat al ministeri de cara a conèixer quins són els efectes que té el model actual sobre la nostra economia i sobre els nostres comptes públics.

Consider que aquesta qüestió, la qüestió del finançament autonòmic, és fonamental per a la nostra comunitat, és fonamental per a la nostra viabilitat econòmica i és fonamental per millorar els recursos destinats als nostres serveis bàsics essencials, tant de sanitat, d'educació o de serveis socials, i precisament per açò crec que és important que des del Govern se'ns faci partícips a tots els grups parlamentaris d'aquesta qüestió, perquè tots ens puguem sentir implicats en aquest procés, que tots puguem aportar les nostres consideracions, com hem fet avui, i fer les aportacions que creguem oportunes. Per tant, també vull felicitar el conseller per aquest exercici de transparència, el qual ja haguessin volgut molts que s'hagués produït durant la tramitació i negociació de l'actual Llei del 2009, durant l'anterior legislatura, tal vegada, qui sap, el resultat no hagués estat tan decebedor.

Aquests dies hem sabut, i crec que és una bona notícia i és una notícia que a tots ens hauria de congratular, hem sabut que Balears ha aconseguit l'objectiu de dèficit per a l'any 2013, per primera vegada en la història hem aconseguit l'objectiu de dèficit, i ho hem fet de forma sobrada, si l'objectiu era d'1,47 sobre el PIB, ho hem aconseguit amb un 1,3; jo crec que açò és una notícia bona i que tots n'hauríem d'estar satisfets. I demà el president farà l'oportuna explicació sobre aquesta qüestió.

Però a mi m'agradaria referir-me a una qüestió i és que el fet d'haver aconseguit aquest objectiu de dèficit s'ha fet amb l'esforç claríssim de tots els ciutadans, un esforç que ha hagut de ser major que el de la resta de comunitats autònomes a causa, precisament, que estam mal finançats. La Llei del 2009, malgrat del que ens vol fer creure el Sr. Pons, que avui sembla que la Llei del 2009 és boníssima, hem continuat deixant la nostra comunitat en els darrers llocs quant a finançament. La nostra comunitat, fruit de l'actual model de finançament, és la darrera d'Espanya en despesa sanitària i educativa per habitant, són les dades del ministeris -el Sr. Pons ho pot consultar.

I el conseller ho ha dit molt bé, el model de finançament del 2009 conté moltíssimes deficiències que el fan injust per a Balears, i jo només en diré algunes que crec que és important ressaltar-les: és un model que perpetua les diferències entre comunitats, les mateixes diferències que hi havia amb el model del 2001 es repeteixen i es perpetuen amb el model del 2009, no solucionen aquesta qüestió. Existeix dins aquest model una barreja de fons, el fons de garantia, de competència, de suficiència, de coordinació, de tot, que suposa una distorsió del sistema. El model actual, i també el conseller ho ha dit, ha reduït el grau d'autonomia financera, en el 2007 era d'un 33% i en el 2011 va passar a un 20%. El Sr. Mas, qui avui es referia a aquesta qüestió, doncs no va dir res o no ha criticat el model anterior quan l'autonomia financera ha davallat 13 punts.

Aquest model tampoc no s'adapta als cicles econòmics. Aquest finançament, i ho ha dit el conseller, suposarà que en

aquest quinquenni Balears hagi rebut 1.000 milions d'euros menys que si ens haguéssim situat a la mitjana. Jo crec que són elements prou suficients per reconèixer entre tots que aquest model no ens serveix, que aquest model no és adequat per a Balears i per tant mereix la reforma i la modificació.

És per açò que des del Parlament, i ho hem dit moltes vegades i hem acordat moltíssimes coses, i també des del propi govern s'ha exigit que el nou de model de finançament es regeixi pel principi d'igualtat: tots els ciutadans d'Espanya, hagin nascut on hagin nascut, visquin allà on visquin, han de rebre els mateixos serveis essencials i amb la mateixa qualitat. I açò avui no és així, avui ens trobam que qui més aporta, en aquest cas, Balears, és qui manco recursos pot destinar als seus serveis públics essencials. Els ciutadans de Balears no som ciutadans de segona, "*Baleares también existe, también existe*", m'ha agradat molt el conseller quan deia, a resultes dels pressuposts generals de l'Estat, que semblava que per a alguns ministeris Balears no existia. Bé, doncs, jo crec que avui, i gràcies a l'esforç d'aquest govern i gràcies a les reivindicacions constants que s'han fet des del Govern i des d'aquest parlament, aquesta sensació canvia i en aquests moments tenim un govern que influeix a Madrid, un govern que és escoltat, que està ben considerat i que és capaç, sobretot, de prioritzar les necessitats dels nostres ciutadans per damunt de disciplines de partit i que lluita també per als nostres problemes.

Hi hauria molts d'exemples per poder il·lustrar açò que acab de dir, però l'exemple que ara debatem és l'exemple del finançament autonòmic, el nostre president va ser, de fet, el primer a reivindicar una reforma del model de finançament: a cada trobada pública, a cada entrevista per als mitjans de comunicacions, a reunions, davant ministres, davant qui sigui reivindica un millor finançament per a Balears, demana el que és just per a nosaltres. I aquesta actitud reivindicativa va ser totalment desconeguda a l'anterior legislatura durant la presidència del president Antich.

(Remor de veus)

I aquí em fa molta gràcia sentir com l'expresident del Consell Insular de Menorca reivindica les inversions estatutàries i ell va ser incapaç de reclamar les inversions estatutàries que corresponien a Menorca, va ser totalment incapaç, i per açò encara esperam l'Enclusa, encara esperam el Parc BIT, i aquesta és la realitat. I per què? Perquè van gastar més de 150 milions, destinats a inversions estatutàries, els van destinar a despesa corrent. I vostè, en lloc de reclamar al president Antich que arribessin aquells doblers, vostè no va fer res, i avui sí, avui que és diputat, avui no té responsabilitats de govern, avui sí que exigeix a tothom que solucioni aquesta qüestió.

En fi, crec que van ser quatre anys, i aquí hi ha diversos presidents de consells insulars, alguns consellers, van ser quatre anys de submissió i genuflexió davant el Govern central. Eren èpoques en què els interessos particulars primaven per sobre dels interessos generals de tots; està demostrat que el PSIB-PSOE només és reivindicatiu quan governa el PP i que calla quan governen els seus. I en canvi, a diferència d'açò, el Partit

Popular de Balears defensa els interessos de Balears independentment de qui governi, i ho hem fet amb les prospeccions petrolíferes, ho hem fet amb les taxes portuàries, ho fem amb el model de finançament, i si ens hem d'enfrontar a una altra comunitat autònoma ho fem, perquè defensam els interessos de Balears per sobre dels interessos de partit, el primer són els ciutadans i les seves necessitats.

Per tant, Sr. Conseller, des del nostre grup parlamentari no podem fer altra cosa que donar tot el nostre suport a les seves gestions que es fan des de la Conselleria d'Hisenda. Consideram que es fan les passes necessàries en la bona direcció i esperam, per tant, que les negociacions, que tot just acaben de començar, obtenguin els resultats esperats.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments i remor de veus*)

(*La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Temps ara de contestació del conseller d'Hisenda i Pressuposts, sense limitació de temps.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS
(José Vicente Marí i Bosó):

Gràcies, Sra. Presidenta. He escoltat amb atenció les qüestions que han posat damunt la taula de debat i he de dir-los que un poc la compareixença era per informar dels avanços en la negociació del sistema de finançament i acomplir també acords que es van prendre en aquesta cambra i que la voluntat del Govern és informar d'aquestes coses i al Govern de les Illes Balears li semblava rellevant, a més de tractar aquests temes en el Fòrum Balears Competitiva, a més de tractar aquests temes en altres organitzacions de la societat civil de les Illes Balears, li semblava important posar de manifest aquelles coses que en el procés de negociació es produeixin. I la primera era analitzar quins efectes ha produït el sistema de finançament del 2009 durant aquests cinc anys de vigència.

Aquesta era la primera passa que havíem de fer, però el mateix, Sr. Pons, que li vaig dir el 7 de maig del 2013, li deia, i ho posa el *Diari de Sessions*: "del que es tracta, Sr. Pons, és que, efectivament, iniciar un procés primer d'estudi de què ens ha donat aquest sistema del 2009". Jo veig aquestes coses, vostès veuen aquestes altres, segurament vostès trobaran coses positives, jo també, li deia en aquell moment, jo també he fet menció a l'esforç que la comunitat i els responsables de la societat civil varen fer a l'any 2009, però hem de fer aquesta anàlisi del sistema del 2009 i a partir d'aquí formular els criteris per a la seva modificació.

En un any ha estat impossible, en un any ha estat impossible, de tal forma que jo crec, després d'un any, que vostès defensen el sistema de finançament del 2009; que a vostès ja els sembla bé aquest sistema de finançament del 2009 i, si no, doncs ésser a l'alçada, i així com el Govern reconeix algunes coses, el que ha de fer és venir aquí i dir què és el que no funciona bé del sistema del 2009, simplement. Hem de començar per aquí.

Vull quedar-me amb les coses positives de la seva intervenció, quan ha comentat que dona suport al Govern en una sèrie de qüestions que segurament tendrem temps de posar damunt la taula ara que començam, ara que ja sabem quins són els defectes del 2009, doncs tendrem l'oportunitat de posar damunt la taula de cara a la negociació.

No comparteix, Sr. Pons, ni el Govern de les Illes Balears comparteix aquest *totum revolutum* que fa vostè quan parla de sistema de finançament o quan parla del finançament de la comunitat autònoma, no ho compartim, no ho entenem així. Una cosa és el sistema de finançament autonòmic, una altra cosa és les inversions, una altra cosa és el règim econòmic balear, són coses diferents; a no ser, a no ser que vostè no les entengui diferents i aleshores s'entén que diners d'inversió els enviïn a despesa corrent, aleshores s'entén. Però són coses diferents, una cosa és el sistema de finançament per cobrir els recursos necessaris per cobrir els serveis públics fonamentals que presta la comunitat autònoma; una altra cosa són les inversions i el dèficit d'inversió en infraestructura pública que ha patit aquesta comunitat durant quaranta anys; una altra cosa és el règim econòmic balear que és desenvolupament de l'article 138 de la Constitució -per cert, l'article 138 parla "*hacer efectivo el principio de solidaridad*", i en aquest article parla del fet insular "*atendiendo al hecho insular*"-, per tant, quan altres comunitats autònomes parlen de solidaritat haurem de parlar nosaltres del fet insular i de la solidaritat que es deu i que s'ha d'atendre en matèria de fet insular. I el REB respon a això, al fet insular, els majors costos que tenen els nostres sectors productius per competir amb igualtat de condicions.

No és veritat, per tant, aquesta història que es munten vostès de les tres potes de finançament, no, no, és que són coses diferents, diferents.

I deixi'm dir-li una cosa, a més, perquè com que això ho repeteixen i és el seu mantra, la vegada, ja vaig dir aquí en aquesta cambra, que en quaranta anys, de l'any 65 al 2004, la Fundació BBVA, l'única comunitat que divergeix en matèria d'inversió pública, en matèria d'infraestructura és les Illes Balears, tota la resta convergeixen, però l'única que divergeix és les Illes Balears, per tant el dèficit en matèria d'infraestructures públiques és evident i a més fa fredor. Però també li vull dir que la vegada que més a prop de la mitjana per càpita s'ha situat aquesta comunitat va ser el 2013, 74 euros per càpita més a prop de la mitjana; la vegada, la millor vegada dels seus governs va ser el 2009 i ens vàrem quedar a 80 euros per càpita de la mitjana, i això és així i vostè pot continuar explicant-nos altres coses.

A més, a més, i ara que hem fet públiques les dades de dèficit públic de l'exercici 2013, li diré també, perquè també vostès han estat un any, i encara aquest matí, però bé, un any dient *los 90 millones de carreteras*, els 90 milions de carreteres computen com a ingressos a l'exercici 2013 i es paguen pressupostàriament el 2014, i això és així. I li vaig dir a vostès i a la Sra. Armengol: quan es publiquin les dades de dèficit sabrem qui té raó. Té raó el Govern de les Illes Balears en aquesta matèria.

Per una altra banda, Sr. Barceló, és veritat que hi ha hagut un procés intensíssim de solidaritat de les Illes Balears amb la resta de l'Estat, si no, no s'entén d'una altra manera que passem de ser la primera comunitat en renta per càpita a ser la setena, després d'uns anys; no només pel fet del tractament del sistema de finançament, que he explicat aquest matí, bé, aquest matí, fa una estona, que del 2002 al 2011, per tant els dos sistemes de finançament, estam encara en un 8% per baix de la mitjana. Aquesta davallada en renta per càpita no és només explicable pel sistema de finançament, en gran part sí, també amb problemes que tenim amb dotacions d'infraestructures públiques perquè la nostra comunitat sigui més competitiva, amb costos d'insularitat que patim.

Vostè feia referència a les balances fiscals. Jo crec que l'important de les balances fiscals és que es posin les dades estadístiques damunt la taula, a partir d'aquí el Govern de l'Estat calcularà les balances fiscals, i ells han dit que ho faran pel mètode càrrega-benefici, que és el que imputa determinades, fa una sèrie de supòsits d'imputació, totes les coses tenen la seva part bona i la seva part dolenta, menys bona, o sigui, es pot dir que sí: que la base naval de Rota produeix beneficis a les Illes Balears? Jo crec que en una part sí; també ens podran dir: ja, però *la base naval de Rota genera unas sinergias económicas en Rota* que són importants. Bé, sí, podem discutir un poc, però al final l'important és que el Govern de l'Estat posa damunt la taula les dades i ell calcula, per un determinat mètode, els resultats.

Per la banda dels ingressos és veritat que s'expressa amb aquests..., bé, millor dit, no és veritat que s'expressi literalment amb aquests termes respecte de l'IVA de no residents, hi ha més menció a aquesta qüestió i es matisa, d'acord? Ara, segurament amb el fons hi estarem d'acord, no es pot computar com sembla que es desprèn que es computa el tema de l'IVA dels nos residents.

I després, en matèria de fiscalitat de què també hem parlat un poc aquest matí, bé, el nostre partit i el Govern defensa que és necessària una certa..., posar un poquet d'ordre, segurament derivat de moltes coses, però d'ordre; o sigui, el que no pot ser és que cada un s'aixequi i *¿qué figura tributaria me invento esta mañana?* al nostre Estat. I el Govern no comparteix que s'hagi de fer anàlisi prèvia al Consell de política fiscal i financera de les figures tributàries autonòmiques, però el Govern sí que comparteix, perquè això afecta la seguretat jurídica dels operadors i afecta la seguretat jurídica també de les persones, sí que comparteix que el Consejo superior de coordinación tributaria s'analitzin, perquè si no el que passa després és que, una vegada has posat l'impost o has posat la figura tributària, ve l'Estat i et diu que *esto no se adecúa a la LOFCA, esto tal o esto cual*, no: m'ho digui en el Consell superior de coordinació tributària i a partir d'aquí prenem les decisions pertinents.

I per acabar, Sr. Barceló, jo crec que..., vaig a dir-li una cosa: si la quota basca i l'aportació del conveni navarrès es liquidassin com toca, vostè no voldria el concert basc ni el conveni navarrès, si es liquidassin com toca, que és el primer que he fet a la nostra intervenció. És veritat que existeix una simetria de finançament per a dos sistemes de finançament diferents, el que diem és que el sistema de finançament navarrès i basc han d'aportar a la solidaritat com aporta el règim comú,

no? Per tant, si es liquidés com tocàs, vostè no voldria un concert econòmic.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Torn ara de rèplica dels grups parlamentaris. Té la paraula el Grup Parlamentari Socialista, el Sr. Marc Pons, per un temps de cinc minuts.

EL SR. PONS I PONS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Marí, vostè ens podrà explicar el que vulgui però en aquesta comunitat autònoma els recursos arriben per tres bandes -diu que sí, és ver que sí?-, arriben per tres bandes: inversió de l'Estat, pressuposts generals de l'Estat, per una banda; règim especial de les Illes Balears, per una altra, sistema de finançament, tres potes. Els recursos de la nostra comunitat autònoma ens arriben per una d'aquestes tres bandes, i jo li dic: si d'aquestes tres bandes per on ens arriben recursos, a dues d'elles vostès hi han renunciat, només ens en queda una.

Si tinguéssim un règim especial a dia d'avui que ja estigués aprovat, que representàs un sistema fiscal específic per a Balears, més recursos per a les nostres empreses; estariem parlant d'una altra cosa. Si l'Estat cada any invertís a la nostra comunitat autònoma 400 milions d'euros estariem parlant d'una altra cosa. Tot açò, balances fiscals, el conjunt, el que nosaltres recaptam i feim entregar i el que ens arriba, açò ho hem de posar en equilibri. D'aquestes tres vies n'hi ha dues que vostès hi han renunciat, i si ara ens volen dir que únicament pel sistema de finançament aclarirem tots els problemes jo els dic que no, les inversions no les aclariran per aquesta via, ni el règim especial tampoc. És més, és que la negociació del sistema de finançament l'haurà de fer amb 17 comunitats autònomes més, quan resulta que el règim especial i les inversions estatutàries eren bilaterals entre Govern i la comunitat autònoma.

I per tant aquí devora li deim que els precedents no són bons. Confiances en aquest govern, poques.

Més coses. L'hem sentit i hem arribat a la conclusió, vol un model més estable, més previsible, el famós decalatge dels dos anys, els 1.000 milions d'euros que es cobrin després, dos anys després. Són coses de millora, si no li ho discuteixo, açò. Ara sabem, vostè ens ha explicat com vol la caixa, de quin color, amb quin embolcall, de quina forma... I jo li torn demanar: i quants de bombons hi ha d'haver dins la caixa? Que ens ho dirà? Quants de bombons vostè està disposat a batallar perquè arribin de més a la nostra comunitat autònoma? I tornarà pujar aquí i no ens ho explicarà, ens continuarà explicant de quin coloret ha de ser aquesta caixa, amb quin embolcall... En la majoria de coses hi estam d'acord, però la important, l'essencial, quan acabi, quan vegem el nou sistema de finançament, que acabarem comptant, jo li dic a què jugam? Que pujarà aquí dalt i ens ho explicarà? Perquè en dues intervencions no ha estat capaç de fer-ho. Volem saber quant, Sr. Marí.

O si resulta que ens quedarem com estam, i si és aquesta l'opció. Nosaltres li deim que no, que el principi d'ordinalitat l'hem de batallar, clar que sí, per suposat! És que és millorable, el sistema de finançament, és que és millorable; si ho hem dit sempre, açò, Sr. Marí! Però també hem de reconèixer, i vostè ho ha reconegut, que ara ens arriben 500 milions d'euros més dels que arribaven, amb un decalatge de dos anys, sí; en un quinquenni..., si ho ha dit vostè, en un quinquenni, si tenguéssim el quinquenni exactament, en perdríem 1.000, milions. Clar, decalatge de dos anys, 500 i 500 són 1.000, però és que açò continua, el Govern ens els deu, Sr. Marí!, no ens faci trampes, i vostè, açò, ho sap; i vostè, açò, ho sap. Els 500 milions d'euros, aquests que encara no..., perquè el 2013 encara no s'ha liquidat, quan es liquidi arribaran aquests recursos, i vostè hauria de tenir l'honestedat almanco de poder-ho explicar.

Més qüestions. Una reflexió: alerta, alerta a presumir en excés del compliment de l'objectiu de dèficit; alerta a presumir en excés del compliment de l'objectiu de dèficit. Enmig d'una negociació amb totes les comunitats autònomes, on resultarà que ara a veure si, com que vam tenir 500 milions d'euros més anuals cada any amb l'actual sistema de finançament i no estam tan malament, açò ens justifica no complir l'objectiu de dèficit i tot el que hauríem de demanar estam en debilitat. Per tant una reflexió al president, que em pensava que seria aquí perquè ens ha convidat a tots a ser-hi perquè vostès ens donarien una lliçó, i resulta que el president se'n va i ni tan sols no l'escolta. Alerta, alerta a presumir amb l'objectiu de dèficit.

Demagògia, i quant al que representa aquest plantejament que el Sr. Marí també deia. Me'n vaig a les inversions, ara. Ho va dir el president Bauzá i ho diu ara, ho ha dit el conseller Marí, que mai no havíem estat tan a prop de la mitjana en inversions, ens ha dit avui el president, mai no havíem estat tan a prop de la mitjana. Pressuposts generals. Açò ho diuen ara, eh?, ens estam atracant a l'estiu i per tant han passat ja quatre mesos, no recordam què dèiem quan el Govern de l'Estat va aprovar els pressuposts generals de l'Estat. Els ho record? Sr. Marí: "*Hay determinados ministerios que aun no se han enterado que las Baleares es España*"; el Sr. Camps: "*Los presupuestos son un desprecio y un nuevo maltrato a las Baleares; es una burla, una nueva injusticia y un nuevo escarnio para los ciudadanos. Aunque queremos seguir siendo solidarios no nos pueden tomar por el pito del sereno y tratarnos como a tontos*". Açò ens ho deia el Sr. Camps, el mateix que ara ens està dient que aquests pressuposts generals de l'Estat resulta que en inversions mai no havien estat tan bons per a nosaltres.

Tres, quatre mesos de diferència. Ho va dir el president Bauzá, eh? Açò sí, els socialistes som uns demagogs perquè resulta que..., i resulta que quan els poses davant el mirall te n'adones que no tenen cap inconvenient a defensar una cosa i la contrària amb tres mesos de diferència. I açò és el que ens fa por, ens fa por que ens acabem trobant un sistema de finançament que sigui dolent per a les Balears, i que després de repetir-ho durant sis mesos seguits acabin volent fer creure als ciutadans que el sistema realment és bo.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Pons, ha d'acabar.

EL SR. PONS I PONS:

No pot ser aquest el camí, en absolut. Nosaltres en qualsevol cas continuarem estalonant-lo a l'hora de fer plantejaments de millora, sempre que, evidentment, Sr. Marí, ens faci arribar la documentació prèviament i la puguem estudiar. Si no és així està clar que hi ha coses que tampoc no acaben de funcionar prou bé.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Torn ara de rèplica. Té la paraula, pel Grup Parlamentari MÉS, el Sr. Gabriel Barceló, per un temps de cinc minuts.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Bé, primer, Sr. Marí, efectivament li hem de reconèixer l'agraïment per haver donat comptes. Crec que és important perquè no sol ser habitual en el seu govern.

S'ha defensat aquí, des de la tribuna, el portaveu del Partit Popular, tot el que ha anat dient el Sr. Bauzá. Jo ho definiria com a *parole, parole, parole*, perquè per ara, res; per ara, res.

El Sr. Marc Pons parlava de tres potes de finançament; se'n deixa una: la de la Unió Europea. Resulta que si analitzam totes i cada una d'elles, a totes i cada una d'elles estam, si no els darrers, dels darrers. Fons que vénen de la Unió Europea: qui ens ha de defensar? L'Estat. No ho fa. Fons que vénen de la Unió Europea, per davall de la mitjana espanyola, dels darrers, i això que tenim insularitat, pluriinsularitat.

Finançament autonòmic, ara en parlarem, n'estam parlant; ja ho sabem. Via pressuposts generals de l'Estat, també dels darrers. I l'altra el REB, inversions estatutàries; des del 2011 no tenim ni l'un ni les altres, ni REB ni inversions estatutàries, inversions que havien d'anar a turisme, a medi ambient, a infraestructures, qüestions que podien ajudar la nostra economia; no en tenim. Ni el nou REB. Insistesc, incomplint una llei orgànica, l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, incomplint del Sr. Rajoy i del Sr. Bauzá, incomplint flagrant d'una llei orgànica.

Per tant, sigui quina sigui la via de finançament que analitzem, som els darrers. Fa poc, de fet, es varen publicar les balances fiscals: amb la Unió Europea, dels darrers; finançament autonòmic, dels darrers. Per tant, encara que siguin coses diferents, com vostè ha dit, s'han de tenir en compte, s'han de tenir presents. Estic d'acord, són qüestions diferents; avui estam analitzant el finançament autonòmic, però evidentment ens afecten clarament aquí.

Vostè ha parlat d'un procés intensíssim de solidaritat de les Illes Balears cap a la resta de territoris. Bé, vostè és molt benèvol; jo diria que, efectivament, nosaltres sempre hem acceptat el principi de solidaritat, sempre l'hem acceptat, però una cosa és el principi de solidaritat i l'altra és un vertader espoli fiscal que any rere any s'està aplicant en aquest territori, perquè mirem la dada que mirem és igual, a la comparança sempre surten perdent les Illes Balears: si miram els euros per habitant en universitat, si miram els euros per habitant en sanitat, si miram els euros per habitant en llits hospitalaris, en aules, en transport públic... És igual, sigui quina sigui la xifra que mirem en totes, en totes hi sortim perdent, en cap no arribam a la mitjana. Això és conseqüència, entre altres qüestions, sobretot del finançament.

També hi ha altres qüestions, lògicament, i estic d'acord amb vostè que la baixada de la renda per càpita a les Illes Balears no només és imputable, no només, al tema del finançament; també, en part, al nostre model econòmic que, per cert, en parlarem a la moció que presentarem el pròxim dia.

Les balances fiscals. Vostè diu que hi ha unes imputacions que poden ser negatives, que poden ser positives, però és que resulta que les positives no ens toquen mai, sempre ens toquen les negatives. Vostè dirà que aquest informe quant a allò de l'IVA turístic no és exactament com jo li he dit; bé, jo l'hi he llegit textualment el que diu respecte a com s'imputarà l'IVA turístic, l'IVA que generen els estrangers. Per tant en aquests càlculs hi sortirem perdent. Està clar que nosaltres som dels que més hi sortirem perdent, perquè justament les tres comunitats autònomes que pitjor finançades estan, llevat de Madrid, que és un cas a part, Catalunya, País Valencià i les Illes Balears, justament els perjudica aquesta dada; a les tres comunitats autònomes que més turistes reben, justament els perjudica aquesta dada. Per tant és curiós com l'Estat està preparant, i en aquest cas perjudicant, les Illes Balears.

Ja per anar acabant, que veig que el temps se'n va, en el tema de posar ordre a les figures tributàries autonòmiques, com vostè diu, que el Govern hi està d'acord, jo crec que ens hauríem de preocupar, perquè textualment la proposta parla de *juzgar*, de *juzgar ante y dentro del Consejo de Política Fiscal y Financiera si los nuevos tributos propuestos están gravados por el Gobierno central*. És a dir, ens tracten com a menors d'edat. Insistesc, no podem acceptar aquesta situació.

Ja per acabar, miri, jo crec que la filosofia del concert econòmic -solidari, afegim nosaltres- és la que ens convé; ens convé que nosaltres recaptem aquí els nostres impostos i llavors paguem la part que correspongui a l'Estat. Per què sobirania fiscal?, idè perquè ens pot servir, per exemple, per definir el nostre model econòmic, quin és el model econòmic que volem, si volem apostar per innovació, per recerca, per desenvolupament; si tenim recursos ho podrem fer, si no en

tenim és molt més mal de fer; però sobretot perquè puguem decidir en què volem invertir els nostres impostos, sobretot en el tema dels serveis públics, sobretot en uns serveis públics de qualitat; educació, salut, serveis socials, transport públic, només es poden tenir si aquí podem decidir on els destinam, però si no podem decidir on destinam els nostres recursos això no ho podrem fer. Per tant des d'aquest punt de vista, sigui quin sigui el model que al final quedi, ha de garantir la sobirania fiscal, Sr. Marí.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Temps ara de rèplica del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Antoni Camps, per un temps de cinc minuts.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, no s'esforci, no s'esforci perquè ja ho hem vist, és inútil; és inútil voler explicar una i altra vegada les coses tal com són, i no hi ha manera que ho entenguin, és que no hi ha manera. Els hem dit "vostès mesclen les coses". Tant els és el REB com si és el finançament, com les inversions... Tot ho mesclen, tot és el mateix, tot va dins l'olla, és igual. I els expliques "no, és que açò són coses diferents, és que açò va...", i és igual! Per tant li dic que no s'esforci perquè són ganes, perquè ells continuaran amb la mateixa cançoneta de sempre.

I ja li dic que és molt mal de fer poder consensuar res, especialment amb el PSIB, perquè encara consideren que el model de finançament de 2009 és bo per a Balears. Fins i tot diré més, jo pel que he sentit avui veig més viable arribar a alguns acords amb el Grup MÉS, els veig molt més seriosos, molt més..., sí, molt més solvents...

(*Remor de veus i rialles*)

Sí! ...que amb el PSIB. És que avui el Sr. Pons jo crec que s'ha superat ell mateix. Avui parlava de *los hombres de negro*, de *los hombres de negro*, que és la mateixa història que ens repeteix a les comissions d'Hisenda, *los hombres de negro*, que estan intervinguts, i tal.

(*Continua la remor de veus*)

És a dir, la fantasia arriba ja a límits insuperables, i avui el Sr. Pons... Insuperable, és que és insuperable!

Ens parlava del dèficit. Escolti, què a té a veure el dèficit amb el finançament? Si nosaltres demanam un finançament que es regeixi pel principi d'igualtat, que tots els ciutadans, siguin d'allà on siguin, visquin allà on visquin, tinguin els mateixos serveis, tinguin la mateixa qualitat de serveis, puguin accedir als mateixos serveis a qualsevol punt d'Espanya. Què té a veure açò amb el dèficit?

I, ja li dic, la intervenció que vostè ha dit que jo vaig dir en aquest plenari, és que la repetesc, la repetesc, perquè en aquell moment els pressupostos del Govern central eren inassumibles per aquesta comunitat autònoma, i sí, aquella intervenció, i la del conseller, i la del president, var servir, var servir per aconseguir amb una esmena 74 milions més, 74 milions més d'euros amb una esmena que es va aprovar als pressupostos generals de l'Estat. I açò, amb aquesta esmena, aconseguim que la inversió pública de l'Estat a Balears estigui en el punt més baix de la mitjana de tota la serva història. I aquesta és la realitat.

Deia el Sr. Barceló que som els darrers. I és cert, som els darrers en finançament, en tot; en el tema de finançament som els darrers, som els darrers en despesa per habitant educativa, sanitària, etc. Però açò jo és nou d'ara, no; açò passava també a l'anterior legislatura, que vostès governaven! I a vostè no el vaig sentir amb aquesta mateixa força dient el mateix als seus mateixos que governaven en aquell moment. Per tant, és a dir, voler aquí criticar o voler aquí forçar o voler aquí reivindicar determinades coses quan vostès quan governaven no van ser capaços de fer, resulta com a mínim xocant.

(Més remor de veus)

I, mirin, i el REB, i el REB. L'any 2008, i açò ho poden mirar a les hemeroteques, el Sr. Antich deia, ja anunciava el 2008, que era imminent un nou REB, en el 2008. I ara vostès per uns mesos, sembla que, vaja, la fi del món, la fi del món, quan el REB en consciència si creim que és tan dolent, el 2008 el Sr. Antich deia que l'havien de modificar i que era imminent, i devia tenir alguns papers; però és que no tenia ni estudis. Si el primer estudi seriós que es farà estudiant els costos d'insularitat es farà i el farà aquest govern, i s'ha encomanat a la Universitat de les Illes Balears perquè el faci, el primer estudi seriós que tindrem, i a més integral, d'aquesta qüestió.

Jo crec, en definitiva, que el Govern està fent les coses com toca, està fent les passes que toquen. Ara avui hem analitzat com afecta el model 2009 sobre la nostra economia i sobre els comptes públics d'aquesta comunitat autònoma. Açò és el primer que hem de fer, analitzar les coses; a partir d'aquí, veure en què és positiu anar millorant; i a partir d'aquí, totes les aportacions que es puguin fer des dels partits de l'oposició benvingudes seran, perquè tot açò ens ajudarà. Jo crec que en un tema capital com és el tema del finançament tots hem d'anar junts, amb les discrepàncies que vulguem, però en el fons coincidim tots, i per tant tots hem d'anar junts donant suport al Govern, donant suport al conseller en les seves negociacions amb Madrid. Jo crec que açò és el fonamental.

Per tant, i ja per finalitzar, des del nostre grup parlamentari tot el nostre suport, Sr. Conseller, endavant amb aquestes negociacions i ben segur que seran profitoses per a tots.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Temps ara de contrarèplica. Té la paraula el conseller d'Hisenda i Pressuposts sense limitació de temps.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS (José Vicente Marí i Bosó):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Camps, un ha d'agrair-li la seva intervenció, perquè la veritat és que un troba...

(Més remor de veus)

...troba coincidències i ganes de fer feina del grup de la majoria parlamentària, i en canvi el grup majoritari de l'oposició, o Sr. Pons, m'hauria de contestar vostè què arriba del REB a la comunitat autònoma. Finançament què arriba a la comunitat autònoma? El REB el que fa és mirar de rebaixar els costos d'insularitat dels nostres sectors productius, però no afecta finançament; més que en la compra de béns i serveis que faci l'administració de la comunitat autònoma, més que en la compra de béns i serveis que faci l'administració de la comunitat autònoma no afecta el finançament de la comunitat autònoma.

I en matèria de règim econòmic de les Illes Balears li he de dir que tenim un règim econòmic de les Illes Balears gràcies al Partit Popular, que va aprovar la Llei 30/98, i aquella llei va suposar una passa endavant, aquella llei va permetre que en aquestes illes es parlàs d'un règim econòmic específic de les Illes Balears. Aquella llei també tenia problemes, perquè derivava a massa comissions mixtes Govern central comunitat autònoma les decisions de les coses, i això és el que modificarem ara.

I també, idò bé, escolti, vostè diu "no, había siete años...", i el Sr. Barceló també incidia en això, que hi havia set anys per modificar la llei. Vostès ho varen intentar?, no ho varen intentar en cap moment d'aquests set anys. No, no, hi havia set anys per modificar la llei, hi havia set anys per modificar la llei; vostès ni ho varen intentar. Si li pareix que... si feim comptes que són les coses d'aquestes quatre que vostè diu, no?, vostès sí... no, no, no, el que dic és que vostès es varen deixar aquesta, ni ho varen intentar, la del REB ni ho varen intentar.

I aquest govern sí que ho ha d'intentar i ho ha de fer, i el primer que s'ha de fer és saber quins són els costos de la insularitat, i record aquella intervenció seva a la Comissió d'Hisenda on parlàvem d'això, que havíem de saber quins estudis hi havia. Bé, no hi ha més que estudis sectorials, hi ha estudis sectorials, i hi ha un estudi molt antic, molt antic, un incomprensiu sobre els costos d'insularitat.

(Remor de veus)

El que ha fet el Govern es conveniar amb la Universitat de les Illes Balears per fer un càlcul d'aquests costos d'insularitat i perquè serveixi de base en la negociació que duem a terme amb el Govern de l'Estat en matèria de règim econòmic balear.

I després vostè mescla les coses i atribueix intervencions respecte dels pressuposts generals de l'Estat del 14 els atribueix als al 13 i fa sumes i fa restes. El que jo mateix vaig expressar, i vostè ha llegit, era respecte dels pressuposts generals del 14, i és veritat que gràcies a la intervenció del Partit Popular de les Illes Balears, del president del Govern, es va introduir una modificació per a un tema que podem fer moltes inversions en moltes coses, però jo crec que era un tema transcendental que és la depuració d'aigües, la depuració d'aigües a l'illa d'Eivissa, a la ciutat d'Eivissa i a la ciutat de Santa Eulària i també a Menorca, és fonamental. Vostès feien inversions en *centros de fotografia* i coses així, però depuració d'aigües és fonamental perquè afegeix valor al nostre principal sector, i els *centros de fotografia* també estan bé i són importantíssims perquè aporten sentit cultural a la nostra societat, però aquest tema de depuradores vostès s'oblidaven.

Sr. Barceló, és veritat que els fons europeus és una part important dels recursos amb els quals ha de comptar la nostra comunitat autònoma per fer aquestes coses de redistribució de renda, no de finançament, de redistribució de renda. En aquest sentit li vull recordar que s'han doblat els fons europeus de cara al pròxim septenni.

Igualment, bé, jo no..., ni el Govern de les Illes Balears, ni jo particularment, creiem que hi hagi cap espòli, creiem que hi ha, com m'hi he referit, creiem que hi ha hagut un intens procés de solidaritat durant aquests anys que és veritat que han fet baixar la renda per càpita dels ciutadans de les Illes Balears.

I també el Govern se centra, parlava vostè del model econòmic, i jo crec que també aquí hem donat una passa important, hem centrat les línies, les poques línies, jo crec que en el pressupost de 2014 més que en el del 2013, però les poques línies d'inversió pública les hem centrat en això, en I+D+I també, en el programa RIS3 i a banda d'energies renovables i depuració d'aigües, perquè sí que és veritat que són un complement de la nostra principal activitat que és el sector serveis que jo crec, personalment, que no podem canviar el model, però hem de complementar el model i l'hem de complementar bé i una de les bases de complement del nostre model econòmic és l'I+D+I, energies renovables i depuració i tractament de residus, que en aquest tema també hem de continuar fent molta feina.

En definitiva, senyores i senyors diputats, hem parlat no només de sistema de finançament, hem parlat de més coses, i es tracta que al llarg de les pròximes setmanes i dels pròxims mesos continuem també perfilant la posició de les Illes Balears en la negociació del sistema de finançament autonòmic, també en el Règim econòmic balear quant que puguem estudiar quines modificacions hem de fer sobre aquesta llei, sobre la base també dels estudis més omnicomprendius que el Govern entenia que s'havien de fer primerament.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors i senyores diputats, ja que hem acabat aquest punt, si els sembla bé, ara faríem una interrupció, faríem una aturada del Plenari d'avui, per un temps d'una hora, i començaríem a les quatre i quart, d'acord?

Gràcies, fins després.

V. Debat i votació sobre la procedència o no que el Parlament interposi recurs d'inconstitucionalitat contra la Llei 27/2013, de racionalització i sostenibilitat de l'Administració local, escrit RGE núm. 2354/14, presentat per 17 diputats adscrits al Grup Parlamentari Socialista, rectificat mitjançant escrit RGE núm. 2491/14.

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyores i senyors diputats, continuem el plenari amb el cinquè punt de l'ordre del dia que correspon al debat i votació sobre la procedència o no que el Parlament interposi recurs d'inconstitucionalitat contra la Llei 27/2013, de racionalització i sostenibilitat de l'administració local, escrit RGE núm. 2354/14, presentat per 17 diputats adscrits al Grup Parlamentari Socialista, rectificat mitjançant l'escrit RGE núm. 2491/14.

Intervenció per part del Grup Parlamentari Socialista per defensar la proposta? Té la paraula la Sra. Pilar Costa, per un temps de deu minuts.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyors diputats, senyores diputades. La veritat és que ja són innumerables els debats que hem tengut tant en aquest plenari, com en comissió, a la Comissió d'Assumptes Institucionals sobre la reforma de la Llei local, llei estatal, una reforma que ara ja és una realitat.

Però des del meu grup pensam i tenim clar que aquesta Llei de racionalització i sostenibilitat de l'administració pública, és així com es diu aquesta nova Llei de reforma local, Llei 27/2013, de 27 de desembre, des del nostre punt de vista vulnera l'Estatut d'Autonomia i la pròpia Constitució Espanyola, i és per això que el meu grup planteja en el Ple d'aquest parlament que s'iniciï el procediment per a la interposició d'un recurs d'inconstitucionalitat contra aquesta Llei 27/2013, pel conjunt o pel contingut de tots els articles i disposicions addicionals i transitòries que hem relatat a l'escrit presentat a la Mesa del Parlament.

Les raons polítiques de rebuig a aquesta llei, crec que ja les hem donat com deia abans en innumerables debats en el Ple i en comissió, i, a més a més dels arguments polítics, els quals hi són i que també tendrem temps de parlar-ne, em centraré en els arguments jurídics que avalen la possibilitat que sigui aquesta cambra la que interposi o que iniciï el procediment per interposar recurs d'inconstitucionalitat i defensar així també el nostre Estatut d'Autonomia. La Constitució i els estatuts d'autonomia tenen designat el repartiment competencial entre

Estat i comunitats autònomes en matèria local i ha estat el propi Tribunal Constitucional, en diferents sentències, que ha consolidat alguns dels trets de la garantia d'aquesta autonomia local. Està clar que una vegada assegurat el mínim comú, cada comunitat autònoma pot atendre la seva diversitat, incloent alguns estatuts d'autonomia tot un llistat de competències locals.

Idò bé, la llei que ara proposam recórrer al Tribunal Constitucional fa tot el contrari, l'Estat deixa de ser el garant de l'autonomia local i dificulta l'ampliació d'aquesta autonomia local per part de les comunitats autònomes, no fixa un mínim enfront de la possible actuació autonòmica que pugui afectar l'autonomia local.

Veurem ara o posaré diferents exemples dels articles més destacats, que posen de manifest la vulneració de la Constitució i del nostre Estatut d'Autonomia.

I així començam amb l'article 1, paràgraf cinquè, d'aquesta nova Llei de reforma local, que dóna una nova redacció de l'article 13 de la Llei de bases de règim local, respecte de l'alteració dels límits territorials d'un municipi. L'Estat està clar que pot regular els principis o les bases relatius als aspectes institucionals, organitzatius i funcionals, però el que no pot fer és una regulació detallada de la fusió de municipis que pot deixar fora, i deixa fora amb aquesta regulació, es deixa fora en tot aquest procés la nostra comunitat autònoma i a les comunitats autònomes en general.

En segon lloc, l'apartat setè d'aquest mateix article 1, inclou un article 24 bis de la Llei local, que regula el procés de creació d'ens d'àmbit territorial inferior al municipi, competència que és clarament autonòmica i l'Estat se l'adjudica a través d'aquesta llei ordinària. L'article 18 que dóna una nova redacció al 25, recull també tot un llistat de competències pròpies dels municipis que vulnera des del nostre punt de vista l'espai competencial autonòmic. En ser o com a mínim semblar un *numerus clausus*, el que fa és vulnerar la capacitat de l'autonomia per establir altres competències, en virtut de la competència en exclusiva que tenim o que tenen les comunitats autònomes sobre el règim local.

Per altra banda, el nou article 1.10 sobre la delegació de competències de les comunitats autònomes als municipis, torna vulnerar l'autonomia de la nostra comunitat autònoma, perquè la regulació detallada de les condicions de la delegació, és una extralimitació en l'exercici de la competència bàsica estatal. Des de la legislació estatal es pot exigir que les delegacions de competències als municipis compleixin amb les exigències de la Llei orgànica d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera, però el que no es pot fer és imposar a la comunitat autònoma les condicions concretes de la delegació.

També entenem que es vulnera la Carta Magna, les garanties de pagament en la delegació de competències de les comunitats autònomes a les entitats locals, vulnerant l'autonomia financera de les comunitats autònomes i la reserva de llei orgànica sobre les formes de col·laboració financera entre l'Estat i les comunitats autònomes que recull l'article 157 de la Constitució. La nova llei diu que aquesta delegació o els convenis subscrits amb entitats locals hauran d'incloure una clàusula de garantia del compliment d'aquells compromisos, consistent en

l'autorització a l'administració general de l'Estat, a aplicar retencions en les transferències que li correspongui per aplicació del seu sistema de finançament.

I així mateix, una de les disposicions transitòries, l'onzena, que regula les mancomunitats de municipis, vulnera les competències autonòmiques sobre corporacions locals perquè restringeix la competència autonòmica exclusivament a la realització d'obres i de prestació de serveis públics. Però es priva a la nostra comunitat autònoma per determinar les tècniques d'organització i de relació per a la col·laboració i cooperació entre els ens locals.

Més enllà de totes aquestes vulneracions estatutàries i de la Constitució, crida l'atenció que la nova Llei de reforma local, imposa a la comunitat autònoma que assumeixi obligatòriament la titularitat de competències municipals relatives a educació, a salut, a serveis socials i a serveis d'inspecció sanitària, tot això, que són competències pròpies dels municipis, s'entreguen directament a la comunitat autònoma. I això, o bé sota determinades condicions com és el cas d'educació, o bé posant terminis com és el cas de salut i serveis socials, una llei ordinària, aquesta que pretenem recórrer, entra directament a les comunitats autònomes o atorga directament a les comunitats autònomes unes competències que són clarament municipals.

La inconstitucionalitat d'aquestes disposicions radica en què suposen l'atribució de competències al marge dels procediments constitucionalment establerts. L'Estat imposa a les comunitats autònomes unes competències que són municipals, de forma unilateral i coercitiva. I diem coercitiva perquè les disposicions transitòries primera i segona diuen que si les comunitats autònomes no han assumit la competència en un termini concret, els serveis continuaran en el municipi, però a càrrec financera de la comunitat autònoma, que si no entrega les quanties econòmiques necessàries, es procedirà a la seva retenció.

Per altra banda tots aquells preceptes que des del nostre punt de vista suposen una inconstitucionalitat per lesió de l'autonomia local, bàsicament articles 137 i 140 de la Constitució Espanyola, perquè entenem que la llei no respecte la configuració constitucional d'autonomia local. Es vulnera aquesta autonomia perquè se suprimeix la condició d'administració més propera als ciutadans i, per altra banda, fa una diferència arbitrària entre municipis de més de 20.000 habitants i de menys de 20.000 habitants, entre d'altres, imposant controls, càrregues i restriccions sobre els municipis més petits, o els de menys de 20.000 habitants. Només recordar que a les Illes Balears el 80% dels municipis són inferiors a 20.000 habitants i a aquests municipis se'ls despulla de la seva capacitat de donar determinats serveis els quals són, en definitiva, la seva raó de ser. Els ajuntaments passen a ser uns subordinats, una espècie de menors d'edat, que necessiten tutela.

A pesar que la llei diu que un dels seus objectius és clarificar quines són les competències municipals i que no hi hagi duplicitats, el cert és que això no s'aconsegueix perquè no hi ha cap article d'aquesta llei que clarifiqui això, es queda en un simple desideratium del legislador, però que no s'arriba a regular concretament. L'autogovern municipal queda ferit de mort en eliminar una part de la seva cartera de serveis. Per tant, un dels casos concrets de lesió d'autonomia local és aquest desapoderament dels municipis menors de 20.000 habitants, per una banda, i també dels més petits menors de 5.000 habitants, ja que serà el Ministeri d'Hisenda qui decideixi la forma en què es prestaran els serveis, amb un informe preceptiu de la comunitat autònoma.

I ja per anar acabant, una de les vertaderes raons d'aquesta reforma local és la forma de gestió dels serveis públics locals, que per llei s'obre la porta a la seva clara privatització, i ja sabem que la privatització dels serveis socials o de la sanitat dóna molts de rendiments econòmics a empreses que es dediquen a això.

En definitiva, un nou atac als municipis, que el propi Govern a través de la Conselleria d'Administracions Públiques en el seu dia, va fer dures al·legacions al procés previ de consulta, però que després, com sempre, han acabat abaixant el cap davant els interessos del Govern central enfront dels interessos d'aquesta comunitat i dels nostres municipis. Tan sols llegiré dues línies d'aquest informe del Govern enfront aquesta llei, que diu que *“si lo que realmente se desea es modificar esta distribución competencial, se debe hacer constar en esta ley y emplear los instrumentos...”*

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Costa, ha d'acabar.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Acab. *“... legales, establecidos al efecto, para poder llevar a cabo esta modificación, que en ningún caso podrá ser realizada por ley ordinaria”*. Idò això és el que pretenem, recórrer al Constitucional aquesta llei que és ordinària, per vulnerar l'Estatut i la Constitució.

Gràcies, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervencions dels grups en torn a favor. Té la paraula el Grup Parlamentari MÉS, el Sr. David Abril, per un temps de deu minuts.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

Bones tardes a totes i a tots. No és la primera vegada que parlam en aquest parlament de la Llei 27/2013, de racionalització i sostenibilitat de l'administració local, però sí és la primera que ho feim sobre la possibilitat que aquest parlament presenti o no un recurs d'inconstitucionalitat. No seria de tota manera el primer organisme en fer-ho, perquè els he de recordar que ja són més de 3.500 els ajuntaments a tota

Espanya que s'han unit, per primera vegada en la història, per impugnar, d'acord amb el mecanisme previst a la Llei Orgànica del Tribunal Constitucional, en virtut d'un conflicte en defensa de l'autonomia local, més de 3.500 ajuntaments de diferents colors polítics, que representen més de 15 milions d'habitants; més del 90% dels ajuntaments de Catalunya; comunitats autònomes com Andalusia, que representen una quarta part de la població de l'Estat, i encara tenen la barra de voler-se atribuir les virtuts polítiques d'Adolfo Suárez. Quina barra! A veure si es pensen que amb aquest tarannà amb el qual han aprovat o imposat aquesta llei, es podria haver fet cap transició democràtica, ni cap res, ni cap procés mínimament democràtic en aquest país!

Aquesta és la primera qüestió per justificar el suport del Grup MÉS a la proposta de recurs d'inconstitucionalitat presentada pel Grup Socialista, el caràcter antidemocràtic de la Llei de reforma de l'administració local. Mirin, el 20 de maig del 2011 hi va haver unes eleccions, on se'ns va elegir a nosaltres, es van elegir els batles i els regidors de molts de municipis; el 20 de novembre del mateix any es van elegir uns diputats, uns senadors, etcètera, uns i altres tenen exactament la mateixa legitimitat democràtica, per què idò aquest entestament del Govern d'Espanya i els representants del Partit Popular encapçarrotats a controlar la resta d'administracions i particularment en aquest cas els ajuntaments?

La setmana que ve, dia 3 d'abril, farà 35 anys de les primeres eleccions municipals amb sufragi universal a la postdictadura, perquè també n'hi va haver a la segona República, unes eleccions, les del 1979, governava el Sr. Suárez, que varen ser claus per rompre, diguem, amb les estructures de poder del règim. Fins aleshores els batles eren triats pel Govern, pel governador civil, o pel *jefe provincial del movimiento*. Els ajuntaments no eren institucions democràtiques, eren institucions corporatives. Tampoc no eren autònomes, que és el que diu la Constitució.

Vostès volen tornar al règim anterior, preconstitucional, remoure les estructures de poder de l'Estat i ho fan amb una maniobra que fins i tot ha generat bòfegues dins les seves pròpies files, perquè vostès tenen molts de batlles i regidors i batllesses i regidores, perquè els ajuntaments són el primer esglaió de l'estat democràtic de dret, allà on es conviu amb altres i allà on s'aprèn a ser i a sentir com a ciutadans i ciutadans, allà on no és fàcil passar de les necessitats de la gent, com sí que de vegades fan altres institucions, i les demandes de la gent són ateses en primera instància pels ajuntaments. Això almanco és el que volien ser els ajuntaments, vostès els volen convertir, amb aquesta Llei de règim local, en pures sucursals del Govern d'Espanya.

La segona qüestió per la qual volem donar suport a aquest recurs d'inconstitucionalitat és l'autonomia local. Vostès aquesta llei també se la passen pel folro. L'article 140 de la Constitució estableix que la Constitució ha de garantir l'autonomia dels municipis, el 142 diu que les hisendes locals "*deberán disponer de los medios suficientes para el desempeño de las funciones que la ley les atribuye*", per tant, la suficiència financera que vostès i el Sr. Montoro, que també dóna nom a aquesta llei, fan servir per justificar en primera instància aquesta reforma, és un mitjà per assolir l'autonomia, la suficiència financera és un mitjà, no és un fi, i això és el que estableix la llei.

El que volen fer amb aquesta llei, el que fan amb aquesta llei és subvertir l'ordre constitucional, amb una maniobra, ho hem de dir, maquiavèlica, en el sentit més pejoratiu del terme. I és que d'ençà que els ajuntaments democràtics varen començar a rodar l'any 1979 han desplegat òbviament, no hi havia estat de dret, però ni quasi quasi ni a nivell de govern central, ni de comunitats, ni d'ajuntaments, s'han desplegat serveis públics, en termes generals més que justificables i justificats, i han estat les institucions i l'àmbit institucional pitjor finançat d'aquests 36 anys de règim constitucional.

De fet, desenes de vegades, també en aquest parlament, tots els grups polítics hem estat d'acord que la gran reforma local que calia, era una reforma que dotàs els ajuntaments dels recursos suficients per poder gestionar el que gestionaven, sense entrar i sense posar en qüestió el que feien o que fan els ajuntaments. Per tant, què ha passat perquè d'alguna manera s'hagi romput aquest consens i s'hagi volgut ventilar aquesta qüestió que era essencial i continua essent essencial per resoldre un desenvolupament necessari d'un estat descentralitzat i plural? Clar, òbviament, si en això tothom hi cregués, en aquest estat, està clar també que Espanya té un problema territorial que va més enllà dels ajuntaments i que no està resolt, justament, perquè hi ha gent que no hi creu en aquest estat descentralitzat i plural, i plurinacional.

El Sr. Montoro ho ha resolt amb un simple o *simplón*, que cada administració faci el que li correspon i només allò per al que hi hagi doblers. Idè això, que d'entrada pot parèixer una sentència plena de sentit comú, és justament ignorar la tremenda complexitat de l'entramat institucional espanyol, de la seva diversitat territorial i també de la diversitat municipal que hi ha, perquè no és el mateix un Barcelona que un Palma que un Mancor de la Vall, no tenen res a veure a nivell d'estructura, ni de funcionament, per molt que tot siguin administracions locals. I que som el 2014 i no el 1979, això també ho haurien de tenir en compte.

El que ha passat és que amb aquesta reforma de l'administració local, no s'introdueix ni racionalitat, ni sostenibilitat, que és allò que justament resa el títol de la llei, sinó tot el contrari, s'introdueix a l'àmbit local la doctrina del dèficit de la "tròika", de l'austericidi, reduir el poder local a la mínima expressió, trastocar l'equilibri institucional de l'Estat espanyol, convertir les administracions locals en un apèndix d'aquesta política de submissió en els mercats i en els seus amos.

Per fer-ho han hagut de fer el que han fet sempre per justificar l'injustificable, dir mentides. Els ajuntaments no són

els responsables del deute públic, el 80% del deute públic és de l'Estat, del Govern central, les comunitats autònomes també tenen menys responsabilitat que el Govern central. Els ajuntaments, en tot cas, només han pogut accedir fins ara a un 14% del finançament dels recursos públics per la quantitat de serveis que donen. De fet, si tot hagués estat tan malament com per justificar aquesta reforma molts d'ajuntaments, com passa ara, no tendrien dèficit zero en aquests moments. Per tant, ara mateix ja valdria la pena qüestionar, per part de vostès, aquesta reforma.

És mentida també que amb menys recursos es puguin fer més coses, i s'han inventat aquesta fal·làcia de les competències impròpies que al final pel que serveix a la pràctica, a la pràctica real i quotidiana dels ajuntaments, és per deixar als llimbs qüestions de serveis bàsics com els serveis socials, la salut, l'educació, que moltes vegades són coberts per les administracions locals i sense, vull recordar-ho, els recursos suficients.

No és alarmisme opositor, fa tres dies mateix el Col·legi de Treballadors Socials i el Consell General de Treball Social deien, "*Baleares puede perder el 87% de las prestaciones sociales básicas. La reforma de la administración local deja a los ayuntamientos sin estas competencias*". Hi ha tot el nivell de detall del que pot implicar aquesta reforma. No és alarmisme opositor, és una qüestió real que els professionals també dels àmbits locals demanen.

Igual que és mentida dir que 8.000 milions d'euros, que és el que està quantificat que redueix aquesta reforma és un estalvi, perquè si jo els he d'acceptar que això és un estalvi vostès m'hauran d'acceptar que 30.000 milions d'euros donats a la banca l'any passat són un regal, si això és estalvi allò de la banca és un regal.

Per tant, qui es fa càrrec del finançament de tots aquests serveis? Ah!, les comunitats autònomes. Bé, i ara, qui em garanteix aquí, -no hi ha el conseller d'Hisenda-, que la comunitat autònoma es farà càrrec de tots els serveis socials que no puguin cobrir els mateixos ajuntaments? I aquí ve la gran trampa que els delata en la seva intencionalitat i és aquesta tremenda incoherència d'apostar per un organisme obsolet, poc democràtic i vuitcentista com són les diputacions, aquestes es faran també càrrec de molts d'aquests serveis, treure i aglutinar contractes per donar, per cobrir molts d'aquests serveis que al final tenen nom i llinatges, Florentino, Koplowitz i altres, aquests acabaran gestionant qüestions com els serveis socials i altres serveis bàsics.

Per no parlar d'altres serveis, com els cementiris, enllumenats, l'aigua, les brigades de manteniment, les biblioteques els quals automàticament, si hi ha dèficit, han de passar a gestió privada, això és el que diu la llei. Com es gestiona ja és una altra cosa, que aquesta també és una altra qüestió d'aquesta llei. Ja veurem què passa, ja acabarà la legislatura i ja veurem què passa, com s'aplica aquesta llei?

Els hem presentat, o sigui, això que un servei, si l'ajuntament té dèficit, passa directament a ser gestionat de manera privada, serveis bàsics com l'aigua, recursos bàsics com l'aigua, que això ho hagi de gestionar una empresa perquè l'ajuntament té dèficit, independentment de la voluntat popular, on queda la democràcia?

Consultes a nivell local, els hem presentat propostes aquí, vostès ens han dit que no. Idò, mirin, quan a la gent se li nega la possibilitat d'elegir, i és el que fan vostès amb el poder local, quan no hi ha equilibri de poders entre nivells administratius i entre poders constitucionals i quan se substitueix la participació per la doctrina i el bon govern per la mentida la democràcia és morta. Jo no sé si ja està morta en aquests moments, però vostès la maten un poc més amb aquesta reforma de l'administració local. Avui, de totes maneres, hi són a temps i, de la mateixa manera que han fet milers d'ajuntaments i han fet altres institucions i altres organismes i col·lectius, tenen la possibilitat de rectificar i donar suport a aquest recurs d'inconstitucionalitat.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció ara del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Fernando Rubio, per un temps de deu minuts.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores diputades, senyors diputats. Ha arribat el moment del debat sobre la procedència o no de la interposició del recurs d'inconstitucionalitat contra la Llei 27/2013, de racionalització i sostenibilitat de l'administració local, perquè això ho han demanat disset diputats del Grup Parlamentari Socialista. En primer lloc, volem dir que si vostès tenguessin un mínim de vergonya retirarien aquest punt de l'ordre del dia.

(Remor de veus)

Sí, sí, Sr. Abril, maldament nosaltres donem suport a aquest punt, miri, aquest punt no és possible, perquè aquest punt vostès el que han fet és que no han respectat els terminis, si vostès realment el que volen és interposar un recurs d'inconstitucionalitat el que s'hauria de fer és, abans de tres mesos de la publicació de la Llei de sostenibilitat i racionalització de l'administració local, idò, l'endemà o trenta dies després, haguessin demanat aquesta petició, però el problema és que ara ja no hi som a temps, no hi som a temps, el termini acaba d'aquí a cinc dies, dia 30, i vostès saben que després s'ha d'emetre informe del Consell Consultiu, i no tenim temps.

Per tant, si el Partit Popular vota a favor de demanar aquesta petició de recurs d'inconstitucionalitat no hi som a temps, ...

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

... vostès, una altra vegada, fan un ús de la seva més pura demagògia, vostès no tenen cap intenció de recórrer i d'anar al Tribunal Constitucional, cap intenció...

(Remor de veus)

SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, silenci.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

... vostès demostren una vegada més que vénen aquí a fer demagògia, a fer demagògia. A vostès la constitucionalitat o no d'aquesta llei no els importa el més mínim perquè vostès han fet una deixadesa de les seves funcions com a oposició, vostès si haguessin volgut interposar aquest recurs d'inconstitucionalitat aquest punt hauria d'haver anat fa un mes o dos i no avui. Això sí que és una vergonya!

(Remor de veus i petita cridòria)

SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, respectin les intervencions. Silenci.

(Remor de veus)

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Es veu que en aquesta cambra parlamentària hi ha nervis, sobretot a la part de l'esquerra, i dir que això posa de manifest, en primer lloc, la seva falta de seriositat i de rigor com a oposició. No fan una oposició ni seriosa ni responsable, presenten aquesta iniciativa sabent que estan fora de termini i que no és possible interposar un recurs d'inconstitucionalitat. Per tant, som davant un paperot més d'aquesta oposició que torna a fer befa de les institucions públiques i a fer un ús partidista de la Cambra parlamentària per fer una política del més baix nivell.

Jo els demanaria i els anim a posar seny dins aquesta cambra parlamentària, a corregir la seva actitud i a retirar per dignitat aquesta sol·licitud que, com ja hem argumentat, és una sol·licitud impossible d'assolir. No enganyin més els ciutadans ni aquells batles o regidors amb els quals avui vostès volen quedar bé, no els enganyin més perquè aquesta petició que vostès demanen és pràcticament impossible.

Per una altra banda, volem dir que sembla que vostès van a contracorrent, senyors diputats de l'oposició, perquè quan tots els governs d'Europa impulsen mesures per reduir l'administració pública per tal de redimensionar les seves estructures i els seus organismes polítics el que nosaltres defensam avui és aquest compromís que tant el Govern d'Espanya com el Govern d'aquesta comunitat autònoma té amb la societat de contenció de dèficit públic, compromís institucional del qual vull dir clarament que aquest govern ha complit de manera clara aquí, a les Illes Balears, i demà tendrem l'oportunitat d'escoltar el president del Govern per retre compte d'aquest compliment d'aquest objectiu marcat pel Ministeri d'Hisenda, i per això pensam que efectivament es tracta d'una fita històrica.

Com deia, polítiques tendents que les distintes administracions puguin arribar a situació d'equilibri pressupostari, mesures que cerquen que s'eliminin duplicitats i es pugui reordenar el llistat de competències que les administracions públiques han de gestionar sense que se superposin unes amb altres. Doncs, bé, vostès actuen i critiquen això, que és el que defensa i fa tothom, i van contrarorient del que en aquests moments necessita el nostre país.

Per això, des del Grup Parlamentari Popular volem defensar, primer, la constitucionalitat i la legalitat de la Llei de racionalitat i sostenibilitat de l'administració local la qual és escrupolosament respectuosa amb l'estat de dret, amb el nostre ordenament jurídic i perfectament respectuosa amb el principi d'autonomia municipal. L'autonomia municipal no és equivalent a independència o que una cosa sigui intocable, malgrat a algú li agradaria que així fos. No significa, per tant, que cada ajuntament pugui fer el que vulgui sense tenir present la conjuntura econòmica global o la situació de dificultat que es pugui donar en un moment determinat. Si fos així l'Estat mai no podria regular en matèria de règim local i això sabem, senyores i senyors diputats, que no és possible, no és el tema que ens ocupa.

El tema és que el Govern de l'Estat ha impulsat una llei de racionalització i sostenibilitat de l'administració local en la qual es clarifiquin les competències municipals per evitar duplicitats i posar en marxa el principi d'una administració una competència, tan necessari en la nostra administració pública. Per tant, es tracta que els municipis exerceixin les seves competències que legalment tenen atribuïdes com a pròpies, únicament així podran exercir competències impròpies aquells ajuntaments, aquells municipis que tenguin equilibri pressupostari. Qui pot estar en contra d'això? És que, sincerament, això és de sentit comú. Qui pot considerar que això és inconstitucional?

A més a més, aquesta llei reforça el paper de la diputació i en el nostre cas dels consells insulars. Cal recordar que la Llei 27/2013 fou modificada per dues esmenes al Senat amb les quals es reconeix la realitat institucional dels consells insulars que, per una banda, són vertaders governs de cada una de les illes de les Illes Balears, per tant tenen naturalesa autònoma i, per una altra banda, naturalesa municipal de coordinació, ajuda i suport als municipis.

També cal destacar la revisió que la llei fa del conjunt d'entitats instrumentals que conformen el sector públic local, una racionalització dels seus òrgans de govern. Per tant, per aconseguir un control econòmic pressupostari més rigorós aquesta llei impulsa el reforçament del paper de la funció interventora de les entitats locals.

Cal recordar també que en cas de delegació de competències, la delegació ha d'anar amb la corresponent dotació pressupostària, la seva duració no serà inferior a cinc anys i l'administració que delega es reservarà els mecanismes de control necessaris per assegurar l'adequada prestació del servei delegat.

En qualsevol cas, ens trobam davant una normativa que vol que s'apliqui el principi de la sostenibilitat i la racionalització. Això és un principi que ens hauria d'unir a tots, no crec que sigui un motiu per acusar el Govern de l'Estat que va en contra de l'autonomia municipal ni crec que sigui un argument ni vàlid ni raonable. Una altra vegada més vostès vénen a aquesta tribuna a fer un oportunisme polític simplement per anar en contra d'una llei de la qual s'han fet més de quaranta modificacions des que es va obrir al públic en fase d'al·legacions i en les tramitacions parlamentàries. Per tant, nosaltres consideram que és una llei amb la qual s'ha escoltat a gran part dels municipis, de les províncies, dels sectors afectats, en aquest cas a les Illes Balears també ens han escoltat. En qualsevol cas, pensam que és una llei que ha tengut participació de la ciutadania.

Insistim, el més greu de tot no és el seu posicionament polític, que és un posicionament absolutament respectable, malgrat nosaltres no el compartim, el més greu de tot és que vostès avui presenten una iniciativa que no és possible assolir, perquè han arribat al final del termini per interposar aquest recurs d'inconstitucionalitat i saben perfectament, i si no ho saben és encara més preocupant, que això no pot, en cap cas, arribar al Tribunal Constitucional perquè estaríem fora de termini.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Rèplica del Grup Parlamentari Socialista, presentant de la iniciativa, té la paraula la Sra. Pilar Costa, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Rubio, com vostè ha dit, estic astorada. És a dir, el seu posicionament polític encara no entès si vostè està en contra del contingut de la Llei de reforma local o no, o el seu problema és que en cinc dies, segons vostè, el Parlament no té prou temps per iniciar el procediment per interposar un recurs d'inconstitucionalitat. Molt curiós, Sr. Rubio, el Govern de les Illes Balears amb seixanta minuts va tenir temps d'aprovar un decret llei per saltar-se una sentència judicial o una interlocutòria judicial...

(Alguns aplaudiments)

... respecte del TIL, va aprovar un decret llei amb seixanta minuts per trastocar tot el sistema educatiu d'aquesta comunitat autònoma, i vostè puja aquí, a aquest tribuna, i diu al meu grup que som uns indignes perquè només tenen cinc dies per interposar un recurs d'inconstitucionalitat. Molt pobre, Sr. Rubio, molt pobre.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Per cert, seria bo, Sr. Rubio, que preguntés a la Mesa del Parlament, a la presidenta del Parlament i al seu grup parlamentari per què vostès es varen negar que aquest punt de l'ordre del dia hi anàs el dimarts passat per via d'urgència i així vostès en comptes de cinc dies haguessin tengut dotze dies...

(Remor de veus i petita cridòria)

Per altra banda...

(Remor de veus)

Per altra banda...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, senyors diputats.

LA SRA. COSTA I SERRA:

... el segon gran argument del Partit Popular és que aquest recurs s'hauria d'haver posat fa dos o tres mesos; però miri, Sr. Rubio, és que fa dos o tres mesos no teníem sessions parlamentàries, és més, el meu grup ha demanat sempre sessions extraordinàries fora dels plens ordinaris i vostès sempre han votat en contra. Així que una mica més de coherència, Sr. Rubio.

(Remor de veus)

Per altra banda, li he de dir que aquest no és només el posicionament del Grup Parlamentari Socialista, i diu que som uns indignes i que això no arribarà al Tribunal Constitucional. No, Sr. Rubio, aquesta llei ja és al Tribunal Constitucional gràcies que el Partit Socialista i cinquanta diputats del Congrés dels Diputats ja l'han portada al Tribunal Constitucional.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Jo el que aquí demanava, a aquesta autonomia i a aquest parlament, és que, en defensa del nostre Estatut d'Autonomia, en defensa de la nostra autonomia i del nostre autogovern, fos aquest parlament, amb l'unànime acord de tots els grups parlamentaris, que iniciés el procediment per interposar un recurs d'inconstitucionalitat contra una reforma local que no només ha tengut en contra els vots del Partit Socialista, és que ha tengut en contra els vots de tots els partits polítics d'aquest país, excepte del Partit Popular. I també ha tengut en contra els municipis a través de les diferents associacions, de la FELIB en el cas de les Illes Balears o de la FEM en el cas d'Espanya.

Miri, tots aquests arguments que ara a vostè li semblen tan pobres resulta que és el propi informe del Govern del Sr. Bauzá que diu que la llei atempta contra l'article 70 de l'Estatut d'Autonomia, i que, diu literalment aquest informe, "no hauria de recordar aquí que els estatuts són lleis orgàniques i que és l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears qui determina la distribució de competències". Això ho va dir en el seu dia el Govern del Sr. Bauzá que com sempre als dos minuts, i quan rep una cridada, ja s'ha penedit del que ha dit, perquè el Sr. Bauzá és com *el príncipe valiente*, li duren les promeses dos minuts perquè així que el criden a l'ordre als dos minuts ja ha canviat de parer.

Vull recordar que aquesta legislatura havia de ser la de la tercera descentralització, la legislatura dels ajuntaments. El Sr. Bauzá va pujar aquí a principis de legislatura dient que volia ser el batle de batles, i acabarà sent la pitjor etapa de la història d'aquesta democràcia per als ajuntaments.

Està clar que per al Partit Popular els serveis socials, l'educació i la sanitat no són serveis bàsics, són un negoci i així ho diu la pròpia llei que obri per primera vegada, regulat amb una llei ordinària, la possibilitat de la gestió privada.

I per altra banda, ja està bé de criminalitzar sempre les entitats locals, els ens més petits, perquè les xifres canten; Sr. Rubio, l'any 2012 l'administració que va tenir un dèficit mes elevat va ser l'Administració general de l'Estat amb un 5,2%, les comunitats autònomes un 1,8% i els ajuntaments tengueren un dèficit, en aquest cas en positiu, un 0,2%. Per tant, no ens val aquí l'argument de l'austeritat, que s'ha de reduir administració, quan la seva vertadera o el seu vertader objectiu és eliminar descentralització, és eliminar autonomia, és eliminar autogovern i és eliminar l'autonomia local. I això, des del nostre punt de vista, va en contra de l'Estatut d'Autonomia i de la Constitució, i no ho diem només nosaltres ni els municipis ni la resta de partits polítics, ho ha dit un informe del Consell d'Estat duríssim, en contra d'aquesta reforma local.

I aquesta llei, per acabar ja, destapa la vertadera ideologia del PP, encara que aquí a Balears ja fa dies que la coneixem: vostès no creuen en les autonomies, no confien en els ajuntaments i reneguen d'aquesta terra i d'aquest autogovern. Com els va dir l'altre dia un dirigent de la nova formació política ultradretana de VOX: el president Bauzá, ideològicament, és en aquesta formació però encara no s'ha assabentat. I sembla ser que vostès tampoc.

Gràcies, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Rèplica el Grup Parlamentari MÉS, té la paraula el Sr. David Abril, per un temps de cinc minuts.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

Sí, Sr. Rubio, a la primera qüestió que planteja, aclarir-l'hi que el nostre grup no pot presentar un recurs d'inconstitucionalitat perquè no tenim els diputats suficients, sobre el tema dels procediments i dels terminis, més enllà del que ha dit la Sra. Costa, confiàvem en el seu coneixement, perquè són experts en agilitar el procediment, si no, telefonam al Sr. Kovacs i a veure com..., si són capaços de mobilitzar 200.000 euros de la comunitat autònoma amb un sol dia, joestic segur que, vaja, el Consultiu, si fa falta, passat demà pot tenir l'informe fet.

(Remor de veus)

Em dona la raó quan reconeix i posa en primera instància de la seva intervenció que l'objectiu d'aquesta reforma a l'administració pública és reduir el dèficit i de passada diu que això és el que fa tota Europa. No és vera, aquesta és la recepta que s'aplica als països del sud d'Europa, per desgràcia dels habitants i les habitants d'aquests països, i crec que vostès a qualque moment també han insinuat que hi estaven d'acord. I li vull recordar que, malgrat la reforma de l'article 135 de la Constitució que varen aprovar els grans partits el 2010, de la regla d'or, la Constitució continua dient que la suficiència financera de les administracions i, en particular, dels ajuntaments, és un mitjà per aconseguir l'autonomia municipal, perquè ho diu la Constitució i sobretot perquè estam ara mateix en una situació d'emergència social, i els ajuntaments són la institució de l'Estat, perquè també són Estat, no sucursals, com els volen convertir, que donen resposta a la gent, són a la primera línia de batalla d'aquesta situació d'emergència social: menjadors socials, serveis socials, beques de menjador que de vegades, o situacions, si no beques, maneres de cobrir aquells buits que fins i tot altres administracions, també com a conseqüència de la política recentralitzadora del Partit Popular, no donen altres administracions.

I aquesta és la situació a la qual han de donar resposta els ajuntaments, ho vulguin o no ho vulguin i, a més, ho diu la Constitució. I això és el que hauria d'atendre el conjunt de l'estructura de l'Estat. Però què fa l'Estat, què fa el Govern central davant aquesta situació, a iniciativa del Govern, que fa l'Estat a iniciativa del Govern d'Espanya? Entra en el món local, com dirien en castellà, *como un elefante en una cacharrería*, i ja veurem què passa. No, a la gent no se li pot dir ja veurem què passa, ja veurem com acaba la legislatura, ja veurem com aplicam la llei. Això és molt poc seriós, sobretot per a vostès que s'omplen la boca, setmana sí, setmana també, a l'hora de parlar de seguretat jurídica, és molt poc seriós.

Em parla de racionalitat i de sostenibilitat. Joestic convençut que tenim en el cap significats molt diferents en relació amb aquests conceptes, no sé el que tenen vostès en el cap, m'ho puc imaginar, jo només li puc dir que per a nosaltres racionalitat, evidentment la racionalitat passa per controlar el dèficit, però, com li deia fa un moment, això és un mitjà per aconseguir una altra qüestió i la qüestió racional en política i en democràcia és situar els problemes socials i les necessitats de la gent en primera instància; vostès no donen la possibilitat ni de prioritzar, administracions com els ajuntaments ni tan sols podran prioritzar, se'ls diu: això és el que pots fer. Qui farà el que he fet fins ara? Ja ho veurem, el paper posa una cosa, però ja veurem com s'aplica.

De sostenibilitat ja pràcticament no val la pena ni parlar-ne, perquè és l'objectiu que posen fins i tot per adornar lleis que el que fan és carregar-se el territori i el medi ambient, per tant està clar que no pensam el mateix.

Sincerament, Sr. Rubio, com pot justificar, més enllà d'intentar fer befa de l'oposició, aquesta oposició que hi ha a la llei de reforma de l'administració local per part de milers d'ajuntaments, de comunitats autònomes, pensen que realment en política i que si realment s'hagués consolidat el projecte democràtic de la transició això és gestionable, què això un

govern amb un mínim de seny, de capacitat de diàleg, de tot això que s'ha parlat aquests dies i que no s'arregla posant-se una corbata negra avui, que això es pot gestionar? És que em neguen la política i em neguen que..., o en tot cas em confirmen que realment la transició no és que hagi estat inacabada, és que ha estat un autèntic fracàs, basta veure'ls a vostès. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Torn ara de contrarèplica, té la paraula el Grup Parlamentari Popular, el Sr. Fernando Rubio, per un temps de cinc minuts.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Uf, quina malada ha fet això, eh? Vostès s'han posat..., no ho sé, jo consider que les coses es poden exposar d'una altra manera.

(Remor de veus)

Miri, vostès han tengut el mes de febrer i de març per interposar, per incloure aquest punt dins l'ordre del dia, si això hi hagués anat la setmana passada tampoc no hi hauria temps, no hi hauria temps...

(Remor de veus)

..., perquè s'ha de posicionar, ha de fer un dictamen el Consell Consultiu i a més s'han de posicionar els serveis jurídics d'aquesta cambra, no hi ha temps material. Insistesc, vostès han tengut febrer i març, probablement han estat més interessats en els problemes interns que tenen amb les seves primàries i han deixat de banda la seva tasca d'oposició.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

I això el que demostra, senyors del pacte, és que vostès són incompetents, incompetents quan governen i quan fan oposició, són els mateixos, els mateixos incompetents quan governen i quan són a l'oposició.

(Alguns aplaudiments, remor de veus i petita cridòria)

Miri, aquí, les coses són com són, aquí hi ha un govern que governa a Espanya i que governa en aquesta comunitat autònoma que té les coses molt clares i que sap que en aquests moments el que s'ha de fer és contenir el dèficit públic; que s'han de redimensionar les administracions públiques; que s'han d'impulsar polítiques per tenir una administració moderna, per tenir una administració sostenible, per tenir una administració que no estigui sobredimensionada, això és el que ha fet el Govern i fa el Govern de les Illes Balears aquí, a la nostra comunitat autònoma. Això és el que fa el Govern d'Espanya, el Govern de Mariano Rajoy, entre d'altres mesures com aquesta llei de sostenibilitat i racionalització de l'administració local. I tot això, que és el que s'ha de fer, tot això que és el que s'ha d'impulsar, vostès vénen aquí i diuen que no, que no hi estan d'acord i comencen a fer demagògies i comencen a dir que nosaltres anam en contra de l'autonomia municipal, quan això és rotundament i absolutament fals, nosaltres som precisament el partit més municipalista d'aquestes illes.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

I per això tenim la representació que tenim i per això tenim la representació que tenim, perquè si no hi hauria més batles i regidors del Partit Socialista o del seu partit, Sr. Abril.

(Remor de veus)

I sincerament, crec que hi ha molta diferència, molta diferència des del punt de vista electoral.

Però, en definitiva, miri, nosaltres fem un discurs seriós i rigorós i és això en el que vostès no volen entrar dins aquest discurs. Saben per què? Perquè perden, i per això vostès han de fer aquest discurs demagog quan arriben a aquesta tribuna dient les coses que diuen. Però, a més a més, vostès avui han quedat retratats i han quedat retratats perquè ni tan sols saben fer bé la seva feina, ni tan sols la feina que han de fer, que és, doncs intentar mirar els terminis, si vostès volen posar un recurs que aquest recurs sigui possible, bé, idò, ni tan sols això ho fan bé. Per tant, insistesc, i crec que ha de ser molt frustrant veure com ni tan sols són capaços de fer una oposició que respecti els terminis i que sigui possible. Entenc que..., en fi, donar aquesta imatge per al seu electorat és francament una postura molt poc còmoda i per això entenc la seva indignació.

En qualsevol cas, aquí també s'han dit coses que no són certes, clar que hi ha ajuntaments que podran exercir competències que no siguin pròpies, competències impròpies, Sr. Abril, no digui mentides, però hi ha una condició i aquesta condició és que hi hagi equilibri pressupostari: qui faci els deures, qui tengui sanejats els seus comptes, podrà exercir les competències municipals pròpies que la llei li atribueix i també podrà fer totes aquelles que la llei de bases de règim local li permet. Però aquesta llei nova el que diu és: ho podràs fer, si hi ha equilibri pressupostari, si no hi ha equilibri pressupostari no. Per què? Doncs, perquè el que no es pot fer és tenir unes administracions públiques endeudades, que és el que a vostès els agrada, es veu, és el que vostès defensen i el que vostès han fet. Nosaltres no, nosaltres ens estimam més tenir unes administracions públiques sanejades, que hi hagi equilibri pressupostari, conten...

(Remor de veus)

... contenció del dèficit públic i fer els nostres deures. Aquest és el camí del Partit Popular tant en el Govern com a la comunitat autònoma i nosaltres continuarem amb ell, perquè sabem que és el camí correcte, maldament vostès es queixin, es crispin i facin coses com han fet avui.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Passam a la votació. Començam a votar. Votam.

Queda rebutjat per 30 vots en contra i 26 a favor.

(Remor de veus i algunes rialles)

Passam al sisè punt de l'ordre del dia que correspon al debat de presa en ...

(Remor de veus, rialles i cridòria)

VI. Debat de presa en consideració de la Proposició de llei RGE núm. 9739/13, presentada pel Grup Parlamentari MÉS, relativa a modificació de l'article 16 del Reglament del Parlament de les Illes Balears.

Passam al sisè punt de l'ordre del dia que correspon al debat de presa en consideració de la Proposició de llei RGE núm. 9739/13, presentada pel Grup Parlamentari MÉS, relativa a modificació de l'article 16 del Reglament del Parlament de les Illes Balears.

Intervenció del Grup Parlamentari MÉS per fer la presentació de la proposició de llei, té la paraula la Sra. Fina Santiago, per un temps de quinze minuts.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Gràcies, presidenta, i bones tardes a tots i a totes. Aquesta proposició no de llei la va registrar el Grup MÉS amb la voluntat de millorar un article del Reglament del Parlament que ens sembla, al conjunt del Grup MÉS, que és molt millorable i que no és un article equilibrat i just i creim que és massa interpretable en aquests moments, o que ho ha estat durant tota la seva gestió.

Actualment, els diputats i les diputades del Parlament cobren mitjançant l'article 16 del Reglament, el qual estableix: "Els diputats i diputades percebran per l'exercici del seu càrrec representatiu les dietes i les retribucions que es determinin o les assignacions que es fixin per a aquells i aquelles que exerceixin el seu càrrec amb dedicació plena, així com totes les altres ajudes, franquícies, indemnitzacions i assegurances que s'estableixin per al més eficaç i digne compliment de les seves funcions."

Aquest article ha facilitat que actualment dels 59 diputats i diputades hi hagi 52 diputats que cobren dedicació plena, 6 diputats que cobren dietes globalitzades, perquè cobren sous públics -perquè el cobrament de dos sous públics és incompatible per la llei d'incompatibilitats-, i un sol diputat que cobra dieta globalitzada per tenir ingressos privats. Dels 52 diputats que cobren dedicació plena, n'hi ha 8 que cobren un sou íntegre, tot i que declaren ingressos per activitats privades i a la majoria d'aquests 8 se'ls abona, a més, per part del Parlament la Seguretat Social.

Aquesta diversitat no només és d'aquesta legislatura, sinó que s'ha produït a totes les legislatures des que hi ha aquest reglament. Aquestes dades manifesten d'una forma molt clara que aquest concepte de dedicació plena ha permès la compatibilitat de retribucions, cobrar un sou del Parlament a la vegada que tenir ingressos d'una altra activitat, una altra activitat que no és una activitat passiva, no és que cobris perquè tenguis un lloguer, per exemple, sinó per una altra activitat que s'hi dedica temps i s'hi dediquen energies.

Nosaltres consideram que aquesta compatibilitat és inadequada, per diversos motius: primer, pensam que hi ha una demanda social cada vegada més exigent i cada vegada més creixent de clarificar els sous dels polítics. La imatge dels polítics està cada vegada més deteriorada per molts problemes, el problema de la corrupció, que la nostra comunitat autònoma jo crec que, desgraciadament, és capdavantera, és un dels problemes, però aquesta imatge poc clara del que cobren els polítics, que tenen un sou però cobren dietes o cobren d'una banda i de l'altra, que tenen..., no facilita que la política sigui en aquests moments una activitat digna, una activitat reconeguda. De fet, avui ha sortit un informe en els mitjans de comunicació on la política queda realment en una situació quasi quasi de desprestigi absolut.

La situació que permet aquest article 16 del Reglament afavoreix aquest deteriorament de la imatge dels polítics; que un polític pugui percebre un sou d'una empresa privada o d'una altra activitat privada i a la vegada un sou del Parlament, en concepte de retribució íntegra per dedicació plena, no és positiu per a la política, independentment que passi o no passi, sols pel fet que sigui possible nosaltres ja entenem que és perjudicial.

(Remor de veus)

A més a més, en aquest moment aquest tema crec que s'agreuja més, en un moment social on el treball és escàs...

(Remor de veus)

Bé, es veu que no interessa al Partit Popular.

... on el treball és escàs, i continuarà essent escàs, malauradament, durant molt de temps, que una persona pugui acumular dues feines, dues activitats que generen ingressos econòmics, realment és un tema que s'hauria d'abordar.

Després, un altre tema és per reduir la despesa pública de forma justa i intentar no afectar drets ni representativitat, creim que no és un argument molt potent, perquè vostès de vegades se centren massa en els temes economicistes, però sí que s'ha de posar damunt la taula: si en aquests moments els 8 diputats cobrassin les dietes globalitzades, en lloc del sou íntegre, el Parlament s'estalviaria 300.000 euros, 300.000 euros, facin els comptes vostès que és molt fàcil, multipliquin 8 pel sou d'un diputat i després el que cobrarien si fossin dietes globalitzades, ho restin, 300.000 euros. Aquí s'han tancat programes d'educació, com per exemple els educadors en els instituts, que feien una tasca fonamental en temes d'absentisme, aquest absentisme que ha pujat tant a la nostra comunitat autònoma, per 250.000 euros. O si aquesta gent cobràs les dietes globalitzades, perdonin, el sou complet, tendríem 8 parlamentaris més amb dedicació exclusiva, vull dir, tendríem

més activitat parlamentària, el Parlament hi guanyaria, la representació sobirana hi guanyaria perquè tendríem 8 diputats més que farien feina com a diputats exclusivament.

També pensam que per l'esperit de la Llei d'incompatibilitats d'alts càrrecs i dels funcionaris, creim que aquest concepte de dedicació plena no s'aplica correctament, pensam que dedicació plena és dedicació absoluta, per això la nostra proposta va encaminada a modificar la dedicació plena per dedicació exclusiva, perquè no hi hagi cap tipus d'interpretació, tal com s'interpreta a la Llei d'incompatibilitats d'alts càrrecs i de funcionaris amb altes responsabilitats de la nostra comunitat autònoma. De fet, sembla que la paraula "plena" el que volia evitar és el concepte aquest d'exclusivitat, concepte aquest que s'entén quan s'aplica als alts càrrecs i als funcionaris, especialment, insisteix, a tots aquells que tenen altes responsabilitats públiques.

Cap alt càrrec, cap alt càrrec pot fer el que permet actualment l'article 16 a la nostra comunitat autònoma: ingressar doblers per una altra activitat econòmica i dedicar-li temps i energies i a la vegada cobrar un sou públic, perquè això és un sou públic el que cobram, perquè ve dels impostos dels ciutadans, ve dels pressuposts dels ciutadans.

Pensam que no sembla correcte que els que fem les lleis, sobretot aquelles lleis que són restrictives, com és el cas d'una incompatibilitat, després nosaltres siguem més laxes a l'hora d'aplicar-nos-les; vull dir, a un alt càrrec se li demana una exclusivitat, però en el parlamentari la podem interpretar aquesta exclusivitat, i per això posam el concepte de "plena". I que ho tinguin clar, no és que un empresari, un professional autònom, un treballador d'una empresa no pugui fer de parlamentari o parlamentari, no, faltaria més, és que no pugui cobrar un sou quan té altres ingressos. Si vol mantenir l'activitat i els ingressos que genera que demani cobrar dietes globalitzades o per assistència; si es vol dedicar íntegrament a la tasca parlamentària, pot deixar l'activitat econòmica i cobrar un sou per dedicació exclusiva, i a més no tindrà cap pèrdua, perquè el Parlament també abonarà les quotes corresponents a la Seguretat Social, tal com diu l'article 17 del Reglament, que "Anirà a càrrec del pressupost del Parlament l'abonament de les cotitzacions a la Seguretat Social i a les mutualitats i dels drets passius que, com a conseqüència de la seva dedicació parlamentària, deixin de prestar el servei que n'hi ha motivat l'afiliació o la permanència".

Per un altre motiu, per transparència total i clarificadora, que ara hi ha dubtes. Els que volen exercir exclusivament de parlamentaris o parlamentàries ho podran fer i la ciutadania ho tindrà clar. Els que volen exercir de professionals liberals, empresaris o treballadors per compte aliè o autònoms també ho podran fer, i la ciutadania també tindrà una informació clara: aquest senyor o aquesta senyora es dedica a una activitat externa, idè cobra dieta, dietes o dietes globalitzades.

Ara, en aquest moment, aquesta situació no resulta tan clara, has d'anar a mirar si ha demanat incompatibilitat o no incompatibilitat; però a més això no basta, has d'anar a mirar la seva declaració d'IRPF, que ara per primera vegada hi tenen accés els ciutadans. Fins ara això estava com a ocult. Amb aquest tema de dedicació plena pareixia que tots els que cobraven dedicació plena no podien fer altre tipus d'activitat.

Quins arguments hi ha?, quins arguments de sentit comú hi ha per explicar al ciutadà, un ciutadà normal, un ciutadà informat però que no estigui ficat en temes de partits, que un parlamentari que cobra un sou per dedicació plena i tingui altres ingressos cobri el mateix que un parlamentari o una parlamentària que es dedica exclusivament al Parlament?, i que fins i tot el Parlament pagui la Seguretat Social per a tots. Com ho podem explicar a un ciutadà? Per què un funcionari ha de renunciar a un sou de funcionari si es vol dedicar exclusivament al Parlament i, si no, només pot cobrar dieta? Per sentit comú, perquè ningú no pot cobrar dos sous de l'administració pública; en canvi, amb aquest article 16, un empresari ho pot fer, o un treballador per compte aliè, o un autònom. Perquè tal com està redactat l'article 16 ens podríem trobar un parlamentari elegit democràticament i amb tots els drets per ser-ho, per exemple un gran empresari, suposin un hotelier o d'una gran empresa, que ingressa guanys milionaris. Aquesta persona que ingressa guanys milionaris podria demanar, una vegada elegida, el pagament íntegre de dedicació plena i quota a la Seguretat Social i mantenir els ingressos de les seves empreses i dedicar-hi temps. Això és el que permet l'article 16 del Reglament, i a nosaltres segurament ens pareixeria abusiu que una persona que pugui declarar 600.000 o 700.000 euros de guanys anuals cobri un sou íntegre del Parlament, quan es dedica també a la seva empresa perquè no deixi de tenir aquests ingressos. Ens pareixeria abusiu.

Idò on és la frontera d'aquest abús? En els 20.000?, en els 10.000?, en els 50.000?, en els 40.000?, a partir de 100.000? On hi ha aquest...? Això està passant en aquest moment.

Aquesta modificació ja l'han feta altres parlaments, i vostès mirin -jo m'he dedicat aquesta setmana a repassar això- i als parlaments totes les modificacions parlamentàries posteriors a l'any 2006 ho modifiquen, i per exemple el Parlament andalús, que estableix que hi ha un pagament fix i un pagament variable, estableix d'una forma molt clara que el pagament fix, els que cobren pagament fix, el manament dels diputats s'exercirà en règim de dedicació absoluta, no es poden dedicar a altres coses.

I a més a més..., i després pràcticament totes les comunitats autònomes tenen un règim d'incompatibilitat parlamentària molt més alt que el nostre. Jo he pogut arribar a deu; de les deu que he revisat, nou comunitats autònomes com a mínim, com a mínim, de totes les que hi ha nou com a mínim, perquè les he mirades una per una, consideren incompatible amb la funció de parlamentari determinades activitats privades. Nosaltres som de les poques comunitats autònomes que no tenim incompatibilitat per temes d'activitat privada. La tenim per ser ministre, per ser secretari d'Estat, per director general, per secretaris de Govern, per parlamentaris d'altres assemblees legislatives, per senadors, per ciutadans remunerats per un estat estranger, per directors de ràdio i de televisió pública i tal, però com a activitat privada. Doncs de les deu que nosaltres hem estudiat, nou sí que limiten

l'activitat privada dels parlamentaris, i els declaren incompatibles. I si són elegits han de triar.

Un altre punt de la proposta del Reglament que proposam és que determinades figures parlamentàries han de tenir dedicació exclusiva. Creim que tots els parlamentaris i les parlamentàries han de poder acollir-se a les dietes o a la dedicació exclusiva, manco la presidenta o el president del Parlament i els portaveus dels grups parlamentaris. Pensam que aquestes figures tenen suficient responsabilitat, tasques, i a més són assumides voluntàriament, perquè es dediquen en exclusivitat a les tasques que se'ls encomanen. Avui, amb el redactat actual, podria donar-se el cas que un president o una presidenta del Parlament es pogués dedicar a altres activitats, a la vegada que exerceix de president o presidenta, i cobrar un sou de president o presidenta.

Per això proposam una nova redacció de l'article 16.1: que els diputats i les diputades percebran per a l'exercici del seu càrrec representatiu les dietes i les retribucions que es determinin en les assignacions que es fixin per a ells i elles que exerceixin el seu càrrec amb dedicació exclusiva, així com totes altres ajudes i indemnitzacions que s'estableixin per al més eficaç i digne compliment de les seves funcions. El règim de dedicació exclusiva, que és obligatori en el cas de la Presidència i dels portaveus dels grups parlamentaris, serà incompatible amb la percepció de qualsevol altra retribució o assignació pública o privada derivada d'un altre lloc de treball, professió o activitat retributiu en qualsevol forma, incloses les pensions per qualsevol règim de la Seguretat Social.

Aquesta és una presa en consideració, no és una proposició no de llei; això és una presa en consideració. Si avui s'aprova es tramitarà com una llei que podrà incorporar altres modificacions del Reglament, que podrà tenir una altra redacció si arribem a qualche tipus d'acord. Per tant es poden fer les propostes que consideri oportunes cada grup parlamentari a aquesta esmena, perquè es pugui debatre, però el missatge per nosaltres ha de ser clar: dedicació exclusiva, un sou; dedicació no exclusiva, dietes.

Moltes gràcies.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Passam... Grups que vulguin intervenir en el torn a favor? Per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula la diputada Lourdes Aguiló.

LA SRA. AGUILÓ I BENNÀSSAR:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, han passat ja tres quartes parts de la legislatura i queda menys d'un any perquè aquesta finalitzi. L'any que ve per aquest temps aquesta cambra estarà dissolta o a punt de dissoldre's, i convocades o a punt de convocar-se les eleccions autonòmiques que s'han de celebrar el maig de 2015. És un bon moment, per tant, per analitzar el funcionament del Reglament que regeix aquesta cambra i que es va aprovar a finals de la passada legislatura, per revisar i modificar algunes qüestions que s'hi contenen com també per introduir-ne d'altres.

Per això, Sra. Santiago, li avanço que el meu grup donarà suport a la presa en consideració de la seva proposició de modificació del Reglament d'aquest parlament.

Aquest és un debat de presa en consideració, com molt bé ha dit la Sra. Santiago, una presa en consideració d'una proposició de modificació del Reglament d'aquesta cambra feta per un grup parlamentari. No és, per tant, el moment d'analitzar detalladament el text presentat ni de manifestar l'acord o el desacord amb la totalitat o en part del seu contingut, ni de fer-hi precisions. És simplement el moment de decidir si en volem parlar o no. Si la proposta supera aquest tràmit, i esperam que així sigui, aleshores serà el moment de formular les esmenes que el meu grup troba convenients, en especial respecte del segon paràgraf de la proposta, que a parer nostre està mancat de rigor i de precisió tècniques, perquè introdueix un paràgraf a l'article 16.1 del Reglament que, d'acord amb el seu contingut, creim que per coherència, sistemàtica i bona tècnica legislativa s'hauria d'incloure, en tot cas, a l'article 22.

Es pot comprovar que en aquest reglament els articles 14 a 17 regulen els drets dels diputats -l'article 16 regula els drets retributius-, però no és fins al capítol següent, el capítol IV del títol II, en els articles 18 a 22, és on es regulen els deures dels diputats, i de les incompatibilitats s'ocupa l'article 22. Qualsevol modificació com ara la que vostès proposen en el segon paràgraf de la seva proposta a parer nostre s'hauria d'integrar en aquest article i en aquest capítol IV, i no a l'article 16 del capítol III del títol II.

Això sense entrar en més consideracions que el meu grup farà en el moment procedimental oportú. En el moment en què ens trobam ara és suficient manifestar que estam d'acord amb les línies generals de la proposta en allò que sembla l'objectiu últim d'aquesta proposta, com és el de canviar el concepte de dedicació plena pel de dedicació exclusiva de diputats i diputades, i en funció d'això establir previsions retributives o designació de dietes. En això, hi trobaran el nostre acord.

Nosaltres no ens conformarem amb això, el Reglament precisa d'un anàlisi global. Aquesta presa en consideració ha de servir, si prospera, per convocar la ponència i per obrir el termini de presentar esmenes, cosa que ens ha de permetre també aportar iniciatives per establir un debat sobre la modificació no només de l'article 16, com vostès proposen, sinó també d'altres articles del Reglament que, a la vista de com s'ha aplicat durant aquesta legislatura, precisen de revisió.

Per això, torn a dir, donarem suport a la presa en consideració d'aquesta proposta i demanarem al Grup MÉS i al Grup Parlamentari Popular un esforç de consens. Els demanam que ens assegum a la ponència amb la màxima voluntat de consens per debatre aquesta i algunes altres modificacions del Reglament de la cambra que ens permeti millorar el text vigent de cara a la propera legislatura, governi qui governi.

Actualment estan obert el debat i la negociació sobre la modificació de l'article 21 del Reglament, encara que formalment no hi ha hagut convocatòria de la ponència, s'hauria de convocar. No entrarem a discutir si la fórmula correcta per iniciar el debat de la reforma del Reglament és aquesta o és una altra, això ara és indiferent, ens queda escassament un any de legislatura, ara és un bon moment per a l'anàlisi, és un bon moment per iniciar un debat indefugible i és un bon moment per cercar punts d'acord per modificar aquests articles, el 16, el 21, potser el 22, com també per analitzar les necessitats de modificar-ne alguns altres amb el màxim consens que sigui possible.

Els socialistes, ho hem dit altres vegades, estam d'acord en tot allò que serveixi per millorar la nostra democràcia, per fer-la més participativa i propera als ciutadans i les ciutadanes i no volem deixar perdre aquesta oportunitat. Per això, donarem suport a aquesta proposta de modificació del Reglament de la cambra perquè suposa obrir la porta a la seva modificació, també a aspectes que millorin la qualitat democràtica, la participació ciutadana, la transparència i en general facin més propera i entenedora l'activitat parlamentària, tant la legislativa com la de control de Govern.

Els informes anuals sobre qualitat democràtica en el nostre país han constatat una baixada de la puntuació en tots els indicadors i el que s'ha conegut el febrer de 2014 ha donat un resultat demolidor, la qualitat democràtica del nostre país està sota mínims i ha provocat la pèrdua de confiança ciutadana en les institucions. En aquest mateix sentit s'ha pronunciat l'informe elaborat pel Cercle d'Economia, a partir d'una enquesta realitzada a les Illes Balears, donat a conèixer ahir mateix. Calen gestos importants per recuperar la credibilitat de les institucions i donar resposta a la desafecció política que té actualment bona part de la ciutadania, i un d'aquests gestos ha de ser la modificació del Reglament d'aquesta cambra amb l'objectiu d'obrir-la a la ciutadania.

Hem de rompre amb els mecanismes formals que ens comprimeixen i ens allunyen de la societat a la qual representam, és imprescindible que el Parlament reti comptes periòdicament als electors, hem d'obrir nous espais de participació ciutadana, hem d'establir canals de participació directa de la ciutadania i de les entitats ciutadanes aprofitant les noves tecnologies de la comunicació i de la informació i altres fórmules que ens permetin un diàleg permanent amb la ciutadania i amb les entitats ciutadanes.

És necessari un pacte de regeneració democràtica amb totes les forces polítiques en aquest parlament. Avui, que hem acomiadat i hem honorat el president Suárez i hem lloat la seva capacitat de diàleg, és un bon moment per reprendre l'esperit de consens que va imperar durant la transició de la dictadura a la democràcia. Cal obrir portes i finestres en aquest parlament, cal deixar que s'obri aquesta porta que ens permetrà, entre tots, dur a terme una millora del Reglament de la cambra que vigeix aquesta legislatura i que ha de vigir en la propera.

Estam convençuts que actualment la ciutadania ens ho demana, la demanda d'establiments de fórmules que millorin la qualitat de la nostra democràcia és una demanda social, i no podem deixar passar aquesta oportunitat. És un bon moment per modificar el Reglament en tots aquells punts que serveixin per impulsar, garantir i facilitar la participació de la ciutadania en la vida política, cosa que a banda de ser una demanda social és també una de les obligacions que tenim tots els poders públics, d'acord amb el mandat que consagra la Constitució a l'article 9.2. Per això, estam decidits a aprofitar aquesta porta, si es pot obrir.

Donarem suport a tota quanta iniciativa ens pugui servir per fer més visible, més propera i més forta la democràcia. El Parlament és on es representa la sobirania popular, la voluntat popular, el Reglament del Parlament és una eina fonamental per fer possible l'activitat parlamentària, que ha de ser útil, representativa i efectiva; sens dubte aquesta eina requereix una adaptació constant als temps i a les demandes ciutadanes que han de poder exercir una influència més directa en les grans decisions i en les polítiques públiques.

No podem des d'aquest parlament defugir d'aquest debat que és avui al carrer, per la qual cosa, a parer nostre, s'ha de prendre en consideració aquesta proposició de llei, admetre-la a tràmit i en el debat parlamentari tramitar totes les esmenes, i els avanç que el nostre grup presentarà, totes les esmenes -deia- que a judici de cada grup poden servir per millorar el seu contingut; cal reforçar, a parer del Grup Socialista, els mecanismes de control de l'acció de Govern; cal assegurar la creació de comissions d'investigació, evitant que un únic grup parlamentari pugui impedir-ne el debat i la constitució, tengui o no tengui la majoria parlamentària; cal possibilitar la consulta al Consell Consultiu quan hi ha dubtes d'inconstitucionalitat, evitant que un únic grup parlamentari pugui impedir-ho, tengui o no tengui la majoria parlamentària; cal establir amb claredat les obligacions del Govern quant a la tramesa de documentació sol·licitada o les respostes a les preguntes formulades per l'oposició en l'exercici de l'activitat de control de Govern; cal preveure un sistema de participació de manera directa en el procediment legislatiu per a col·lectius que es puguin veure afectats per l'aprovació d'una determinada llei; cal possibilitar la tramitació de decrets lleis com a projectes de llei, evitant que un únic grup parlamentari pugui impedir-ho, tengui o no tengui la majoria parlamentària; cal regular la tramitació de les proposicions de llei d'iniciativa legislativa popular, la possibilitat que algun representant pugui defensar de manera directa la seva proposta en la comissió que correspongui; cal revisar la regulació i la gestió de la Comissió de Peticions possibilitant les sol·licituds ciutadanes d'informació, de preguntes parlamentàries i de peticions perquè la cambra celebri debats o abordi treballs concrets directament plantejades per la ciutadania; cal preveure més igualtat en el temps i en el moment

d'intervenció en el debat en condicions equilibrades entre parlamentaris i membres del Govern; cal possibilitar debats més intensos i flexibles quant a les intervencions dels diputats que demanin la paraula, i cal també més transparència amb relació a les retribucions dels parlamentaris, registre d'interessos, declaracions d'activitats i béns patrimonials que han d'incloure la manifestació d'altres interessos específics o sectorials dels diputats o les diputades respecte de les tasques desenvolupades abans d'iniciar la seva tasca parlamentària de la titularitat de participacions o de qualsevol altra circumstància que no es dedueixi clarament de les seves declaracions, etc.

Sí, senyors, tenim molta feina i tenim un any. Cal, en definitiva, que en parlem. Per això, donarem suport a la presa en consideració d'aquesta proposició de llei en el benentès que això significa possibilitar el debat sobre totes aquestes qüestions, sobre l'aplicació del Reglament de la cambra durant aquesta legislatura i per assegurar la seva millora en qualitat democràtica, en representativitat, en transparència i en participació ciutadana per a la propera.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments)

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Carlos Luís Veramendi, per un temps de quinze minuts.

EL SR. VERAMENDI I MESTRE:

Gracias, presidenta. Hay un dicho que dice que lo que mal empieza mal acaba, y eso es lo que pasa con la proposición que hoy trae el Grupo MÉS por mucho que la intente pintar de rosa, Sra. Santiago. Empezó mal, ha transcurrido mal y acabará mal.

Lo explicaré. Señores y señora del Grupo MÉS, los celos, las prisas y la improvisación son malos consejeros, y eso es ni más ni menos lo que les ha pasado. El 10 de septiembre de 2013 el Grupo Popular realizamos las jornadas parlamentarias, en rueda de prensa el presidente Bauzá y la portavoz presentaron nuestra propuesta para reestructurar la cámara de cara a la próxima legislatura, una propuesta muy trabajada, concreta y rigurosa, pues bien, ante este importante anuncio en el Grupo MÉS se disparan todas las alarmas, empiezan las prisas y la improvisación se adueña de ellos, no podían ser menos, claro. Días después registran la propuesta de modificación del Reglamento del Parlamento sólo referida al artículo 16, y en un principio ni siquiera pidieron su tramitación por urgencia, no era importante. Además, registran su proposición al día siguiente que el presidente les invita a reunirse para tratar nuestra propuesta, que no fueron por cierto. Pasados un mes y diez días, tras reaccionar ante el calado y seriedad de nuestra propuesta, en una nueva improvisación, piden el trámite de urgencia motivándolo, nada más y nada menos que ustedes, leo literal, "para racionalizar gastos en momentos de crisis como la actual".

Mire, suena a broma de mal gusto, que el Grupo MÉS hable de medidas de ahorro, nadie, nadie les cree, nunca proponen la austeridad y cuando han gobernado han sido una auténtica maquinaria de gasto, como he dicho esta mañana, un despilfarro continuo, a su conselleria de Movilidad me remito, autora de esta fiesta, que hemos llamado, y que otros pagamos. Mucho gasto, mucha deuda dejada y mucho autocargo y hoy saben por la Fiscalía que puede ser que sea algo peor. Además, claramente, su proposición no saben ni está cuantificada si ahorrará y cuánto supuestamente ahorrará a diferencia de la rigurosa propuesta del Grupo Popular, no tienen cálculo, no lo pueden avalar, porque es inconcreta, es variable por mucho que usted suelte una pedrada aquí, 300.000, como 100.000, como 50.000, usted no lo sabe, no lo sabe porque es variable. Además, lo que ahora invocan ustedes, la crisis, es de traca que ustedes la invoquen. Mucha más crisis, pero mucha más, había en el 2011 y ustedes venga a gastar y no les preocupaba ni se interesaban por el régimen retributivo y de compatibilidades de diputados, su propuesta es más bien de incompatibilidades, lo que les gusta a ustedes.

Así, su falta de iniciativa, la improvisación y las prisas les llevó a presentar una proposición que hoy debatimos calificable de mal encaje de bolillos, llena de errores e incongruencias. Miren, tienen la desfachatez en su propuesta excluyen expresamente de la obligatoriedad, a pesar de que usted lo haya intentado enmendar verbalmente, en el texto dice otra cosa, de lo que llaman régimen de dedicación exclusiva a toda la Mesa, salvo a la presidencia. Aparte de discriminatoria es tan burda su propuesta, se le ve tanto plumero, que lo hacen para intentar no herir susceptibilidades a un vicepresidente de la cámara que compagina su labor con su despacho de abogados, lícitamente, con el fin de intentar que le apoye el Grupo Socialista, como veo que al final están consiguiendo. La función de un vicepresidente es suplir al presidente, ustedes le dan tratamiento diferenciado.

Así, además de generar desigualdades torpemente pretenden hacer un traje a medida de algunos, digo algunos porque también curiosamente excluyen a los portavoces adjuntos, se han hecho un taco, que como es su función es suplir al portavoz. Ustedes sabrán porque tan mal encaje de bolillos, lo tendrán en su mente, la realidad, errores, discriminaciones e incongruencias.

Continuaremos con los errores e incongruencias, ustedes del Grupo MÉS que van de paladines de la igualdad y la integración e intentan dar lecciones, aquí no se les ve mucho. Una cosa son sus palabras y otras, como hoy, sus hechos. Han querido apurar tanto y con prisas su propuesta de incompatibilidad que hoy se han superado, ya se han superado, discriminatoria de nuevo, afectando al derecho al tracto igualitario en otros casos. Pongamos que accede al acta de diputado una persona con un derecho reconocido de una incapacidad, del grado que sea, según ustedes, los grandes defensores de la integración y la protección de tales personas, no han pensado que con su propuesta no tienen los mismos derechos que el resto, porque si desea percibir retribución ha de renunciar a su derecho reconocido a su pensión, ya que ustedes hablan literalmente de -ya sé que hace usted así-, de las pensiones por cualquier régimen de la Seguridad Social, caso que no ocurre en puestos de trabajo en la empresa privada o en la actividad pública actualmente, me remito a la legislación de la Seguridad Social.

Míresela, Sra. Santiago, o el caso de un viudo o viuda, que actualmente sí percibe esa pensión.

Por cierto, Sra. Aguiló, es público y le citaré, disculpe, está en la web, que recibe una pensión de viudedad, desgraciadamente por fallecimiento de su esposo, figurando literalmente en su declaración publicada con su mano dice "pensión de viudedad compatible". En la propuesta del Grupo MÉS si la Sra. Aguiló decidiese percibir retribución tendría que renunciar a un derecho reconocido por su condición de viudo o viuda. Y perdone, Sra. Aguiló, y se lo vuelvo a decir, se lo he dicho antes, que la ponga de ejemplo porque usted interviene en este debate.

Por tanto, el Grupo MÉS ha querido ser más que nadie, ha querido llenar tanto el vaso que ha desbordado por todos los lados, el vaso. Además, decirle al Grupo MÉS que van a salto de ocurrencia, un día, 11 de enero de 2013, se les ocurre proponer exclusivamente una modificación del Reglamento de este parlamento, el artículo 21, relativo a la publicidad de las declaraciones de actividades y bienes de los parlamentarios, añadiendo además más documentos a publicar, ellos siempre tienen que ser más. Un mes después piden su debate por urgencia, en ese momento no se les ocurrió, o no lo consideraban, presentar también la actual propuesta de modificar, además del artículo 16 que lo han pedido ocho meses después...

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci.

EL SR. VERAMENDI I MESTRE:

Además, después piden la urgencia de esta segunda propuesta. Como ven, aparte de actuar a golpe de improvisación no tienen una iniciativa conjunta ni estudiada, van a golpe de falso oportunismo.

Les diré más, a pesar de que por acuerdo de todos los grupos ya se han publicado en la web de la cámara las declaraciones de actividades y bienes y las declaraciones de IRPF de todos los diputados y diputadas, se han mantenido reuniones con representantes de los tres grupos para alcanzar un acuerdo para una futura redacción del artículo 21 sobre la publicidad, en las cuales he participado, pero en cambio, curiosamente, el Grupo MÉS, como proponente, no ha suscitado ninguna reunión relativa a lo que ahora nos trae a debatir, nunca, ni lo han tratado en las citadas reuniones para explicar el artículo 21 ni lo han juntado ni mencionado, mutis. Como se ve, para unos casos sí y para otros similares no.

Ustedes no querían alcanzar ningún consenso, no vengan con cuentos, en lo que ahora debatimos, querían traer directamente a Pleno sólo su propuesta, así se creen pioneros, pero no lo son, y su proposición así como está cae por su peso. Lamentablemente se les vuelve a ver el plumero, dos propuestas suyas sobre diferentes puntos del Reglamento separadas en el tiempo, no las juntan, deben pensar que es como la lista de la compra que se puede ir cambiando a gusto. Sean serios. Una, nos reunimos para alcanzar un texto de consenso, perfecto, ya muy avanzado, y la otra és (...) las reuniones, ir directamente a Pleno porque querían venderla. Muy lamentable.

Quiero destacar también que su proposición no sólo afecta al régimen retributivo, no, no, lo extienden a unas supuestas incompatibilidades, por mucho que lo pinte de rosa, nada de reducción completa y real de coste de la cámara, como nuestra propuesta. Ustedes, hablar de lo que se creen que es su libro, las incompatibilidades, que antes ni les importaban y les parecían bien. Ya que hablamos de posibles incompatibilidades podría ser el que los diputados, diría más, los portavoces, no puedan concurrir a oposiciones de la misma administración que controla el Govern, que controla en este caso el Govern, por poner algo, por poner algo, ¿eh?, o darle carácter retroactivo, es una exageración, eso no debe ser incompatible y lógicamente no lo es, supongo muy bien por qué lo digo, porque puestos a poner incompatibilidades, podemos poner muchas, o el cobrar trienios de funcionarios cuando son diputados, como es lícito, Sra. Santiago, también sale de los impuestos públicos.

A ustedes, los del grupo MÉS les pasa como a los de aquella revuelta, que el cabecilla dice el que tenga dos casas debe dar una, y todos dicen bien, el que tenga dos coches debe dar uno, y todos dicen bien, el que tenga dos bicicletas.... y le interrumpe el de su lado y dice, eso no, que yo tengo dos bicicletas, aquí lo mismo, eso dice su slogan y así lo presentaron: "*Protegem les nostres coses*", *les seves*.

Además, recordarles que el régimen de incompatibilidades de los diputados está recogido en nuestra ley electoral, artículo 5, reservándose esta materia a esta ley, no como ustedes erróneamente mezclando el Reglamento me van a querer cambiar la Ley electoral, ya es un silogismo esto.

Además recordarles que el entonces portavoz del BLOC, ahora portavoz del grupo MÉS plasmó su firma -traigo aquí el documento, plasmó su firma, aquí se reconocerá su firma- el 18 de febrero junto con el resto de portavoces a la propuesta de Reglamento que se llevó a pleno tras la ponencia y que fue debatida y votada en la sesión de 15 de marzo del 2011, hace escasos tres años, donde se aprobó el actual artículo 16. Era también la propuesta del BLOC, en su intervención el Sr. Alorda, interviniente en aquel momento, no hizo ninguna mención al régimen retributivo ni a supuestas incompatibilidades, les parecía perfecto en aquel momento. Avaló ese régimen de dedicación plena que ahora en cambio, como refleja su propuesta actual, dice que considera inadecuada, ¿en qué quedamos, lo firmaron y votaron considerándolo adecuado y ahora no?

Además invocan lo que llaman la norma común en las retribuciones públicas, se han quedado tan anchos, que curiosamente antes no les parecía tan común firmándola y votándola. Incluso en la propuesta de modificación del Reglamento de esta cámara de 2001 ya figuraba idéntico sistema al actual, y ustedes estaban totalmente de acuerdo. Ahora que el grupo popular anuncia una propuesta global de reducción de diputados de un sistema de dietas, ahora ustedes entran en contradicciones y prisas.

Decirles además que cualquier modificación del Reglamento de la cámara tradicionalmente es fruto del máximo consenso ya que afecta a las reglas del juego de todos. Parece mentira que no lo recuerden. No veo que en este caso hayan intentado ni siquiera hablar, y me consta porque yo he estado en las reuniones, con nadie y más como grupo minoritario de esta cámara que son. Lamentablemente buscan hoy un simple anuncio para parecer más, aparentando iniciativa al respecto que no tienen.

Además su proposición, para más inri, tiene una disposición final que establece que su modificación se aplicará nada más y nada menos que al mes de publicarse en el BOPIB, encima pretenden en el tramo final de la legislatura, como reconocía también la Sra. Aguiló, que queda un año para finalizar al convocarse elecciones, se modifiquen las reglas del juego. A estas alturas, esto es, señores -y lo califico así- un marrullerismo político, decir he presentado algo y que se haga inmediatamente y grupo minoritario.

Mire, los actuales diputados y diputadas por Reglamento tenemos unas normas y faltando poco pretenden unilateralmente cambiarlas. Les recuerdo que la propuesta del Grupo Popular que pretendemos pactar se aplicaría lógicamente la próxima legislatura, ya que no se puede cambiar esta situación de un día para otro. Por tanto, su sui géneris proposición tiene cierto grado de mala fe, muy acorde con el grupo que lo propone.

(Remor de veus)

Continúa siendo un cúmulo de despropósitos y no supone un auténtico ahorro a diferencia de la propuesta del Grupo Popular. Nuestra propuesta es una propuesta seria y rigurosa para reestructurar la cámara de cara a la próxima legislatura, que aplica similares esfuerzos que los que se piden a la ciudadanía. Por ello, desde comienzo de legislatura este gobierno ha hecho de la austeridad una de sus señas de identidad, haciendo más con menos, y esa austeridad que hemos aplicado en todas las instituciones en las que gobernamos es la que queremos hacer extensiva al Parlamento.

Ésta se divide en dos partes, por un lado la reducción de diputados y por otra pasar a un sistema por dietas, proponiendo una reducción del 30,51 exacto de la cámara, pasando de 59 a 41. Con esta nueva distribución se mantiene la proporcionalidad actual y la representatividad de cada isla.

La reducció de diputados, diputadas tiene unas consecuencias económicas ya que además de los sueldos de estos se producirá una reducció proporcional de la asignación a los grupos, del personal eventual, dieta de desplazamiento, etc., que ustedes ni recogen, sumando todo ello, la reducció supondría un ahorro por legislatura de 7,9 millones de euros. Así, con esta reducció el Parlamento sería el tercero más reducido después de los de Cantabria y La Rioja.

Además, con el cambio al sistema de dietas se pretende que salvo la Mesa y los portavoces, salvo la Mesa y los portavoces titular y adjunto, que seguirían con sueldo, los 30 diputados restantes cobrarían por dietas, añadiendo otro ahorro de 3,6 millones de euros entre las dos actuaciones. Sería así un ahorro de casi 12 millones de euros por legislatura que no es baladí por lo que usted nos ha dicho.

Como ven, se trata de una propuesta de calado y seria, que es lo que la sociedad nos demanda y por ello queremos pactarla con los demás grupos.

Hablando del sistema de dietas, como establece nuestra propuesta, quiero recordarle la reciente sentencia del Tribunal Constitucional de 27 de febrero de 2014 que avaló el cambio al sistema de dietas llevado a cabo en Castilla-La Mancha. Este tribunal manifestó que cambiar al sistema de dietas no afecta al núcleo de su función representativa ya que puede seguir ejerciendo igualmente sus facultades de iniciativa y control, además de no afectar al derecho a la igualdad porque se aplica por igual, no *parts i quarts*, a todos, rechazando el recurso de inconstitucionalidad presentado por el Grupo Socialista.

Claramente apostamos por la austeridad que forma parte de nuestro ADN, ejemplos son muchos en todas las instituciones donde gobierna el Partido Popular, a nivel de esta cámara me centraré y recuerden a modo de ejemplo la reducció del personal eventual, de sueldos, de dietas, de gastos de protocolo, de eliminar la paga extra de Navidad del año anterior, en consonancia con los funcionarios y personal laboral de la Administración, y la renuncia a adquirir equipos informáticos personales para los diputados, como se hacía en anteriores legislaturas y que continúa en otros parlamentos.

Les volvemos a pedir -y les insisto- que se reúnan con el presidente Bauzá junto con el resto de portavoces, como les ha pedido el presidente hasta en dos ocasiones y no han querido ir. Escuchen la propuesta que se puede consensuar, pero es que ni escucharla quieren, deben pensar eso de virgencita, virgencita no voy para quedarme como estoy, no es así, y ahora traen esta ocurrencia sacada de la chistera, que empezó mal, llena de incongruencias y yo también les pediría que la retiraran, que la retiraran, no, ya que sé que usted (...) no la retirará, es lo mejor, y me gustaría sobre todo que les entre una cosa, entren en la senda del consenso. Gracias.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Temps de rèplica ara del Grup Parlamentari MÉS, presentant de la iniciativa, té la paraula la Sra. Fina Santiago, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Gràcies, presidenta. Vull agrair el suport a la presa en consideració del Grup Socialista, és veritat que tal vegada es podria millorar allò que vostès diuen bona tècnica, nosaltres aquí feim debats polítics, encara que algú ens retregui que feim debat polític, aquí venim a fer debat polític, i després evidentment, de tot el procés d'una llei, hi ha tècnics a la casa que ho poden (...) I durant el procés es veu i es considera, no?

Estam també d'acord que serà un bon moment per modificar un reglament. Pensam que ara hi ha demandes diferents a quan es va firmar la darrera modificació del Reglament, entre elles de participació, i nosaltres ja hem presentat altres propostes de modificació del Reglament perquè tenim iniciativa política de tot tipus, tot i que el Sr. Veramendi consideri que tenir iniciativa parlamentària, tenir iniciativa política sembla que no és massa adequat.

Hem fet una proposta de... que les preguntes siguin realment de l'oposició, de (...) ciutadà, etc., però efectivament, cerquem la fórmula per poder modificar aquest reglament i el Reglament es votaria a canvia.

Allò del Sr. Veramendi no té nom, és... jo tots els qualificatius que vostè ens ha dit a nosaltres, la meitat apliqui-se'ls, a vostè. Ens diu una proposició *tan, tan, tan, tan treballada* diu que encara no l'ha vist ningú, perquè per escrit encara no ens l'han presentada. Avui ha mencionat les pinzellades generals, però està *tan treballada* aquesta "daixona" que el document aquest ni l'han registrat ni s'ha vist, quan el mostrin i quan el duguin i quan els d'Eivissa i els de Menorca hi estiguin d'acord, en la seva proposta, que els diputats d'Eivissa i Menorca només cobraran dietes, idò veurem què diuen.

Vostè... és increïble la forma que té, que tenen vostès, i en aquest cas concret el Sr. Veramendi, de discutir amb el parlamentari que presenta o que és ponent d'una proposta de llei o d'una proposició de qualsevol tipus parlamentari, ho duen escrit, no escolten els arguments que posam aquí. Imagini's que jo ara vengués amb uns papers escrits de casa meva en relació amb la seva rèplica, idò vostès fan això, no escolten, no ha donat cap argument dels que hem presentat aquí a la tribuna!, cap!, que si *las formas*, que si *el estilo de la oposición*, ha arribat a insultar, ha arribat a atacar emocionalment a determinat diputat, però arguments dels que hem presentat, cap, i ara segur que em vendrà amb la interpel·lació o amb la contra interpel·lació també escrita.

Em parla del vicepresident actual d'aquesta mesa, idò haurà de triar el vicepresident si es tria la nostra proposició de llei, haurà de decidir si cobra dietes o si cobra sou, independentment, no he estat pensant en ningú en concret, no he estat pensant dels vuit a veure a qui molestàvem, no, no hi pens en vostè, senyor, no es preocupi. Li garantesc que quan surt per aquesta porta procur no pensar en ningú d'aquí i en pocs d'allà, ni somni amb cap de vostès, quan faig... no faig aquestes coses. Dels vuit... ha estat el més objectiu, són vuit i em fa dir els vuit i no sé ni el nom de les persones, faltaria més! És que... no estic pensant en persones concretes, estic pensant en un article que perjudica la imatge dels polítics.

Vostè no m'ha pogut contestar a cap argument, vostès avui han mostrat el llautó, senyor, avui vostès han mostrat el llautó, estan disposats a reduir la representativitat dels ciutadans, perquè menys parlamentaris representaran més ciutadans. No estan disposats a cap modificació que representi una equitat en el tractament dels diputats. Volen mantenir privilegis. El que permet l'article 16 no ho té cap alt càrrec d'aquesta comunitat autònoma, no ho té cap funcionari amb responsabilitats altes en aquesta comunitat autònoma.

Vostès avui no podran sortir a fer una enquesta sobre la votació que ara es produirà, perquè si vostè se'n va a qualsevol ciutadà i li diu que a veure que li sembla que un parlamentari que a més a més cobri un sou d'una empresa privada, que a més a més tengui una activitat que li genera entre 40.000 i 50.000 euros anuals, a més a més cobri un sou del Parlament entre 2.700 i 3.000 euros, li dirà que és una vergonya, li dirà que això no pot ser, li dirà que això s'ha de canviar, i vostès avui no ho volen canviar, no ho volen debatre, ni tan sols no ho volen debatre.

Vostè em parla de l'ADN de l'austeritat?, miri, l'ADN es du de generacions anteriors, demani-ho al Sr. BITEL, al senyor que va gestionar BITEL, que el seu argument per no anar a la presó va ser que *no podia dir que no a sus hijos*, demani-ho al Sr. Matas, demani-ho al Sr. Cardona, demani-ho a la Sra. Ordinas, aquest és el seu ADN.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Rèplica del grup parlamentari que ha intervingut a favor, té la paraula el Grup Parlamentari Socialista, la Sra. Lourdes Aguiló, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. AGUILÓ I BENNÀSSAR:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Jo seré breu, vull lamentar la manca d'altura de mires del Grup Popular i de no saber en quin moment de debat estam ara.

Parlam d'una presa en consideració, es tracta de decidir només si en volem parlar o no, això és el que es decideix en aquest tràmit. Els grups de l'oposició quan feim proposicions de llei precisam d'aquest tràmit, a diferència del Govern que ho fa en projectes de llei. Donar-hi suport no significa donar suport al text concret que s'ha presentat ni en els termes en què s'ha presentat, sinó que simplement significa voler-ne parlar, i això és el que es demanava.

A banda d'això també els he de dir que del Parlament se n'hauria de parlar al Parlament, no al Consolat de Mar. La separació de poder, senyores i senyors diputats, prové de la Revolució Francesa, de Montesquieu, fa molt de temps i es recull a la nostra Constitució i a l'Estatut d'Autonomia. El Parlament està integrat en el poder legislatiu i el Govern és l'executiu, convé mantenir la distància òptima i no mesclar ni confondre la ciutadania.

Els demanam que parlem del Parlament al Parlament. Els demanam que es comprometin públicament a convocar la Comissió del Reglament i que parlem de la modificació d'aquest i de qualsevol altra qüestió que afecti la cambra amb el necessari consens amb tots els grups parlamentaris i els diputats no adscrits.

Som conscients que vostès gaudeixen de la majoria parlamentària suficient per decidir el que s'aprova i el que no s'aprova en aquest parlament. Sabem que vostès tenen la clau de la porta i els demanam que l'obrin.

Nosaltres manifestam la nostra voluntat de parlar d'aquest i d'altres temes que afecten el funcionament d'aquesta cambra en el Parlament. Tenguin altura de mires, senyors del Partit Popular. I vull reiterar el nostre suport a la proposta de MÉS.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Temps ara de contrarèplica del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Carlos Luís Veramendi per un temps de cinc minuts.

EL SR. VERAMENDI I MESTRE:

Gracias, presidenta. Está claro que el debate de hoy, aparte de todo lo expuesto, es un debate del modelo de la clase política que queremos.

La propuesta del Grupo Popular además de por el ahorro, como ha explicado otras veces el presidente Bauzá, no creemos en la política como una profesión o personas cuyo interés en relación a la política sea mejorar económicamente, sino como una actividad transitoria. Nuestra propuesta va en esa línea, huir de los profesionales de la política para pasar a los profesionales transitoriamente en la política, apostando por los mejores profesionales, por aquellas personas que tienen una actividad profesional consolidada y que en un momento dado quieren aportar toda su experiencia y conocimiento a la actividad pública, a intentar hacer una sociedad mejor dedicándose a ello, no como principal fuente de ingresos. La política, por tanto, es una política de políticos temporales, no auténticos profesionales de la política.

Por no hablar además de evitar esa puerta giratoria entre la actividad política pasando a una actividad privada vinculada a la Administración donde ejercían el cargo...

(*Remor de veus*)

...como fue el caso que se dio a conocer en sede parlamentaria de un responsable socialista del Ibsalut de la pasada legislatura o actualmente cuando un diputado o diputada es funcionario, la normativa lo permite, pero sus horas aquí por un lado percibe su retribución funcional y a la vez las dietas de asistencia, más coste público para la ciudadanía, pero se permite.

Sra. Santiago, mire si le voy a contestar y le he escuchado que reconozca que ha soltado una pedrada, ha dicho 300.000 euros porque en aquel momento ha pensado "esto es mucho" y ha dicho "lo suelto" y lo ha soltado al boleo, le ha parecido tal, 12 millones de euros es menos, claro, ya entendemos que es menos.

Me habla de privilegios, ¿el Reglamento del Parlamento da privilegio?, ¿pero dónde se cree que está, en la Revolución Francesa?, ¿pero dónde está, asaltando las Tullerías? ¡qué poco talante democrático, Sra. Santiago!...

(Remor de veus)

... le sale el plumero del origen, le sale el plumero, antes no eran privilegios, ahora sí, y no hable de corrupción, ¿eh?, no nos hable de corrupción, tienen...

(Remor de veus)

... lamentablemente (...) tienen una diputada que se sentaba aquí dimitida, tienen gente en el consell que no desea dimitir, por consiguiente existe en todos los lados, evidentemente existe en todos los lados.

Hablando de austeridad parlamentaria, como se ha manifestado en esta cámara...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, senyors diputats, silenci.

EL SR. VERAMENDI I MESTRE:

...en la pasada legislatura los consellers del Govern también percibían dietas por asistencia parlamentaria, pero cobraban una por cada asistencia aunque estas fueran varias el mismo día, actualmente no es así, si hay varias el mismo día sólo perciben una, creo que hay una diferencia como ven o el ejemplo del conseller que hoy nos acompaña, Sr. Sansaloni, recientemente, que tuvo que recordarle, antes las acusaciones de algún miembro del Grupo Socialista que como asistió a la Comisión de Salud en dos semanas seguidas al no acabar la contestación de preguntas orales en la primera, esta segunda entregó su dieta de asistencia a una Organización No Gubernamental y lo tuvo que dar a conocer...

(Remor de veus)

... sí, ¡oh!, pero ustedes no lo hacían, ¡oh!, pero ustedes no lo hacían....

(Remor de veus)

...¿eh?, ustedes, al bolsillo.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Mire, el Grupo MÉS, el Grupo MÉS tiene un diputado que es un profesional de la abogacía en ejercicio que de modo circunstancial es diputado, percibiendo por ello dietas, pues bien, ese es un ejemplo del modelo que proponemos desde el Grupo Popular para la próxima legislatura, ¿tan difícil es de entender?, ¿tan difícil es de entender?

Me gustaría que le dijera a su portavoz que atiendan al presidente cuando le extiende la mano para proponer hablar de casos como éste. Sean coherentes, mire para atrás... mire para atrás un poco... Por tanto, le digo al Grupo MÉS que es triste lo que hacen hoy.

Sra. Aguiló, hemos hablado varias veces estos días y francamente no sé por qué, no sé por qué, me imaginaba que iban a dar apoyo al Grupo MÉS, no sé por qué, por mucho que lo pienso, no sé por qué, no lo sé.

Ya que hablamos de actividad legislativa, que estamos haciendo hoy, esta cámara está teniendo esta legislatura una amplia actividad legislativa, dedíquense a ella, ya sé que es trabajo, pero hemos de dedicarnos todos, son importantes para nuestra comunidad.

Les reitero, siéntense con el presidente y el resto de portavoces y escuchen al menos nuestra propuesta. Es para debatirlo, no se cierren, y poder llegar al consenso deseado porque entiendan que el Reglamento es las reglas de juego de todos los parlamentarios.

Gracias.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Passam a la votació de la presa en consideració de la proposició de llei. Començam.

No es pren en consideració per 32 vots en contra i 23 a favor.

I no havent-hi més assumptes a tracta s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS